

நூல் திட்டம்.

எஸ்தாக்கியார் நாடகம்

மாதசஸ், மதுரகவிழாவை

வி. ம. சூதைப்பிள்ளை

அவர்களாற் பாடப்போற்றுது.

ஏதிம்பு:

ஷ்சீர்வாதம் அச்சகம்,
உற்புப்பனம்.

1962

உரிமை பதில்]

[விலை முடிவு 1/50

எஸ்தாக்கியார் நடகம்

பாடியவர் :
மதுர கவிப்புலவர்
வி. சூசைப்பிள்ளை அவர்கள்

பாடுவித்தவர் :
திரு. ம. கி. பொன் னுத்தரை அவர்கள்
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பித்தவர் :
திரு. ம. யோசேப்பு அவர்கள்
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பு :

ஆசிர்வாதம் அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

1962

உரிமை பதிவு]

[விலை ரூபா 1-50

நல்லூர்,
வண. சுவாமி ஞானப்பிரகாச அடிகளாரால்
பார்வையிடப்பட்டு

நாடகமாக நடிப்பதற்கு 1928 ஆம் ஆண்டு
அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

புலவர் வரலாறு

யாழிப்பாணத்தில் யாவராலும் நன்கு அறியப்பட்டிருந்த வ. மு. லோப்பையா அவர்களது இனைய சகோதரரும், மாதகல் வாசருமான திரு. வஸ்தியாம்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை அவர்கள் 1877 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர்.

யாழிப்பாணத்து அரசு. சூசைமாழுனிவர் அச்சகத்தில் நீண்ட காலமாகக் கடமையாற்றிய இவர் இயற்கைப் புலமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது புலமைத் திறனைக் கண் னுற்ற மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் இவருக்கு “மதுரகவிப் புலவர்” என்னும் பட்டமளித்துக் கொரவித்தனர்.

புலவரவர்கள் எஸ்தாக்கியார் நாடகம், சங்கிலியன் நாடகம், கருங்குமிற் குன்றத்துக் கொலை நாடகம் முதலியவற்றைப் பாடிப் புகழ் பெற்றார். இவர் தமது 78 ஆவது வயதில் 1955 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் 7 ஆந்திக்கி புதன் வாரம் இறைவன் திருவடி சேர்ந்தார்.

Cum Permissu Ordinarii

முன் னுடை

அக்காலத்தில், சனைபடக் காட்சிகள் மாத்திரமே மக்களின் பொழுது போக்குக்கு உதவியாயிருந்தன. நகரங்களின் ஒவ்வொரிடத்தில் நடைபெற்ற இப்படக் காட்சிகளுக்கு சிராமங்களில் வசித்த மக்கள் மாத்திரமல்ல, நகரங்களில் வசித்த எல்லோருமே செல்ல வசதியற்றிருந்தார்கள். வானைலிப் பெட்டிகளின் உதவியோடு வீட்டுக்கு வீடு உல்லாசமாக வீற்றிருந்து இனிய பாடல்களைக் கேட்க முடியாதிருந்த அக்காலத்தில் நடனம், நாட்டியம், சங்கீதக் கச்சேரிகள் தானும் மிகக் குறைவாக நடைபெற்றதினால் நாட்டுக் கூத்துக்களுக்கு நல்ல வரவேற்பிருந்தது.

ஆயிரத்துக் தொளாயிரத்து இருபத்தாரும் ஆண்டு யாழிப்பாணத்தில் நடிக்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட சஞ்சு சுவாம் நாடகத்தில் நடிக்கும்படி பல நண்பர்கள் என்னைக் கேட்டுள்ளொண்ட போது விர்ப்பங்தத்தின் காரணமாக நடிக்க ஒப்புக் கொண்ட நான் பிற்காலத்தில் நாட்டுக் கூத்துப் பித்தனுகி விட்டது ஆச்சரியமே.

நாட்டுக் கூத்தில் மிகுந்த பற்றுடைய எனது நண்பர் ம. கி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் மதுரகவிப் புலவர் வ. ம. சூசைப்பிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு அரசு. எஸ்தாக்கியார் சரித்திரத்தை நாடகமாகப் பாடுவித்தார். எமது சக நண்பர்களினுதவியோடு முதன் முதல் 1928 ஆம் ஆண்டு மேற்படி நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அது எம்மால் நாற்பது முறைகளுக்குமேல் நடிக்கப் பெற்றும், வானைலியில் பல தடவைகளில் அஞ்சல் செய்யப்பட்டும் இரசிகர்களின் மனதைக் கொள்ளினாலும் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இன்னும், இங்நாடகம் மயிலிட்டி, முல்லைத்தீவு, கரம்பன், நாரங்தனை முதலாமிடங்களிலும் அவ்வவ்

இடங்களிலுள்ள மக்களாற் சிறப்புற நடிக்கப் பெற நும் புகழ்டைந்துள்ளதாகும்.

கையெழுத்துப் பிரதியில் உள்ள புகழ் படைத்த இங்நாடகத்தை அச்சிட்டுப் புத்தசமாக்கினால் தாம் ஒய்வு நேரங்களிற் படித்து இன்புறவாமென்று பல இரசிகர்கள் கேட்டுக் கொண்டதினால், இவ் எண்ணைத்தையாழ்ப்பாணம், ஆசீர்வாதம் அச்சகச் சொந்தக்காரரும் ஆசிரியருமான திரு. மு. வி. ஆசீர்வாதம் அவர்களிடம் கூறினேன். நாட்டுக்கூத்தில் மிகப் பற்றுடைய அவர்களான எண்ணைத்தை மெச்சி, அச்சேற்ற ஒப்புக் கொண்டு வெகு விரைவில் இத்தோன் அச்சேற்றி வெளி யிட்டுத்தவியுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றி என்றும் உரியது.

இந் நாடகத்தைப் படிப்பவர்கள், இலக்கியத்தைச் சுலவத்து மகிழ்வதோடு, தேவைபாராமரிப்பு, நல்லவர்கள் தேவனால் சோதிக்கப்படும் தன்மை என்பவற்றின் தத்துவங்களையும் இலக்குவில் விளங்கிப் பயன் பெறுவர் என்று நம்புகிறேன்.

ம. யோசேப்பு

அச்சமோட்டை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

25-3-1962

பதிப்புரை

வட மாகாணத்திலுள்ள நாட்டுக்கூத்து இரசிகர்களுக்கு, ஒரு நாட்டுக்கூத்தில் இராசா தோன்றியுள்ளார் என்றதும் திரு. ம. யோசேப்பு என்பவரது ஞாபகம் வராதிருப்பது அழுர்வம். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப் பட்ட பல நாட்டுக் கூத்துகளில் இராசபாகத்தைத் தாங்கி திறம்ப்பட நடித்துப் புகழ் பெற்றதனாலாகும். இராசபாகத்தை மாத்திரமல்ல கதாகாயகன் பாகத்தையுமே அற் புதமாக நடிக்கும் திறமையும், நாட்டுக்கூத்துப் பற்றும், இராக தாள் அறிவும் நிரம்ப உள்ள திவர் 1960 ஆம் ஆண்டு கடைபெற்ற 'கலை கலாசார' விழாவில் சுங்கிலியன் நாடைம் நடித்துக் காணப்பித்து கௌரவ மந்திரி அவர்களால் தங்களிருதும் பெற்றுப் பாராட்டப்பட்டவராவர்.

திவர் தாம் பல முறைகளில் அரங்கேற்றம் செய்த எஸ்தாக்கியார் நாடகத்தை அச்சேற்றி இரசிகர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்றும் பேராவலாற் தூண்டப்பட்டு, தனது பெருவிருப்பை எனக்குக் கூறி, மேற்படி நாடகத்தை புத்தக உருவமாக்கித் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

எனது மனதிலும் ஏட்டுப் பிரதிகளாகக் கிடங்கு அழிந்து ஒழியும் நாடகக்களை அச்சேற்றித் தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்றும் எண்ணம் இருக்கின்றது, அவரது வேண்டுகோளைச் சாதகமாக்கி முதன் முதலாக எஸ்தாக்கியார் நாடகத்தை அச்சிட முனைந்தேன்.

இருபத்தெந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்டு, உக்கி இறந்த கிலையில் இருந்த பாக்கள் அழிந்தும், எழுத்து மங்கியும் இருந்ததினால் மிகச்சிரமத்துடனேயே உருவாக்க வேண்டியதாயிற்று, இதனால் இரண்டு மாத காலம் வரை திரு. யோசேப்பு அவர்கள் பாக்கள் ஒவ்வொன்றையும் இராக தாளத்துடன் பாடிப்பார்த்து, இராக தாளத்துக்கு முரண்படாதவகையில் அச்சேற்ற உதவி செய்தார்கள் அவரது உதவி மெச்சப்படத்தக்கதாகும்.

சௌற்சவை பொருட்சவை நிறைந்த இந்த நாடகத் தைப் பாடிய மதுரகவிப்புலவர், வ. ம. துசைப்பிளீன் அவர்கள்தும், புலவர் அவர்களுக்குப் பொருளுதவிபுரிந்து நாடக மாகப் பாடுவித்த திரு. ம. கி. பொன்னுத்துரை அவர்கள் தும் சேவை மறக்கப்படக்கூடியதன்று.

நாட்டுக் கூத்துப்பற்றுடைய அண்பர்கள் இம்முயற் சியை ஆதரித்து, ஏனைய நாடகங்களும் புத்தக உருவில் வெளிவர உதவி செய்வார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

29. கண்டி வீதி.
யாழ்ப்பாணம். 26-3-62

மு. வி. ஆசீர்வாதம்

எஸ்தாக்கியார் சாந்திரச் சுருக்கம்

பிலாசிது என்பவர் உரோமாபுரி அரசனுகிய திறையாலு வின் சேனுதிப்பியர்க இருந்தவர். இவருக்கு இரு ஆண்குழந்தை களும் இருந்தனர். அட்ட ஜூசுவரியங்களுடன் இங்பமாக வாழ்ந்து வந்த இவர் ஒருநாள் வேட்டையாடுதற் பொருட்டு. விஸ்வியர் வேட்டருடன் காட்டுக்குச் சென்றார். மிருகங்களைக் கொன்று குவித்து வேட்டையில் மகிழ்ந்திருக்கும்போது ஓர் அழகிய கலைமானைக் கண்ணுற்று, அதனைப் பிடிப்பதற்காக தூரத்திச் சென்றார். செல்கையில் அதன் கொம்புகளுக்கிடையில் ஒளி காலும் அற்புதச் சிலுவை யொன்றைக் கண்டாச்சரியமுற்றார். அதே நேரத்தில் அசரீரி வாக்கொன்றும் கேட்டது.

அசரீரி வாக்கைக் கேட்ட பிலாசிது உடனே மனைக்குத் திரும்பி, தனது மனைவியிடம் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறி, மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு சத்திய கத்தோலிக்க மறையிற் சேரக் குருவானவரிடம் சென்றார்.

குருவானவர் நடந்த வரலாற்றைக் கேட்டானந்தமுற்று அவர்களுக்கு ஞானத்தீட்சை கொடுத்து பிலாசிதுவை எஸ்தாக்கி யென்றும், மனைவியை தெயோப்பீஸ்த் என்றும், பிள்ளைகளை அகப்பிள், ஓப்பிள் என்றும் நாமகரணமிட்டழைத்து, புத்திமதி கள் கூறி ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார்.

சத்தியமறையிற் சேர்ந்து சந்தோஷமாக வாழ்ந்துவந்த இவர்களைச் சருவேசரன் பரிசோதிக்கச் சித்தமானார். ஒருநாள் ஒருக்கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் வந்து எஸ்தாக்கியாருடைய பொருள் பண்டம் எல்லாவற்றையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றனர்.

பொருள் பண்டமிழந்து, சிறப்பழிந்த எஸ்தாக்கியார் தம தூரில் வசிக்க விரும்பாது. மனைவி மக்களையுமழைத்துக் கொண்டு எவருக்கும் தெரியாது வேற்றுரை நோக்கிக் கப்பலொன்றிற் செல்ல வானார்.

கையில் பணம் இல்லாமல் கப்பலேறிச் சென்றதினால் கப்பற் றலைவன் எஸ்தாக்கியாருக்குப் பல இடுக்கண்கள் செய்து, மனைவி தெயோப்பீஸ்த்தை கப்பலில் மறியற்படுத்தி, அவரையும் அவரது பிள்ளைகளையும் எசிப்புக் கரையில் இறக்கிவிட்டு, 14 நாள்களில் கப்பற்காலியைக் கொண்டுவந்துதந்து மனைவியை, மீட்டுக்கொண்டு போகும்படி கட்டளையிட்டான்.

எகிப்தில் இறங்கிய மூவரும் நெடுவழி நடந்து அலையும் போது ஓர் ஆறு குறுக்கிடவே அதனைக் கடத்தற் பொருட்டு தனது ஒரு பிள்ளையைக் கரையில் நிற்கவிட்டு, மறுபிள்ளையைத் தாக்கிக் கொண்டு ஆற்றாடே சென்று மறுகரையை அடைந்தார். அவ்விடத்தில், கொண்டு சென்ற பிள்ளையை விட்டு விட்டு, திரும்பி ஆற்றிடை வரும்போது கரைகளில் நின்ற பிள்ளைவில் ஓன்றை ஒரு கடுவாயும், மற்றதை ஓர் ஒநாயும் கொள்விக் கொண்டு சென்றன. எஸ்தாக்கியார் இருபிள்ளையும் இழந்து பரிதவித்து அலையை வானார்.

ஒநாய் கொண்டுசென்ற பிள்ளையை இடையரும் கடுவாய் கொண்டு சென்ற பிள்ளையை உழவரும் கடவுளருளாற் காப் பாற்றி வளர்த்து வரலாயினர். அலைந்து திரிந்த எஸ்தாக்கியார் ஒரு பிரபுவின் வீட்டில் தோட்டவேலை செய்து காலங்கழித்து வரலானார்.

பதின்நான்கு தினங்களாகியும் தெயோப்பீஸ்தை மீட்க எஸ்தாக்கி வரவில்லையே யென்று கவலையற்ற கப்பற்றலைகள், தெயோப்பீஸ்தை தன்னுடன் வாழுமாறும், தான் போகும் இடமெல்லாம் கூட்டிச் சென்று காப்பாற்றுவதாகவும் கூறி அவளது விருப்பத்தைக் கேட்டான். தெயோப்பீஸ்த மறுக்கவே அவளையும் கப்பலால் இறக்கித் தூரத்திலிட்டான். தெயோப்பீஸ்த அலைந்து திரிந்து ஒரு வீதவையின் வீட்டில் தஞ்சமடைந்து வாழலானார்.

இவ்வாறிருக்கும்போது துருக்கியரசன் உரோமாபுரி மன்னாங்குத் திறைப்பணம் கொடுக்க மறுத்ததினால், அவனுடன்

யுத்தம் செய்ய என்னிய அரசன், பிலாசிது என்னும் தனது தளபதியை அழைப்பித்தான். பிலாசிது வேற்றூர் சென்றதை மந்திரி மூலம் அறிந்த அரசன் கோபங்கெண்டு மந்திரியைக் கண்டித்து உடனே பிலாசிதுவைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்குமாறு உத்தரவிட்டான்.

அரசன் உத்தரவுப்படி நாற்றிசையும் தேடிச்சென்ற தூதுவருள் சிலர் பிலாசிதுவைக் கண்டுபிடித்து அரசனிடம் கூட்டி வந்தனர். அரசன், பிலாசிதுவின் வரலாற்றைக் கேட்டறிந்தபின் துருக்கியரசனுடன் யுத்தம் தொடக்கப் பணித்தான்.

யுத்தத்துக்கு நாட்டின் பலபாகங்களிலுமிருந்து படைத்திரட்டப்பட்டது. படையில் அகப்பீஸ், ஒப்பீஸ் என்பவர்களும் சேர்ந்திருந்தனர். எஸ்தாக்கியார் யுத்த சன்னத்தராய்த் துருக்கியை நோக்கிச் சென்று, யுத்தபேரிகை முழுக்கியபோது, துருக்கியரசன் பயந்து தனது இஸ்தானுபதிமூலம் திறைகொடுத்து அனுப்பிமனியபுக் கேட்டுக்கொண்டான். யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது.

படையிற் சேர்ந்திருந்த அகப்பீஸ், ஒப்பீஸ் என்பவர்கள் ஓரிவு தெயொப்பீஸ்த் இருந்த விதவைவீட்டில் தங்கநேரிட்டது. அன்றிரவு தாங்கள் சகோதரர்கள் என்பதை அறிந்து சந்தோஷ்த்தனர். இவர்களது உரையாட்கூக் கேட்ட தெயொப்பீஸ்த் உரோமைக்குச் செல்ல விரும்பி, யுத்த வீரர் செல்லும் கப்பலில் போவதற்கு அனுமதி பெற எஸ்தாக்கியை அணுகினான்.

ஓருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளாத நிலையில் தெயொப்பீஸ்த்தின் வரலாற்றைக் கேட்ட எஸ்தாக்கியார் அவள் தனது மனைவி என அறிந்து ஆனந்தமுற்றார். பின்பு மனைவியது எண்ணப்படி விதவை வீட்டில் தங்கிய வீரரரை விசாரித்தபோது அவ் இரு வாவிப்பீர்கள் தனது பிள்ளைகளாகிய அகப்பீஸ், ஒப்பீஸ் என்பவர்கள்தான் என்பதையும் அறிந்து ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கினார். தனது தளபதியின் மனைவியும் பிள்ளைகளும் ஒன்று சேர்ந்ததை அறிந்த அரசன் அவர்களுக்கு திரவியாதிகள் அளித்து மகிழ்வித்தான்.

எஸ்தாக்கியார் நாடகம் பிரிந்தவர்கள் ஒன்று கூடுவதுடன் முற்றுப் பெறுகின்றது.

திறையானு அரசனிறந்தபின் முடிகுடிய தியோக்கிலேசியமன்னன், எஸ்தாக்கியார் கத்தோலிக்களுன்றை ஆட்சேபித்து அவரை வதை புரிந்து கொன்றதையும், அவருக்கு அரச்சியலின்பட்டம் குட்டப்பட்டதையும் அவரது விரிவான சரித்திரத்தை வாசித்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

அநாதிநம்
யே. ம. சு. துணை

எஸ்தாக்கியார் நாடகம்

காப்பு விருத்தம்

ஏராரும்மணிரேமை தனிமேற்காத்த
எளில்திறையான் சேகைளின் தலைவருகிப்
பாராரும்புகலுபிலா ஒதுவௌன்பின்னர்
பரிசுத்தமத்தீத் துவத்தினுலீ
நீராருந்தெல்லவுடைந்தெல் தாக்கினாமம்
நேர்மையாய்ப்புண்டுபெற் காய்வான் சேர்ந்த
பேராருஞ்சரிதையை நாடகமாய்ப்பாடப்
பிஞ்சமதி ஏறுகன்னி சரண்காப்பாமே

தேவதாயார் துதி வெண்பா

சர்ப்பத் தலையதனைத் தாளால் மிதித்தவனை
தற்பரனைத் தந்த தயாபரியே — அற்புதஞ்செர்
தூயவெல் தாக்கிகதை சொல்லவருள் கல்கிடவுன்
சேயென்மன் மூடியருள் செய்

கட்டியன் தோற்றும் - விருத்தம்

வானுரிசைக் கீதந்தனிலும் மிக்க
வாக்கியங்கள் பேரிகையாய் மல்கிந்த
மீனுரின் நவமணிக ஸொலியாலோங்கி
இரவுபக லெனவறியா விசித்ரமாட
தெனுரின் மங்காரஞ் செறியும் மாலைத்
திரளாடுங் திறையானு என்னுங்நாம
தானுரின் மாகதறின்ப மேவும்
சத்தவிசை ஒத்தசபை சார்ந்திட்டாரே

கட்டியன் தரு (மஞ்சார் சந்தன எ. மெ.)

இராகம் : ரெஞ்சருட்டி

தாளம் : ரூபகம்

1. வண்ணவமணி நிறையே மாபுரியாள்ராசனி தோவாரூர்-நிலிர் மாசின் மலர்பன்னீர் விசிச்சக்கத்தால் தேசம்பரவனி வாசமெனச் செய்குவிரே
2. அன்னகடைமின்னலிகை ஆயினாயீர் நினிரிப்போதானே-மிக அடிப்புகழ் கவி பாடியவரைக்கொண் டாடியுபர்த்தை தேடிக்கொள்ளவருவிரே
3. பொழிநிலவு உமிழ்கிரண பொற்குடைச் சக்ராதிபகோன் வாரூர்—இப்போ பொன்னுக்கோமேதக மென்னுங் நிதிகளை மின்னும் அவர்பத மன்னிக்காணிக்கை செயவிரே
4. அடல்பெறுங்க படைபரவு அரியணையார் கீட கோமான் வாரூர்—இப்போ ஆனங்தமாகவே தேனங்கு சோபனம் பானங்தமாய்ச் சுரக்யானம் பெறப்பாடுவிரே

கட்டியன் கூறல்

கடகரட கரியிரத பரிபதாதிகள் நிதங்
கடமையொடுபுடை சூழவே
கருதரிய தரியலர்கள் முடிகளது பொடிபடக்
கருணையுடனரசு புரிவோன்
புதுவியிடைக் கொடியமன முடியவளி கெடவரசு
புரிகின்ற பரிவுசெறிவோன்
புத்தினிஸ்தாரன், புகழ்ப்பரவுதீரன்
பொறைகள் நிறைப்பாசன் திறையா னுமகராசன்
கொலுவின்கு வருகிறூர் சமுகமெச்சரிக்கை
சாமிபாராக்கு!

இராகன் தோற்றும் விருத்தம்

சந்தரங்கேர் நவமணியின் மகுடவெந்தன்
சோழெதங்கேர் தருமசெங்கோல் கரத்துவெந்தன்
மந்தரங்கேர் புயவேந்தன் கொடையில் மாரி
மானவே சோர்னம்டு வளங்கும் வெந்தன்

இந்திரனேர் கொலுவேந்தன் ராசர்வேந்தன்
என்டிசையுங் கொண்டாடுமிலை சேர்வேந்தன்
சந்திரனேர் குடைவேந்தன் வெற்றிவேந்தன்
தாம்திறையானும் வெந்தன் சபையுற்றுரே

இராசன் தரு (குணநற்றிசை எ. மெ.)

இராகம் : நாதநாமக்கிரியை தாளம் : ஆதி
சுகிலத்தத்காரன் புளியோர்கள் தொழுதுற்றிடு விரண
சயதூரங் தொடரக்காலணி பரடப்பிரபை யோட்டரக்
கொலுவேகியரசு செய்வேனே

(1)

அசலபுயமேலே பராக்ரமம் அணியப்புகழ்சீலம் — உயர்மதி
அதிவெண்குடைநிழல் சுதிபம்பை களிசை
நதிவெண்டலைவர ரேஞ்சமயாள்வேனே

(2)

வெருவிப்பகைவரோட கோலாகல மிகுவாகையேகுடு—பணுமுடி
மிகுமொய்த் தலைமைவான் அகிலத்திருவெண

அறையக் கேசரியாக வாழ்வேனே

(3)

துடியார்படி முசங் தொனி தர சொரிவார்ப்பனிமதுரம்—கமழ்வர
சொன்னுப்புலவர்கள் நன்னுக்கிசையவே
மன்னு மன்னனுய் மகியை யாள்வேனே

(4)

கட்டியன் சந்தத விருத்தம்

மன்னிய பொன்னனி மின்னிய முடியணி
மாஅரசேவாழி

வளர் பதினுறைஞு கலையுது மதிகுடை
மணியர சேவாழி

அன்னைய கருணைபோல துன்னுசெங்கோல்கரத்
தனியர சேவாழி

ஆவண அங்கண பூவளேருமையை
ஆளர்சே வாழி

மின்னிய நகையணி கண்ணியர் நணி துதி
மேலர சேவாழி

விருதணியிசையவர் தருதகியொடுபுகழ்
வேவர சேவாழி
தென்னய குழலோலி கோஷ்டமுளக்கொலு
சேர சேவாழி
தேவ்யாகுரிய பேர்மகா வீரனே
செய்சப வாழியதே.

இராசன் விருத்தம்

தகழுத்திடிந் நீதிவாசல் தான் காக்கும் வீராகேண்மோ
இழைத்திடிம் பொன்னின் சூர்ணம் இலங்குமென் மங்கிதன்னை
விளைக்குமென்னமிர் தங்காலும் விகசித சமுகந்தன்னில்
அழைத்திடப்பணித்தென் சென்றே ஆர்வமாய்ப்புரிகுவாயே
வசனம் : கட்டியகாரனே! இந்தரைபுகழும் நந்தயவுடைய மங்கிரி
தன்னை என்கொலுமுன்பு வரும்படி செப்வாயாக.
சட்டியன் வசனம் : அப்படியே செய்கிறேன் அரசே.

கட்டியன் தரு (ஒடியவழைத்தே எ. மெ.)

இராகம் : தோழி

தாளம் : ஆழி

நாடிச்சென்றே நான்கழைப்பேனே மங்கிரிதன்னை
நாடிச்சென்றே நான்கழைப்பேனே —நாடி

அறைபல்லவி
நாடிச்சென்றே நான்கழைப்பேன் பிடிகளையேவினைப்பேன்
நார்தோல் நாசமந்தர போக்குருக்தரஸரபே—நாடி.

சரணம்

மன்னர் மன்னர் போற்றுஞ்சீலன் மாளிலமாள் பரிபாலன்
கன்னல் மொழியானலோலன் காசிலாமனைறயின் நாலன்
உன்னியபடியே சென்றே அன்னவர்க்குத்தானேயின்றே
பன்னுவேன் விசேஷமந்றே பரிசளிப்பார் பொன்னின்குன்றே—நா
வானிலாப்பளிங்குமாடம் மாற்றுயர் பொன்னின்கபாடம்
தேனுலாத்தொடை விசேஷம் சேருமந்திரி வாசகூடம்
பானிலாக் குடைபின்கோனே பகருநாமதுரத்தேனே
காலுலாவும் மங்கிரிதன் கர்ணத்தின்பாய்ச் சொல்லுவேனே

மந்திரி தோற்றம் விருத்தம்
சுந்தரபொற் கவசமது சிரமதாக
சோதியெறி நவமணிப் பூண்மார்பதாக
சுந்திர காந்தப்பொட்டி உடையதாக
சமஸ்தந்திரப் புத்தி யுளத்துடையதாக
இந்திரனேர் வசிகரத்தன் ரேமைராசன்
எழில் சமுகந்தனை நாடி எண்ணில் வாய்க்கை
மங்கிரியுஞ்சபைமீது சுகமே நீட
வந்துற்றூர் திருச்சமுகந்தந்தற்றூரே

மந்திரி தரு (நித்திலமணி. எ. மெ.)

இராகம் : அடானு

தாளம் : ஆழி

1. அத்திகுழ்புவுலகினை ரெத்தினமுடியேழுண்டு
உத்தமநெறிதவறு வோச்சிடும்பிரதாப
மெத்திப்பரசகமு கத்தினிற் சென்றையவர்க்கு
துக்கியஞ் சொல்லியேயவர் சித்தமறவேனே
2. கோடு கொம்புதி கசபேசக் கோதையர் பன்னீரே வீசக்
கொங்கலர் மாலைகளாடக் கோணிடஞ் சென்றே
பிடுபெறுநற் கொலுமுன் பேணியழைத்திட்ட செய்தி
பெட்புறக் கேட்டே மகிழ்வாய் நட்புடன் சொல்வேனே
3. சோதிப்பக்யாதிபெற்றே நீதியுடனேயுலகை
துல்லிப்பமா யானுமெங்கள் வல்லோன் முன்பே சென்றே
பாதபங்கபங்கள் போற்றி பாக்கிப்பொழிகள் சாற்றி
பாரிலெனிபே யழைத்த பண்பையறவேனே
4. அன்னமாடுந் தடஞ்குமும் வன்னரே ரேமைதன்னையாஞ்ம
அரசர்கட் கரிபெறுன ஆண்டகைபெறும்
பொன்னவிரும் மாலைமார்பன் ஒன்னலர் சங்காரதீரன்
ஷ்சக்ர ஆதிபனைப் போற்றியே செல்லுவேனே

மந்திரி ஆசிரிய விருத்தம்

உச்சித ஒளிகால் நவமணிபதித்த
ஒங்குதையாதிப முடியோய்
ஒப்பிலாத் தவளக் குடை நிழற்கீழே
உலகைச் செங்கோளினாள்வோய்

அச்சமே கொடுக்கும் சிங்க ஆசனமேல்
அரசர்கட் கரசனுயிருந்து
அந்தறை நடுங்க ராசத்துவத்தால்
ஆச்சு பூசிதானந்தா

இச்சகமதிலே உம்மைநேர வரார்
இந்திரன் வந்து மைப்பனிவான்
இரவியுமொளிப்பான் ஆளியுன் பலத்தால்
இந்தறை மேலுயர் கொட்வ

பச்சின மலரின் முதன்மை தாமரைய
பாதமேயென வரவழைத்த
பாக்கியாவுரையுன் வாக்கியங் கேட்டே
பணிவுடன் தொண்டு செய்வதற்கே.

வசனம் : நவரைதன் மகுடம் புளைந்து ரேமாபுரியை அரசானு
கின்ற சக்ரவர் த்தியே ! அடியேனையழைத்த காரணம்
ஏதென்று திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமையா.

இராசன்—மந்திரி தரு அப்பனே அப்பனே எ.மெ.)

இராகம் : பககம்ச தாளம் ; ரூபம்

இரா : இங்கிர் தலங்கிர் த வசன போலி
என்னுடை மக்கிரி யுரைவென்தச
மங்கள வளமைக ளறியவிப்போ
மாடசியாய்ச் சொல்லுவீர் மகிழ் நானே

மக் : மகிழவே சொல்லுவேன் முகிலின்னுரம்
வருஷித்த லிடியோடு ஆரவாரம்
கம்ஹவயல் சென்னலே கண்ணல் போலே
காட்டியே வளர்க்கிடும் இமயமேலே

இரா : இமய வெற்பென்றிரே மகாசந்தோஷம்
எழிலார் நாரியர்கற்பின் னரும்விசேஷம்
அமைவுறப் பெருமையாய் காக்கின்றுரா
அமலன்றன் திருவடி நோக்கின்றுரா

மக் : நோக்கலோ அரசீசீற கற்பார் மாட்சி
நவவுதற்கவர்சேமங் தானே சாட்சி
பாக்கிபங் நாரியர் கற்பினுலே
பரிசுத்த செபதப பொற்பினுலே

இரா : பொற்புறு மங்கிரி தேவசேவை
புரிவாரோ துதிப்பாரோ மகிழநாவை
நற்றிருப்புசைகள் புரிகின்றுரோ
நயமேவுதுகிமல் சொரிகின்றுரோ

மக் : சொரிவாரே துதிமாரி மன்னர்கோவே
சோமிதழுவானோ மகிழப்பாவே
ஏரிவாயின் அலகைசொ தணையிங்கில்லை
இவைகளா அலுண்டே தசம் வானின்னெல்லை

இரா : எல்லையிலா மங்ர தங்கிகேஞும்
எமக்குறு கப்பப்பொன் அரசர் நாஞும்
சொல்லரும் பணிவொடு தந்திட்டாரோ
சுவர்னவென் முடியினப் புகழ்ந்திட்டாரோ

மக் : புகழ்வாரே உடமயெல்லாம் மன்னர் மன்னு
புச்சகர முன்கையிற் ரூனெ தென்னு
மகிழ்வாரே உம்பேரும் வானோர் கேட்டால்
மங்கள கானமே சொல்வார் பாட்டால்

இராசன் விருத்தம்

முத்துக் கொளித்துத்தத்துபுனல்
முன்னட்டெந்தன் பொன்னடிடன்
அத்தம் வளங்கள் விசித்ரமுற
அணிபாய்க்கேட்டா னந்தமுற்றேன்
தத்தின் பரிமா முதல்நாலாம்
சேனைத்தலைவன் பிலாசிதனைப்
பத்தின் அறைமாற்றுக் கொலுமுன்
பணித்தென் அழைப்பாய் பரிவுடனே

வசனம் : மங்களாகரஸ்துதி சிறைந்த என்மங்கிரியே என்மன
மகிழ்ச்சிக்குரியதாக மணிநாட்டின் அணிச்சிறப்பும்
மங்கையரின் கற்பெனும் பொற்புவாகிய பெட்டின்சிறப்

பும் சத்துசித்தானந்தசருவீவஸ்பரனைத் துதிக்கும் வேதி
யர் விசவாசிகளின் சிறப்புமாகிய இலவெயல்லாம்
இருங்கே என் மணிமார்பில் ஒருபூமாலையாகச் சூட்டிய
மையால் மிக்கானந்த நிருத்தங்கொண்டேன். ஆகவே,
எனது சுதாரங்கசேனைக்ட் கெல்லாங் தலைவனுகிய சேனு
பதிபை என்சமுகத்திற்கு அழைப்பிராக.

மந். வச. அப்படியே செய்கிறேன் இராசனே !

மந்திரி விருத்தம்

ஐந்தொடுநால் மணிச்சிம்மா சனத்திடிலறி
ஆஞ்சிருதைத்த திருபுவனங் தன்னில் நாட்டி
ஏந்த உலகங்களுமே வந்துதன்னை
இன்பமாயிட வணங்கும் ரேமைதேச
சந்தரங்ம் திறையானு வாசல்காக்கும்
சோபி தங்கல் மாகதனை துரிச்மாகக்
கொக்குலவு வாகைபுனை பிலாசிதோனைக்
கூட்டியே ராசர்முகங் கொடுசெல்வாயே

வசனம் : கட்டியனே பிலாசிதென்னுஞ் சேனுதிபதியை அரச
சமுகத்திற்கு வரும்படி தெரிவிப்பாயாக.

பிலாசிது தோற்றம் சந்ததவிருத்தம்

செங்கிரணத் தொளிர் தங்கிய பன்மணி
சேரணி சிரமுறவே
திகழ்பெறு குண்டலவாகு புயாசலம்
சேரொளி தாணெனவே
பொங்கிட வாளாளி வானிட மின்னின்
பொற்பென மின்னிடவே
புதுமது வொழுகிடு நறியமல்த் தொடை
புகழ்மார் துண்ணிடவே
மங்களசோபன நாரியர்பேசிட
மான்கமழ் வாசமுற
மாரியெனப் பனிர் வீசிதே சோமய
மாபிர நாசமுற

எங்குமிலாப் புகழ் தங்குரேமாபுர
ஏந்தல் சேனுபதியன்
ரதகஜ துரகப தாதிகள் சூழவே
எளில்சபை மருவினனே

பிலாசிது தரு (துணிவோடே ஏ. மெ.)

இராகம் :

தாளம் : ஆதி

- இங்கேதும் ஒளிர்குடையரசனின் இட்கட்டளை அட்மாதிசை வங்கேதறப் புரிவனேர் நொடியிலென் மகத்துவங்கதனையிகத்திலறிவரார் வலியகஜரதமெய் துரகபதாதியேஏடு ஒலிபின்கடலெயென சிலவேமெலுறவே
- முங்கேதறச் சேனையுமென்முனை முற்றுமோசெயம் பற்றுமோ சொலின் கங்கேதறும் யானையோடேயெலி காட்டுமோநிலை நாட்டுமோநயம் கதிரக்கரணவேலா அதிரஞ்சோரியச்செய்து மரணத்திறையுள்ளாக உயிரைப் போக்குவேனே
- வண்டாரும் செய்தொடை புனைமன்னன் மகத்துவங்கதனக் கிகத்திலாருளோர் உண்டாரும் என்பவர் சிரமதை ஒச்சியேகர வீச்சுவாளினால் உரியவரியவுயிர் பிரியச் சொரியரத்தம் விரியக்கடலீங்கர் பெருகச் செய்வேனே
- இங்கே ரூத்திடுபுயவலிமைசேர் தீரேயுயர் வீரரேகேண்மோ கொங்கேதறுங் தென்தொடை மன்னவன் கோட்டைகொத்தள நாட்டில் மாற்றலர் குறுகிலவர்கெறுவ மறுகச் சமர்புரிய உறுதிபெறுமதியோ டுற்றிடுவீரே

பிலாசிது சந்த விருத்தம்
 செக்மே ஒளிமய் தினாதிபனென
 திகழ்ராசனே சரணம்,
 சிந்தாருந்திடு இந்தாரணிபாள்
 சீரா செய்சரணம்
 அக்டிமவியதர்ம நய்மெவியபொன்
 அனியாய் நயசரணம்
 ஆகரமான குணை செங்கோல்
 ஆந்தபா சரணம்
 மக்மேஹுயர் வானவர் சோபனமே
 வலர்கோவே சரணம்
 வானு பரணநற் கோனுய வந்திடு
 மகிபா துதிசரணம்
 உக்டோ யுளவரை செய்மே குறைவிலா
 உளவாண்மையா சரணம்
 உறையான் மையேமிகு திறையான் மன்னனே
 உவப்பாம் சரணமடீத

பிலா. வச.: சரணமே சரணம் இராசாதி ராசனே! அடியேன்
 யழைத்த காரணம் யாதெனத் தெரிவிக்க வேண
 டும் அரசே.

இராசன்-பிலாசிது தரு (மின்டமர் எ. மெ.)

இராகம் : முகாரி

தாளம் : அடதாளசாப்பு

இரா. சரணமென்டீருதிய ரணகளவெற்றியின் வாகையா-எந்தன்
 சதுரங்க சேனையின் அதிதுங்க நிறையோது ஒகையா

பிலா. ஒகைப்பிரதாபாவும் சேனைகள் சிங்கேறின்
 முன்னவே-- சொல்லின்

ஒன்னலர் அங்கங்கள் பின்னதாய்ச் செய்திடு மென்னவே

இரா. எண்ணெட்டிலாறும் பதினாலுஞ் சூழுங்
 கட்டிலே--இப்போ
 தண்ணெட்டடைச் சூழக்கெடுப்பாய் பகைவர்க்க படலிலே

பிலா. கைப்படாருயிர் போக்கி அங்கங்கள் பேய
 நரியுண்ணட்வ—செய்து
 மெய்ப்பட்ட கீர்த்தியை என்றுநங்கிலைவைப்பேனன்னவே
 இரா : எண்ணப்படாக் கப்பல் சேனைபலத்துடை காரியம் - புகழ்
 என்றுங் நிலைபெறக் குன்று மலைநேரோ வீரியம்
 பிலா : வீரப்பிரதாபாவுன் சேனைகள் போல் வீரரில்லையே—எதிர்
 மேவினேர் உயிர்களை எமலோகம்
 வளைவிப்பார் தொல்லையே

இரா : தொல்லைநிறையான சீரணி கொண்டவென்
 கோட்டையே—அதை
 சூழக்காவல் வைப்பின் யான்தருடேவன் சொர்னாட்டையே
 பிலா : நாடுகர் கோட்டை யாவுங்கற்காவலின் சேமமே—செய்து
 நானிலமிதிலெங் நாரும்புகழ் வேனுங் நாமமே

இராசன் எண்சீர்விருத்தம்

அந்தசங்ரன்வழி மறிக்கும் உச்சமாட
 ஆரமணிக் கோட்டையெலா மரஜேனசெய்து
 உந்துபல பிரங்கி படைகளீட்டி.
 உற்றபரி கரிதேர்கள் ஓங்கிச்சூழ
 இந்தனஞ்செய் அக்கினியின் வேகமாக
 ஏற்றமரில் கூற்றமைக்கும் வைவாளேங்கி
 இந்தறையில் எந்தனற்கு வாகைவாடா
 இருக்கவே செய்காவல் இயற்றுவாயே.

இரா. வச.: அதி வீரசூரபாக்கிரம சேனுதிபதியே! நமது
 நாட்டில் சத்துராதிக எனுகாவண்ணம் அதி ஜாக்
 கிரதையாகக் காவல் புரிவாயாக.

பிலா. வச.: அப்படியே செய்கிறேன் இராசனே.

பிலாசிது தரு (பானுலா...எ...மெ.)

இராகம் : பைரவி

தாளம் : அதி

1. மாசின சுஞ்சீமை ராச்சீ னுபதியாய்
வீசுவாள்ரத்முதல் பேசுகாஸ்வதக கொண்டே
வந்துற்றேர் சிரமது சரிவுற,
பந்தைப்போ ஹடலது உருஞுற
இந்தத்தா ரணிதானிலே செப்பித
முந்துற்றே பெறுமா வீரனுய்
காப்புவனங்களு மேயடி போற்றிட
வார்கடலூலியென பேரிகைசாற்றிட
கிருலா வாகை குயாசல மேங்கியே
பாரிலே மாயிர தாபமே பெற்றே
2. தேசதே சந்துதிக்க ராசர்மே லாய்மதிக்க
பூசிதானங்களிகர் போசனுய் ரணதீர
பிரபையா வலவனிமுதற் சரரரீராடின்றவரை
கரமதே சிரங்கப்பிச் செகுன்றே நெனத்தொழு
சீரியலீச சேநுபதியாயுல கோர்கள் உடுங்க
மெய்யாய் ஜெயபேரிகை.....
பேபொலியாகவே வானதிலுஞ் செல
வேயியமன் நிகராகிய நானுமே
3. மாதார் சாமரமே வீசுதேல் சூழ்வர
மாலைதாள் முத்தின்குடை மேலதாய் நிழல்தர
மங்களா கேஸ்வரம் துங்கமார் சங்கையாக
எங்குமேயில்லா மகாதங்க சேகரனுக
மருமலர் நிலவேவ சுவர்னாய முதல்வ
மணிபதி முடிபில் கொடிதுபலுயரிய
மதிதவழ் விகசித மாமனையேகியே
மகினைய் பிரதாபனுய் வாழ்வுசெய்வேனே

பிலாசிது கவி

ஶாஞ்சில் வேட்டையாடக் கருத்துநான் கொண்டதாலே
தேனினுடி மொழியாளாந்தன் தேவியைச் சேய்ரோடு
வானெடு குன்றின் மாட்சி வயங்கு பொற்கொலு முன்பாக
ஆணமெய்ப் புளகங்கொள் அழைத்திடாய் வாசலோனே

பிலா. வச.: நான் கானகஞ்சென்று வேட்டையாடக் கருதி
னேன். ஆனதால், எனது மனைவியோடு மக்களை
யும் என் சமுகத்திற்கு வரும்படி வழுத்துவாயாக.

கட். வசன.: அப்படியே செய்கின்றேன் எச்மானே !

கட்டியன் தரு (மந்திரியை யடுத்தே எ. மெ.)

இராகம் : செஞ்சகருட்டி தாளம் : ஏகம்

1. சொல்லுரை கற்கண்டே கல்லதெனக்கொண்டே
சோபித பொன்மாளிகைவாழ் மாதினையே கண்டே
2. சேயிகழுயை வரவே சேநுபலதூரையே
செப்பினுரைழுத்துவர ஒப்பிலாத உரையே
3. பெண்டிர் பிள்ளை நேசம் பெட்டின் பிரகாசம்
பேசிடுகில் வண்ணமுயர் பூவின்கறைவாழும்

பிலாசிது, பெண், பிள்ளைகள் தோற்றும்

ஆசிரிய விருத்தம்

பானுலாங்கரும் முக ப்ரிரகாசம்
பங்கபச் செல்வியே காட்ட
படர்ந்தற் றிலதம் வடமகார்மீனின்
பரிவெனக் கற்பணிகூட்ட

கானுலாமாலை அளக்மேலாரக்
காஞ்சனப் பொன்னணிமணிகள்
காஞ்சிரங்கிலவ காலணி ஒலிக்க
கவரியக் கண்ணியர்இரட்ட

மேனுலா வரம்பை ஆனவர்தியங்க
வரையுயர் சந்தனங்கேதங்க
வெடிமொலிப்படவும் கடலெனப்படவே
விசித்ரகு மார்த்தம்குழு
தெனுலாவாகை புயாசல தலைவன்
திகழ்பிலா சிதுலரைப்படியே
சிவிய அமுத தேவியாமானாள்
செய்யந்தசபையில் வந்தனனோ

கட்டியன் எண்சீர்விருத்தம்

பட்டாலே நூலெடுத்துப் பதுமைசெய்யும்
பங்கயனேர் பொற்பார்ந்த பதுமதாயே
மட்டாருஞ் தொண்டமார் பனுந்தனுவி
மகிழ்நாயன் சேடமொடு மகிழ்வதாக
இட்டாருஞ் சேடியர்கள் புறமேகுழு
யின்பழுறத்தன் சமுகம் வரவேசொன்னார்
அட்டாலும் பால்ச்வைப்பின் மேலா மன்னும்
அஞ்சகரஞ்சிதமேநீர் அறிகுவிரே

வ.ட. வச.: அம்மா அருங்குணிதியாகிய உமதுபத்தா தங்களீச் சேயரோடு தமசமுகம் வரவேசொன்னார் அறிவிராக.

பெண், பிள்ளைகள் தரு (பொங்குந்நலம்...எ. மெ.)

இராகம் ; செஞ்சகுட்டி

தாளம் : ஆதி

தாய் : அன்பின் பிரவாகமே மேவிய இன்பவென் பால்வாரீர் ஆர்வாமா யும் பிதாவின் சீர்முகக் நாடிப்போக

முத்தின்: இன்பின் தயை மேவேவெயம்மையே ஈந்ற தயாநிதியே இரவியொழிந்தாலுமும் அருமை மறக்கப்போமோ

தாய் : பொங்கும்புவி தன்னிலேயும்மைநேர் பொற்பார் நிதிகளுஞ்சோ சூசிதானங்தபிதா நேர் சமுகம் போவோமே

இளை-பிள்: சிங்கங்தனில் மிஞ்சியரணசூர மங்காப்புகழ் பிதாவின் சிரடிதன்னையேற்ற வாரும் விருப்பமாக

தாய் : பெற்றபேறுற்றுடு நற்றவப்பாலரே பெரியோர் கயவெங்கானும் பேணிடப்பதுவான் ஏணிப்படியாமன்றே

முத்தின்: இங்கீர்தலங்கிர்த தங்கைசமூகமே யின்பாய்ச் செல்வோ மேயன்பாய் இரவியொளிநேர்பிதா என்மக்காத்திருப்பாரன்பாய்

தாய் : அன்புறுபரனுசி தங்கிடமங்கல்யம் அரிவையெனப்குப் பூட்டிஆனங்தக் தங்கீதார்முகம் அன்பாய்ச்செல்வோம் என்மக்காள்

இளை-பிள்: வந்திடு ஒன்னார் கலங்கிபுறங்கொடு மாத்தாண்ட நேர்பிதாவின் வனசப்பதமேசெல்வோம் இசைஸ்துதியே சொல்வோம்

பெண் இன்னிசை

பத்தரையின் மாற்றுயரும் பசியபொன்னார் மேணியோளிஸ் சித்தசனேர் ஒத்தமகா தீரமனை வீரியனே அத்தமியா பான்மதி ஆனபுத்தரோடு எனை இத்தருணங் தானமைத்த தேன் ஓயம்புவிரே

வசனம் : பிராணநேசா, அடியாளையும் சிறுவரையும் தங்கள் சமுகம் அழைத்த காரணம் தெரிவிக்க வேண்டும் தலைவரே !

பிலாசிது எண்சீர் விருத்தம்
சுந்தரங்சேர் மாமுகத்தின் பொற்பேயார்ந்த சோபிதமே யின்னிசையால் குயிலைவென்ற இந்திரையே அன்த்தனிற்கு நடைபயிற்றி எளில்லை கஞ்சன்வடிவா விலங்கச் செய்வோர்

கந்தமுற மலர்கள்செறி கானில்யானே
காட்சிபெறு வேட்டை செயுங் கருத்தின்போய்
அந்தமிலாச் சுந்தரிஸ் பால் பொடே
ஆடகப்பொன் மனையிருப்பி ரண்பாய்த்தானே

நால்வருந் தரு (தாயெனவே விண்ட எ. மெ.)

இராகம்: தோடி

தாளம்: சூபகம்

பெண்: ஆஸைப் பிராணேசா பொற்புவினின் வாழம்
அறைநொடி நீங்கிடுமோ என்னேசா
தெசாப்பிலாத நீர் ஏகிடிற் பாவினான்
சிந்தை கலங்குவனே துயரினுல்

பிளாசி: சீவியரஞ்சித ஒவியமே நீடினு
சிந்தை கலங்கிடாதே இப்போதே
காவினில் வேட்டையே ஆடும்விருப்பத்தை
கண்ணே மற்றக்கிடாதே மின்னுளே

பெண்: போன்னுரும் மாங்கல்யம் என்றனற்கே பூண்ட
பூஜிதராஜ மன்னு வனத்தே
உன்னுருமிஷ்டப்படி வேட்டையாடி
உற்றிடத் தேவர் தன்னை பணிசெய்வேன்

பிளா: முக்கணிவாயனே சர்க்கரைனச் சேயனே
முந்தஞ்சிரேஷ்டசீலா என்பாலா
இக்கணி முத்தமே தந்திடு நாடேனக
இன்ப வனத்தினிற்கே அன்பாக

முத்தின். தந்தையே நீரேரும் எந்தற்கு மான்குட்டி
தான் ஒன்று கொண்டுவாருந் தப்பாமல்
எந்தனின் நேசமுமக் கேயிருந்திடில்
ஏற்பிரென் வார்த்தை தன்னை இன்பாக

பிளா: சித்திர ரத்தினப் பொன்னுஞ்ச லாடுமென்
சேயா மினைபாலா மலரது
மெத்தும் வனமதில் வேட்டை நானுடி
விரும்பினேன் முத்தஞ் செய்வாய் நயமுற

இன். பிள். முத்தந்தங்கேதன் எந்தன் பத்தரைப் பொன்வாயால்
முந்துறுங் தந்தையமே உமக்கே
சித்திரமேவும் மயிலும் முயலுமே
சேரவே கொண்டுவாரும் எமக்கே

பிலாசிது எண்சீர் விருத்தம்

சோடகத்து ஒன்றையாம் மானே தேனே
சுந்தரநற் பாலகரே சொல்லக் கேள்வி
ஆடகத்தின் பொன்மாடங் தனிலநீர்வைகி
ஆங்கந்தமிக விருப்பீர் அன்பேயேவ
சுடகத்தின் வாசலனே வில்லிவேடர்
துணைபுரிய அழைத்திடுவாய் துரிதமாக
காடகத்தின் வேட்டையது ஆடுமீள
கற்பித்தேன் நீபுரிவாய் கவனந்தானே

பிலா. வச.: சித்திரப்பாவையே! இரத்தினச்சேயரே! சிறங்தகவ
மணிகால் நிறைந்துள்ள என் அலங்கார மாளி
கையில் பல சேடியர், தாதியர், புதைகுழு கட
வுள் கிருபை எம்மையாள நான் வருமளவும்
இருப்பிரகாரக் காவலோனே! அரிவரி அஞ்சம்
கரியது கெஞ்சம் வில்லிய வேடரைக் குல்லிப
மாகச் சொல்லோடு பொருளாய் எனதுமுன்னே
வரச் செய்வாயாக.

சபை எண்சீர் விருத்தம்

சுந்தரஞ்சீச ரிடைய்ப்பங்க உடைதுலங்கச்
சொல்லரிய வல்லயமுஞ் சொலித்து நிற்க
இங்கிரேர் வதனமது எழிலெறிப்ப
எற்றவம்பு வில்லுடனே எறிவேலிட்டி
மங்கிரனேர் புயமுலவு கரத்திற்றுங்கி
மாருகினேர் வீரர்களும் மருவயுத்த
மங்கிரியாம் பிலாசிதுவும் வீரரோடு
வழிப்பட்டான் வேட்டைபுக வெளிப்பட்டானே.

பிலாசிது தரு (எங்கெங்குங் கிடையாப்படு-எ.மெ)

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: ரூபகம்

பிளா: வாரீர் வேட்டையாட வீரரீ—மகா

மாட்சிமொன நற்குரீரை
ஆருவிமக்கினை ய்ல்லையே—இப்போ

வேட: உங்களின் சொல்லெங்கள் சிரமதே—வீர
உத்தண்டம் எம்ஸில்லின் உரமதே
சிங்கமு மெமைக்கண்டா வஞ்சமே—தானான்
சேர்ந்திடு மற்றவை தெஞ்சமே

பிளாசி: மான் மரைக் கூட்டத்தை நோக்குவீர்—யமன்
வழித் துணையாகவே யாக்குவீர்
தேண்மலர்ச் சோலையை நோக்குவீர்—அங்கு
செறிந்த புட்குலங்களைப் போக்குவீர்

வேட: அனுகிய மிருகங்கள் மீஞ்சோ—இரை
யானதைபுண்டு பின் வாழுமே
கிணுக்கிணு கொச்சவைப்போற் கொல்லுவைம்—யமன்
கீர்த்தியைப் பின்போடச் செல்லுவோம்

பிளா: அம்புதுப் பாக்கிலில் லெந்ப்பிரே—அவைக்
கானவை யணியாகத் தொடுப்பிரே
என்பின்னே விரைவாக வருஷிரே—உங்கள்
இஷ்டம்போல் கானகங் திரிவிரே

வேட: உங்களி னுத்தரங் கேட்டோமே—இங்கே
யோர்நிமிஷ மும்சிற்க மாட்டோமே
பங்கஞ்செய்வோங் காட்டின் கூட்டமே—எனைப்
பார்த்தலடன் யமன்னட்டமே.

பிலாசிது தரு (வாரும் வாரும்....எ...மெ)

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ரூபகம்

- வாருஞ் சேரும் வேடசூர்களே—வயா செயாவெனச்
சேரும் எம்மொடு வீரதீர்களே கரிஅரி
கெஞ்சிடப் புவி அஞ்சவே வயம்
கஞ்சறப்பாணம் விஞ்சறேறனிதோ
காடுலாவிய மேட்ராசிகள் பாடு சாடுதென் ஆடுவில்லினுல்

3. ஆனும் மானுங் நின்று லாவுகுதீ—ம்கோ ததியென்னத்
தானுந்தி போன்று தோன்றுதே வேடமேநிர்
அஞ்சிடக்கிணை மிஞ்சவே விடும்
பஞ்செனமிர்கங் கெஞ்சவே கெடும்
பாரிலெங்களின் ஆண்மையுக்கிணை தெரில் வானிலுமில்
லையேடா

3. காணில் ரத்தப் பிரவாக மாகிடவே—விடாக்கிணை
இப்போ வானில் ரத்த முந்திப்பாய்ந்திடவே—உயர்வு பெறும்
ஆணையின் இனம் தானே சரிவுற
காணில் விடுசரம் தானேயெரிவுற
மாணினம் மிகஅஞ்சி யேங்கிட சோனை முகிலெனச் சரமே
தோடு அடா

பிலாசிது விருத்தம்

இப்பதி சிங்கானம் எதிரது புலியின் கானங்
ஸைப்பதி இருளின் கானம் வங்கிடோம் வீரரோடு
வைப்பதியம்பின் சிரேஷ்டம் வயங்கிடில் ஜெயமேயென்பார்
கைப்பதி லில்லினுண்மை காடுவீர் மிருகங்கட்டே

பிளா. வச.: வீரரீ! துஷ்ட மிருகங்களின் ராட்சியபார எல்லைக்
குள்ளே நாம் வங்கே தயாயிற்று. அஞ்சா கெஞ்ச
பராக்கிரமசாலிகளைய் எங்கட்கு வன துட்டமிரு
கங்கள் பஞ்சையன்றே. இன்னும்கேளுங்கள்:

பிலாசிது தரு (அத்தனை கெறு...எ...மெ)

இராகம்: மோகனம் தாளம்: ரூபகம்

1. வீரசூர்யான வேடரே மிருகவேட்டை
யரடவருவீரே நீரிப்போ—தப்பாமலே
பாரினைக் கெடிகலக்கும் வீரசிங்க மேயடக்கும்
கோரிய அதிர்ச்சிபோக நீர்விடும் பதுகை

2. கஷ்டபுலி யொன்று ஒடுதே அரியொலியால்
கஷ்டமுற வேங்கி வாடுதே—வயாமிகு
அஷ்டதிசை வனமஞ்ச மட்டலாமிர்கமே கெஞ்ச
திட்டமாயம் புவில் விஞ்சட்டென வீழ்த்தனத்தாஞ்ச

3. வருகுதே ஒநாய் கடுவாயே—வேகமதாக
விடுவாயுன்னம்பை விரைக்கே பட்டேவிழ்
உருவிடச் செய்யம்பை விட்டு களிக்கேயெயுயிரை விட்டு
பெருகிறத்தம் பாயவிட்டு உயிரதுதென்புறம்பட்டு
4. விசையே கொண்டு முசலு மோடுகுதே—அதீனைக் கண்டு
வேகமாகவே நான்புஞ்சாடுகுதே இப்போதுகீவிர்
வீரதீர மாகவங்கள் கோரதும்பு தன்னையெய்து
பாரிலையதற்கு யமன் நீவீராகக் காட்டுமாறு

பிலாசிது விருத்தம்

பாரிய சிங்கம்யானை பாய்புலியோனுப்பக் கூட்டம்
கூரிய என்கையம்பால் குறிப்படி உயிரேகொய்தேன்
சீரியவேட்டுரேநீர் திக்கெல்லா மதிருமாறு
சீரியவேட்டுடையாடி மேல்விலங்கதைக் கொல்வீரே

வசனம் : வீரதீரபராக்கிரம வேடர்களே! விண்ணும் மன்னும்
அதிருமாறு வில்லீர் அம்புகளால் எல்லா மிருகங்களையுங்
கொன்று உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கள்
வீரதீர.

வேட. வச : அப்படியே செய்கின்றோம் எசமானே.

வேடர் வெண்பா

மஞ்சார் முகில்தோயும்-வல்விலங்கார் கானகத்தின்
நஞ்சார்வில் மல்புடனே நாம்விரைந்து—பஞ்சாக
துட்ட மிருகம் துகளாய்ப் பறந்திடவே
இட்டமூட ஸெய்திடுவோ மின்று

வேடர் தரு (அந்தர...எ. மெ...)

இராகம் : தேசிகதேரடி

தாளம் : ஏகம்

1. இன்றுநீர்வாரும் சென்றுநம்வீரம்
இனையைவ ரேங்கிடக் காட்டுமின்னேரம்
குன்றுநேர்புயனே வென்றிசேர்செயனே
கோரமாய் வருபுலி மேற்கணைதொட்டா

2. கொடுத்தேனேயம்பு படுத்தேதங்பு
சோரியும் பெருகியே ஆருபிர்க்குக
செடித்தலை யிலையைக் கடிக்குதே மான்பார்
சீக்கரமாகவே போக்கதனுயிரை
3. உயிரதுபோச்சே பெருமையுமாச்சே
உள்மதிலேபெரு மக்களிப்பாச்சே
மயிரதுநிகரே யிம்மிருகங்கள்
வடியேறும்முடை அம்பி னுக்கேயடா
4. அம்புநாமெடுத்தால் வெம்புங்கானினமே
அலறையொய்க்கிடு மொருங்காயித்தினமே
நம்படாவெமக்கு இனையாருமுண்டோ? நடுங்குமே யெம்மைப் பேய்களுங்கண்டே
5. எங்களைச் சண்டாற் சிங்கமும் நடுங்கும்
இரையது தின்னு யானையுமேயடா
நிங்களும் ஏராயிறுங் தானுமே தோன்று
செறிந்திடு மிருளில் மறைந்திடுந்தானே.
6. கானகமென்னும் பெயரது எங்கள்
காலடி கண்டாற் போய்விடுமல்லோ
வான்துமேலாய் கின்பது எங்கள்
வல்லமை கண்டே பயந்து வல்லோவட

வேடர் விருத்தம்

அன்பனே பாருமங்கே அருந்தளிர்ச் செடியினுடே
இங்கிர்தப் புள்ளியாங்க எழில்மான் நிற்கிறதே பாராய்
துங்புறம் பாலெய்யாது ஏருணவெம் தலைவர்காண
இன்புட னேள்ளாடீம் இதன்மாட்சி சொல்லுவோமே

- வேட. வு. :** கேசனே, பச்சிலை மறைவில் உச்சித அவங்கார நவு
மான் ஓர் கலைமான் நிற்கிறதே. ஐதயையா, இது
வென்ன ஆச்சரியம்! இதனைக்கொல்லாது எம் தலை
வரிடஞ். சென்று இவ்விசேஷத்தை அவர்க்கறி
வித்துவிடுவோங் தோழுனே.

பிலாசிது விருத்தம்

பட்டின்மேல் வெள்ளைப்பொட்டாய் பரிவு சூண்டோடுமானை இட்டமாய் யானுங் கண்டேன் ஏகிரீதைக் கொல்லாத நட்டெனப் பிடித்துத்தாரும் தாமரைமுகை நேரெந்தன் மட்டா இரத்னப்பாலர் மகிழ்வுறக் கொடுக்கத்தானே

பிலா. வச. : வீரரே, இதோ நம் மெதிரித்தெரிகின்ற பொன் புள்ளி செறிந்த இவ்வழி ய கலை மாணிபெம் அம் புக்கிரை கொடுக்காது எவ்வளையினும் நமது கைவசப்படுத்தி என் குழந்தைகள் கண்டானாக்க முறும்படி யவர்கள் கையிற் கொடுக்கவேண்டும். இதில் என் முழுத்திறமையையுங் காட்டுவதோடு உங்களுத்தனியையுங் கேட்கின்றேன் வீரரே.

பிலாசிது தரு (விட்டுப்பிரியாதே...எ.மெ.)

இராகம் : மலையாமி

தாளம் : சூபகர்

பல்லவி

மானை மறையாதே—வழவுள்ள
மானை மறையாதே

சரணங்கள்

1. மானை மறையாதே ஊனவில் ஸட்டினால்
மாரியென ரத்தஞ் சிறிச் சொரியவே
ஆனங்கள் வீரியக்காட்டி விடுவிறேன்
அட்டுசைகெடிப் பட்டுச்சுங்கவே—மானை
2. வீசும்பெருக் காற்றுப் போல் விரைக்கொடி னும்
விட்டுனுச்சகரம் போற் சுழன்றினும்
நகங்கலமுற உன்னுயிர் போக்குவேன்
ஸ்பிக்கையாயுன்பே ரில்லாது ஆங்குவேன்—மானை
3. என்கோபாவே முன் மானை நீயெம் டட்டு
இயமைக் கானுயிர் ஏகுபோ சுக்ப்பட்டு
பொன்கோ நிறைபுள்ளி மானேயிதோசும்
பூட்டினேனுன்னங்கம் பேரகவே யந்தரம் மானை...

4. மிக்களைப்பை யெனக்கு நீலைத்தாலும்
வீறுகொள்ளும் நூலான் காலிலே கூதத்தாலும்
அத்தனையும் பாராதுன்னிப் பிடிப்பேனே
ஆனங்கதசங்கோஷத் தூக்கு நடிப்பேனே—மானை ..

பிலாசிது எண்சீர் விருத்தம்

தீட்டுதற்குச் சிந்திரமோ சுவர்ணங் நீயே
ஜெகப் பிரமனங்க படிய வரைந்திட்டாலு
நாட்டுதற்குக் காட்டினின்மேல் நாட்டிலில்லை
நவமுறவே கண்பாக்கும் வெள்ளைப்புள்ளி
சேட்டமுடை கலை மானை யென் முன்தானே
தெரிந்தனை நயோட்டமது செய்திட்டாலும்
கட்டியெனு மாயுதத்தா அவன்னைக்குத்தி
இருநிலத்திற் கீர்த்தியது எய்துவேனே

பிலா. வச. : ஓஞோ பொண்புள்ளி நிறைந்துள்ள அழகிய கலை
மானை என்னை நீவெகுதூரம் ஏமாற்றி வட்டாயே!
இதோ உன்னையென ஈட்டிக்கிணங்யாககி விடுகின்
மேன் பரர் மானை.

பிலாசிது தேவாரம்

வாலனுகியங்கட்டதொட்டு—வனமதில் மகிழ்ந்து வங்கு
சிலமாய் வேட்டையாடிச் சிந்தனை களித்துச் சென்றேன்
கோலமாமிது போற்காட்சி—குறிந்து யரன் கண்டதில்லை
நால் நாயகனை ஸ்வாமி—நடுங்கியுள் ஸ்வரக்கிரேனே
நஞ்சது கலங்குதையோ—நினைவுது அயருதையோ
அஞ்செ வா மறவு மிப்போ—அலமந்து போகுதையோ
செஞ்சுடர் கிரண ஆட்சிசௌ—தகான்வது மானமாட்சி
அஞ்சகங் கொண்டதாலே—அருட்தயை தேவேசெயை

பிலா. வச. : ஜையையோ, குலதெய்வங்களே! இன்னைளவுமிக்
கானகத்திலே இவ்விதஅதிசைய காட்சியை யானினாரு
போதுங் கண்டிலேனே, இதனால் என்புத்தி கலங்கு
கின்றதே. இவையாதனாத் தெரியக்கேண்டும்
சுவாமிகளே!

ಅಸ್ತಾರಿ ವಾಹಕ

சபை ஆசிரிய விருக்கம்

காட்டிடை வீரன் காட்சியைக் கண்டு
கலங்கிட மாணிடை நின்று
கர்த்தனார் பிலாசிதேதெயனைக் கூளி
கருத்தொடு நீ மனையேகு
நாட்டமாய் வணக்குங் சூலூக்கினை மறுத்து
நாடுமஞ்சானத்தை வெறுத்து
நம்முடை சூரவர் தமிழ்முற்று
நல் ஞானஸ்ஞானமே பெற்று
வாட்டமில்லாமல் நடந்திடில் வான
விட்டினை மகிழ்ந்தனித்திடுவேன்
வருகுவாய் நாளை பரிவதாயுயிர்த்த
வகையையுங் காட்டுவேனன்று
திட்டிய உறரயைக் கேட்டக மகிழ்ந்து
தேநியே வீரனுமெழுந்து
தெரிசித்தார் யேசு இரட்சகரேன்று
சிரமிகை கரம்பேதற்றின்னே.

பிலாசிது பரணித் தரு பாணி

தெனுட்டுக் கமல் மலர்ப் பதங்கள் காட்டி
சிலுவையெனுமாசனமேல் கரங்கள் நிட்டி
மானுட்டுக் கொம்பரிடை காட்சி தங்கே
மாட்சிமையாய் ஒளி காண்ற வானவாழ்வே—நா வை

5(5)

இராகம்: சென்சுரட்டி

மீண்டும் பொழிவைத் தானுட்டும் பிரகாச—சோதியக
கண்டென் என விதியக—யர் [டோவே
கோனுட்டுமரசனின் பானுட்டும் நான்காணப்—பரிந்திட
என்மேலன்பு சொரிந்திட்டோனே—அங்கு

கானுட்டுக்காவினை மானுட்டும் வல்லமை—காட்டினீரே
அந்ததார மோட்டினீரே—உம்மைப்
பானுட்டும் பரணியின் தானுட்டுக்கருவினால்-போற்றினேனே
கரம் சிரத் தேற்றினேனே

LT600F

காஞ்சனத்து ஆஞ்சனத்தோர் போற்றுங்கேடுவே
கற்றுணர்ந்தோ ருய்த்துணரும் மதுறப்பாவே
தென்சுலவயே மான்கோட்டினினடுயே சின்ற
சிறிபாத மென்னிதய மேற்மனேனே.

ஸா வச : மேலாக நின்றிருப்பிய புவனையும், கு வை வாழ்வு பொன் வாழ்வு ஆகிய திரிவித ஆசை களையும் ஒருங்கே யனித்து மேலும் மூன்று விதமாகிய காமம் மயக்கம் கோபமென்னுங் திரிவித கரணங்களையும், என் எனது என்னும் ஆங்காரகெம் பிரங்களையும், உச்சிட்டாயம். அதர்மகெங்பிரம் என் ஆஞ் கை யெராஜிய காமாக்கிரமக்களையும் அறுத்து அவைகளின் பாவத்தை வெறுத்து உச்சித நிட்சய சச்சிதானங்தனின் பரம வொளி என்னிதயத்திற் பிரகாசிக்க, பாவமிருளோட்ட ஏரான ஒளி ததும்ப என்னுகிய என்னை மோட்ச கரை சேர்க்குமாறு கலைக் கோட்டின் நடுவே காட்சி கொடுத்தருளிய பரம கடவுளே, ஆகியங்க மில்லாதவனே! நீதிசெறிந்த சோதிப் பிளப்பே! மாசில்லாத ஞானச் சூரியனே! நீர் செய்துள்ள இவ் அணைகடந்த அன்பினை யான் என்றென்றும் மறவேன் சுவாமி.

பிலாசிது தாங் (கீகம்பந்துள்ளோர்கள்...எ. மெ.)

தாளம் : அடதாளசாப்பு
**1. கந்தங்கமழும் லங்கிர்தஞ்சு செறி - அழுதகான
 வார்ஸி செறியும் மாட்சிதாலுண்டோ--மனை உல்காச
 சிங்கதயானந்தம் பொங்கித் தேநங்குதே--மலராவான்
 சீராயேபர ஜான்னெந்குதே--திருவுங்காச**

3. பட்டி சாலங்கள் ஆடல்பாடவே—ஈனினான
பரிவையெம்மனங் தெரியக்காட்டுத்—தேன் ருசிபோலே
கச்சிதானந்த தேவைத் தீடுவோர்—கமமுங்கந்தனம்
தனுவின்பெருமைபோல்லரினமை பெற்றுரே—தன்ருசிபோலே
3. கித்திரவை இப்த்தினாஞ்செறி—வானளாவுயர்
சீராரென்மனை நீரே தொன்றுதீ—ஆவலாயேகி
உத்தமபின்றை—தேவிபாலர்க்கே—கானின் மாட்சியை
உரைப்பேன் சத்தியத் துண்ணம் கூரவே—கருணையாகவே

பிலாசிது தரு (சொல்லரி...எ. மெ.)

இராகம் : பாரு

தாள் : ஆதி

பல்லவி

காணரும் மேலான காட்சியே—இதனைப்போல
காசினி வேறில்லை மாட்சியே

அனுபல்லவி

காணருமுன் அருள்மாட்சி கண்டதே என் மனச்சாட்சி
ஏனும் ஏவனக்காட்சி புட்கலாவன மத்தாட்சி
—காணரும்.....

சரணம்

1. பொன்னுயர் மாளிகைவிட்டு
என்மன ஆங்கயே தொட்டு
வள்ளகாட்டிலு சார்ப்பட்டு
மன்னு வேட்டையம்பு விட்டு
தன்னிகில்லா வேகமாய்
அன்னமானைத் தொடர்போது
மின்னுமலங் காரமுற
நன்னயமாய் நின்ற சிறைக்
—காணரும்.....

2. ஆவிசிகர் எந்தனுடை
தேவியிடம் நானே சென்ற
காவினிடை யானேகண்ட
ஒவிய மகோவுன்னத

பாவினப்பரிவு மிக்க

காவினிம் கடங்கிடாத
தேவினருள் கூறி மேலாஞ்
சிவியக் கிருபைபெற

—ஈனரும்

பெண் இன்னிசை

வாசமுக ரூசமலர் மாதுவீய போஷகுண
தேசமுதா—வாகையதால் சேர்ந்த புகழார்ந்தவனை
நேசமுகா முன்னிலீன்று சேர்வேட்டையால் வருமீம்
வாசமுகம் மேன்மையுற்ற சார்ந்தவங் தானுஷைப்பிரீர்

பெண் வச.: என் ஆகை நாயகரே! என்றுமில்லாத மகிழ்ச்சி
யோடு இந்து வந்த காரண மேதென்று திரு
வாய் மலர்ந்தருள வேண்டும் நாசா.

பிலாசிது தரு (அஞ்சகமே. எ. மே.)

இராகம் : நாதாமங்கிரியை தாளம் : ஆதி

1. அன்னகண்ட மின்னே பிரானமானே—உயர்
அன்பின் நிறைமதுர இன்பின் இந்திரையான
ஆவிசையிசுரமுதென் தேவியே நீர்கெளும்
பொன்னவிர் பூங்காவனக்கின் மீதே—நானும்
பொங்கும் மிருக வேட்டை இங்கிர்தமாகச் செய்த
போதிலேயான் கண்ட காட்சி ஒதுவரிதாமே
2. வெஜ்ஜோப் புள்ளி கொள்ளுங் கலையுடே—காட்சி
ஓமேவுயர் சிலுவைமீது தேவனரையுண்டதான்
மேங்கதகமை கண்டேனெந்தன் தேன்மொழியினுளே
3. ஆருமிலாக காட்டிலசரீரி—வாக்கு
அத்தியந்த சுகிர்த உத்தமசந்திய வேதம்
ஆங்கயுடன் பெற்றுத்ததி, வாசமென்றுதப்போ
4. சொல்லரும் மகிழ்ச்சி கூற நானே—மிக்க
கந்தரலங்கிர்தமான உந்தனின் திருச் சமுகம்
சரிகுழலே வந்தே தனதி விரைவுடனே நானே

6. மெய்யோளிர் ஞானம் பெறலே, பாக்யம்—அத்தால் வின்னிற்பிரகாசமுட் எண்ணிலாகக்கிரே வீச வீற்றிருந்து வாழ்வோ மத்தால், ஏற்கமன்ன் கொள்ளே

பிலா. வச. : பிராணநாயகி! நானின்று காட்டில் வேட்டையாடும் போது ஓர் அழகிய கலை மாஜீக்கண்டு அதனைப் பின் தொடர்க்கு கொல்லுப்படிபாய் என்று கூரிய ஆயுதத்தையோங்கும்போது, அதன் அழகிய இரு கொட்டுகளும் கூடே யேசுவிரட்சக பெருமான் சிலுவையில்லறாய்ந்த பான்னையாய் தோற்றி வரு. நான் அதைக் கண்டு மயங்கும்போது அவர் என்னைத்துக்கொட்டி நாம் வணங்கும் பொய்க்கேவரை விட்டுத்தம்மைப்பின்பற்றி ஞானஸ்நானம் பெறும் படி அசரீரிவாக்காற் கற்பித்தார். ஆதலால் அவரே மெய்த் தேவனென்றறிந்து நான்தத்தைச் பெற எண்ணங்கொண்டேன். அதற்கு உமது மனவிருப்பத்தை நான்றியச் சொல்லுமென் தேவிபே!

இருவருந்தரு. (மதிகதிரொளி...எ. மெ.)

இராகம்: பாக

தாளாம்: அட்டாளாம்

பெண்: என்னரும் பிராண நாயகா பொற்பா நீர் இயம்பும் வார்த்தை செவிக்கு நாராசமாய் உன்னவே பெருஞ்சோகந் தருகுதே ஊருளோர் வகை பேசுமாகுதே

பிலாசி : ஊருடனுற வேரின் முகத்திற்காய் ஒங்கு பேரின்ப வாழ்வை விடலாமோ காருநேர்க்குலாலோ மெய்ச்சோதியைக் கண்டு கண்ணினை மூடுதல் நீதியோ

பெண்: நீதியாகவுங் தேவர்களெங்கள்மேல் நிரங்கங் தர்ம வரம் பொழுந்தாரதால் ஆதிகாலுங் குலங்தொழுங் தேவரை அன்பா நாம் மதந்தால் வருப்பாவீமே

பிலாசி : பாவுமென்பது தன்மனச்சாட்சியைப் பற்றியே வருக்குற்ற மற்றலே தேவியே பலர் தேவரிருப்பரோ செப்பில் மைந்தனுக்காயிரங் தங்கையோ

பெண் : தங்கையோவென்று சிங்கதயாய்ச் சொல்லுறீர் சாருமெம் மனங்சீர் பெறவில்லையோ முக்கையோர் முதல் இங்காள் வரை நாங்கள் முதன்மை பெற்றிடவில்லையோ பூவினில்

பிலாசி : பூவும் வானாதும் பாதலழுன்றறாயும் புரங்தங்காத்து மழித்திடலேயெக் தேவனும் பரஞ்சு சோதிமகத்துவம் சிங்கதயேற்று மகிழ்ந்து தேர்தேவியே

பெண் இன்னிசை

சீவவிருட்சக் கணியின் திவ்யமது ரம்ருசிக்க ஒவியயனேர் பாலருடன் நான்வருவேன் நீர் மகிழ சாவை விரும்புவதான், சமுத்திரத்திற் தாழ்வுறவும் ஆவதுமெம், தேவரது அடிதுண்ணயப் பற்ற தற்கே

பெண் வச. : மட்டில்லாத மகிழமைப் பிரதாபமுடைய எனது தலை வடனே! எட்டுக்கணியையும் இன்பமென உண்ணு வாருங்டோ? இனிமேல் தூட்ட தேவரைக் காயெடுப்பதை விட்டுவிட்டு அர்ச்சியிட்ட சுத்தசபையில் நானும் சேர்வதற்கு மன ஓர்மக கொண்டேன் தலைவடனே!

பிலாசி வச. : என் எண்ணப்படி யேற்றுக்கொண்டதற்கு மிக காணங்த மாட்டின் டெண்ணரகே! வாரும் குரு வானவர் சமுகம் செல்வோம்.

குருவானவர் தோற்றும்-விருத்தம்

கிருவெலுஞ் கானவித்தை திகழுமெய் யிதயங் கட்டி
அருமெபரும் வரப்பிரசாத அருங்மரி தினையச்செய்து
உருபாவகளை பறித்து ஒங்குமெய்ப்பர வான்சேர்க்கும்
குருவன் தவத்தே நான்மேன்கைம் குலவிடுசபை வந்தாரே

குருவானவர் தரு (ஆதி நாதா.....எ. மெ.)

இராகம் : தோடி.

தாளம் : சூபகம்

1. ஏகதீவே நீயேயன் பாகவாவே—நன்மை யிரக்கமாக தயா பெருக்கமாக
2. ஆகமுற்றிர் துயர்க்கேகை பெற்றிர்—இங்கே அன்றித்தோ நன்றி யறிதற்பாடோ
3. அந்தமாதி இல்லா தவனுதி—யிப்போ உந்தன் சோதி ஒளிபெற உலகிற் செய்யே
4. வெல்லைமேரினிடை புனின்மீதே—துயர் மிஞ்சவந்த தயா தஞ்சமீதே
5. மாசில்லாத மரி நேசபாலா—நன்மை வரதசிலா ஏக அரச கோலா
6. ஆசைபெட்டும் உந்தன் கேசக்கொட்டே—மேட்சா நந்தஞ்சேரக கிர்பை உண்டாகுமேதான்

குருவானவர் தேவாரம்

புண்ணிய முலகிலோங்க—புகல் செபதபமே தேங்க
எண்ணிய கருமமெல்லாம்—இன்பநற்பூர்த்தியாக
வின்னவர்க்கர சீசீயேசே—மினிருமும் பதுமபாதம்
நன்னியே வேண்டுமென்மீன்—நற்றுணை புரிகுவாயே

குரு. வச. அளவில்லாத கருணையங் கடலாசிய ஏகதேவனே !
அடியே ஒமது பாதார விந்தத்தை ஒரு போது
மறவாதிருக்கும்படி அனுகிரகம் பண்ணியதுஞ்
சுவாயி.

நால்வருந் தரு (முறையல்ல...எ. மெ.)

இராகம் : ஆனந்தபாபரி

தாளம் : திரிபுளை

பிளா. : ஆவியுடல தொன்றே—பொருந்திய
ஆக்கைபோல் வாழ்க்கைகள்றே—என்னும்படி
ஆசைப்பு நானுனேன் வாசம் நியதேயானும்
ஆனந்தகுருபத மன்பாய்ச் செல்வோமே

பெண் : சங்ஹோதயச் சுந்தரா—மாதென் மலை
தமன்யாசன தத்தின் தீரா—உமதரும்
தர்மவாக்குரை கண்ணல் சர்க்கரை
என்னவித்தரை தானேற்றே வாசேறன்

மு. பிள. : காசினி ரீதினிலைனைப்—பெற்றேர்களே
கண்முன் அறிதெய்வுமே—மெய்யாய்நீர்
கற்பிதாவர சொற்றவரூது
நற்பணி புண்டு நானும் வாழேனே

க. பிள்ளை : அப்பரே ஆச்சியண்ணே—நானும்வர
லாகாதோ உங்கள் பின்னே—எனைக்கூட்டு
ஆடல் பாடல் சங்கீத நல்லினை
யாடல் கூட்டத்தை நாடச்செய்விரே

பிளாசிது விருத்தம்

உத்தம தவத்தோய் போற்றி ஒங்கியங்கதோய் போற்றி
அத்தனினருளே பெற்ற ஆரணவடிவோய் போற்றி
சுத்திய மறையப் பூவில் ககலர்க்குமொளியாய்க் காட்டும்
சித்திசே ருங்கள்பாத சேவடிபோற்றிதானே

குருவானவர் விருத்தம்

பொன்புற்ற முகங்களோடு பூணைந்தமிகங்க
இன்புற்ற எண்பால்வந்து இசைதுதி பாடுவோரே !
அன்புற்ற உம்முரேது அண்டந்திட லென்பாலேது ?
முன்புற்ற வாறுவள்ளாம் மொழிகுவீறியத்தானே

பிலாசிது ஆசிரிய விருத்தம்
 அறியவேன் உரைப்பேன். தருமபூஷணே
 அலக்கிர்த சரோருகமுகனே
 அருங்கபோமாது இனிது வீற்றிருக்கும்
 அழகிய ரேமையெம்நாடே
 நறுங்கதாடை திறையான் அரசனுற்சேனை
 நயகப்பெயர் புனைநாளில்
 நானுயர்வேட்டை கானதிலாட
 நண்ணிடக்கலை கடுக்கோட்டே
 சிறந்திடப்பானார் காட்சியோடுயர்க்க
 சீரசரீரியின் வாக்ஞும்
 செனியினில் நன்மை சுலையுறும் வேதஞ்
 சேரெனத் தொனித்ததால் நாமுன்
 கிருபையா மடியிற் பாவராயிருங்கு
 கிறீஸ்து மெய்ப்போதன வழுதக்
 கீர்த்தியோட்டருங்கிச் சேத்திரமோட்ச
 சிவியம் பெறவரு ஞதவே

பிலா வச : இதுதான் எங்கள் வரலாறு அறிந்து கொள்ளுங்கள் பிதாவே.

குரு. வச : யின்னைகளே! உங்கள் விருப்பம்போல இப்போதே
 உங்கட்கு ஞானத்திட்சை கொடுக்கப்போகிறேன்.
 ஆனதால்நீக்கன்னாவ்வரும்முழந்தாடப்படியிட்டுமெய்ஞ்
 எனத் திட்சையை ஆகையோடு பெற்றுக் கொள்
 வீர்களாக.

குருவானவர் விருத்தம்

உத்தம திரீத்துவத்தின் உயர்நாமங் தனினுலிப்போ
 ஈத்த வெஸ்தாக்கியுள் பேர் துணைவிடேதியொப்பீஸ் நாமம்
 சத்தியசிரேஷ்டகர்க்குத் தாங்கப்பீஸ்து முத்திரை
 ஒப்பினோயோர்க் கொப்பீஸ்தாய்உயர்ஞானமீந்திட்டேனே

குரு. வச : அர்ச்சியசிவ்த தம திரீத்துவாமத்தால் பிதாவரிய பிலாசிதுவுக்கு எல்தாக்கியென்றும், மனைவிக்குத் தேயொப்பீஸ்த் என்றும், புத்திரர்க்கு அப்பீஸ், ஒப்பீஸ் என்றும் நாமகரணஞ் சூடிய ஞானத்தீட்ட சையிங்க்தென். நிங்கள் இருப்பெரும் ஆசிரகாம சாராள் போலும், ஈசாக்கு நெபேக்காபோலு அங்கி யோன்னிய சிடைகமுற்று நற்பாக்யங்களைப் பெற்று நற்குதியடைவீர்களாக.

நால்வருந் தரு (கத்தனை நிதம்...எ. மெ.)

இராகம்: பெலகி தாளம் : ஆதி

எஸ்தா : பூசித உசிதராச யேசுதயை பெற்றதாலே
 போஷானேநும் ஞான ராஸானேநும்—அத்தால்
 போற்றுவோமே பத்மேந்துவோமே

தேயோ : மாலிலாப் பரமன் காட்சி நாசரீடூற வத்தாடி
 மரித்தலீம் ரத்தம் சொரிந்தகேளாம்
 நாங்கள் வானபாக்யம் பெறலாஞ்சலாக்யம்

ஏசப்பி : பொன்னுடன் பணமித்தேயம் மின்னணிகள் போன்ற
 பூமிவாழ்வே புகையானதென்றே [மாயம்
 யேசு பூணவாக்ஸே ஞாங்க வானலாக்ஸே

ஒப்பீஸ் : மாருதக் கடலிலுத்தேர் பேர்துணையாய்க்காரபெற்றூர்
 வானஞாளும் மகிழ் மெய்ஞாளும்
 சொல்வார் வானுங்கீட்க் குமிலீன்தானும் பாட

குருவானவர் விருத்தம்

காதனை | வாஷமும் மேல்சங்கனம் போலே விசல்
 சீதா நிலாவைக் கானும் தெங்கடல் மகிழ்ச்சியாமே
 மாதனமாக மோட்டி மகிழ்மார்க்கைய வாரீர்
 பாதனம் தங்கீதன் ரண்டின் பாக்ய மெய்தத்தானே

குரு. வச : ஞானப்பின்னைகளே ! ஆதஞ் செய்தபவங் நீக்க அவனியில் மனுவாய் வந்த அற்புத யேசுதயை வேண்டி
 உங்களுக்கு ஆசீர் பாதந்தங்க்தென் இனியுங்கள் இல்லங்கென்று சுகமே வாழ்ந்துயவீர்களாக.

எஸ்.வச.: அப்படியே யாக்டும், நாங்கள் சென்றுவருகின் ஒரும் பிதாவே.

நால்வருந் தரு (ஆதிதற்பரணே...எ. மெ.)

இராகம் : பொவி

தாளம் : ரூபகம்

எஸ்.தா. வாராய் பைங்கினியே பரனுர்திருநாமமே சீராய்ப் போற்றிடவே—நயசித்ர பத்தியெனுங் நற உத்த மலர் மண சித்தம் வைத்துத்துதிக்க நாஞ்சிமே

தே. யா. அன்பேயென்துரையே மதுரா கரமாயிய இன்பேநேர் நிசையே—உமது சொல்லை அந்புதப் பு வெனக் சிரத்திலே பொற்புறவணிக் தேயான் போற்றவேன்

அகப்பில் : சங்கிரோதயமே எண்டேனின்றே [கொண்டேன் மலநூர் குழுதம் போல் நான் கயமே—பரிசு சச்சிதானங்க நிட்சயனின்னும் இச்சகத்தி ஸிர்சாத்தீன்

ஒப்பில் : தேவந்கிருபை எம்மேலே வந்த சீரடைப்பெருமை அதற்கு நாங்கள் திருவுறைப்படி பரமணிப்பணிந் தரியசொர்க்கமே பெறலே தக்கதே

கள்வர் தோற்றம் சபை சந்த விருத்தம்

அந்தர மேஹள இந்திர தேவரு மங்கு கடுங்குற்றேவ ஆடு மரம்பைபர் கேடுதமக்குற ஞாலம் நைந்திடவே

இந்தரை யோசை வைத்தத்திடு யமனுயிர் ஏங்கியே சாய்ந்திடவே எழிலுவு பிரமனை இயருவிட்டு னுவே ஏக்கமே லாகிடவே

சங்கிர சூரியர் தம் சிலைமாறிடத் தரையவர் ஒல மிட நடையிலா சென் துமே உடைக்கைகள் களவு செய் சக்கர வாக்கென்னும்

விந்தை மிகுங்கிடு மைக்கெததுங்கம்பர் வியப்புற மாகள்வன் மேவின்னே சபை சீவபராக்ரம வியனுல கதிருறவே

கள்வன் தரு (தாயெனவே... எ.மெ.)

பாரகம் : தோடி

தாளம் : அடதாளம்

1. இந்தரைமீதினில் எந்தனைப் போற்களா வெய்தி யெடுப்பவரார்—அமராம் அந்தரவரசம் சிடிப்பனென்றேகியே அவ்விடம் விட்டேக்கினார் பலே பலே

2. இந்திரனைடு யமனுமே தன்தொழில் இவ்வாது போனதென்றே—அலோ பலே வெந்தழலக்கினி யானேன் வருணனை மேவியமுவ தென்னால் பலே பலே

3. பேமகத்துப்பார்ந்த பொன் மாடங்கள் மேலே யான் மின்னின் விரைவெனவே சென்றே யங்கே எதந்துயர் பல காவலைத் தாண்டியே எல்லாமெழுத்தனன் நான் பலேபலே

4. வானத்தவரெந்தன் பேரினுலங்கிடின் மற்றென்ன பூவுலகோர் பலே பலே மாஸ்சவங்குழி தாங்களே தோண்டியே என்னாலுட் செல்லுவர் விரைவாக

எந்தரமானங்கள் லீட்டிதிற்கில்சாடு சொல்லார் துப்பாக்கியுடன் சுடர்க்கத்தி இந்தரையல்லாமே வந்தாலும் பங்கென எற்றியுறைத்திடுவேன் யமனையும்

வில்லாத்துரையொடு சொல்லும் பணங்கி கீழவும் பெரிதே ரூபே கலங்கிட சொல்லாக்குறையின் தயாள குணத்தெனால் செல்கை விடுத்தேனே அவர்ப்பு

கள்வன் விருத்தம்

ஐங்கெதனுமா வங்கிடுகீர் ஆறுபக் கொண்டு
அணியிடுடையாய் நின்றலவும் இருமுன்றுன
முந்துலவு ரேஞ்சமைதா நகரின் சேனை
முதல்வசதி தனை யெடுப்போர் மூவராமேல்
எந்தனுடை மாடுத்தி அதற்குமேலாம்
எய்துழுயர் கண்ணக்கொ லெஸ்தாக்கி மேலே
இந்தரையில் என்னுண்ணமத அணிவிடைனுடி
எடுத்திடுவேன் அவர்மனைவாழ் வெல்லாந்தானே

கள்வன் தரு

(அன்னலம்...எ.மெ.)

இராகம் : கேதாரகௌளம்

தாளம் : அடதானம்

1. மெல்லச் செல்லுவேன் அல்லிலேயந்தச்
செல்வமாளிசைக்கோ—உற்ற
நல்வகைக்குமே நிதி
சொல்வகைக்குமே—பெறும்
வீரியமனத் தீரியத்துடன் ஒருமங் கொண்டுமே
மிகுதாரங் கொண்டுமே
2. அட்டியெயிலா இரட்டை யாடைகள்
கட்டியே யிடையே—மனத்
திட்டமே நடையே இருள்
வட்டமே சுடையே—கொண்டே
ஆருமேயறியாது ராவிலே வீரமாய்ச் செல்வேன்,
களவாரமாய்க் கொள்வேன்
3. காணிடாது நால் ஏணிகொண்டு சேனை
மாடந் தொற்றியே—நிதி
தானம் பற்றியே மகிழ்
தானும் முற்றியே—பெறும்
காட்சியால்புவி ஆட்சிசெய்குவேன்
மாட்சியாய்த்தானே அத்தாட்சியாய் நானே.

4. பஞ்சமெத்தையில் ரஞ்சிதத்துயில்
மிஞ்ச கொள்ளுகிறுர்
மணிசெஞ்சை அள்ளுகிறுர்—உயிர்
விஞ்ஞஞ கொள்ளுகிறுர் இன்று
பற்றுவேன் நகைக் கற்றிரள்தீன்
முற்றுமோர்மாய் அதிமிக்க, ஆர்வமாய்

கள்வன் விருத்தம்

முத்தாரக்குவைகோடி வயிரமாலை
முன்னணி யார் பதுமமணியாறுகோடி
வைத்தாராலீகோ மேதகங்கள்
வகையிலை யெல்லாமெந்தன்பைக்குள்வைத்தி தன்
சித்தாரப் பட்டனிகள் பட்டுத்தாலால்
செப்பனிட்ட நவுக்கைகளோ பையுங்கானு
இத்தார மிலவெயடுத்தென் மனவிஸ்தாரம்
எய்திலெந்தன் தெவியும்மா ராணியாமே

சுபை விருத்தம்

அகமகிழ்க்குதல்ஸ்தாக்கியாருங் குடும்பதோரே
அங்புடன் வீற்றிருக்கும் போதமலாதன்
செகமதிற் சோதிக்க வெண்ணியாஸ்தியெல்லாம்
திருடர்விலங்காதியவாற் சேதஞ்செய்ய
மிகவுமைப்பாடாகிப் பொருளாதற்று
வெறுவிலிகளாகிப்பிக் மெலிந்தாலீல
தகமையுறுமெர்தாக்கி தேவியோடு
சஞ்சல மீற்கொண்டுஇனவு சாற்றுவானே

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

யொ ஜூயோ கள்வர்வங்கு அணியார் எந்தன் பொருள்கவர
ஷப்பியோ துணிதோடுதுவாக்கோ வீராதிபண்பேர் போச்சோ
வாய்மார்வேலார் படைகளெங்கே வட்டப்படு நான் நட்டமுற

தரு

இராகம் : நாதநாயக்கிரிகை தாளம் : ஆதி
 செய்யபங்கயத் திருவாசம்—எல்லாமேயிப்போ
 தீயாலேவந்தேதிப்—பூவிலோசம்
 வையமீலே இவ்வனியாயம் வருவதேதேனே
 மஞ்சவாக னுவருள்வாய்—உந்தன் சகாயம்

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

முத்தும்வயிரம் மணி மாலை முன்னர் கடகம் பதுமாதனம்
 சுத்தங்தக்கம் மலைமேலாய் தோன்றுஞ் சுவர்ணப் பணியிலையா
 தித்தன்கானும் பணிபோலச் சிதைக்கதே போக நிள்குலைந்து

தரு

இத்தகையில் யானும் வாடடவே வந்தமாயம்
 ஏதறியேன் சோதனையோ—ஆதிகாதனே
 சித்திரமணியார் பேழைகள்—எல்லாமிப்போ
 சிட்டினம் போலே பறந்து—எட்டப் போனதே

கொச்சகம்

கட்டிப் பொன்னின் கால் நிறுத்தி கவினப்பவளத்தாற் பொதித்த
 எட்டின் வைரமணிப்பலகை யிசைத்தக்குயிற்று மணிவகைகள்
 பட்டினமுத்தி மெத்தமலர் பரப்புஞ் சயனச் சிறப்பழிக்கு

தரு

கெட்டழியக் காலமாச்சதே—நான்டைந்த
 கீர்த்தியெல்லாம் போக அவ கீர்த்தியாச்சதே
 அட்டமச்சனியன் வந்தானே—தோழுமை பூண
 ஆ! கொடுமையென்னில்லை—மாகொடுமையே!

தெயோப்பீஸ் கொச்சகம்

கந்தங்கமழு மசோகுமூல்லை கவினார் பூங்காவன நிறைகள்
 சந்தந்தருவார் அணிவருக்கை சலகங்தரதா மரைவாவி
 எந்தப் புறமுஞ் சூழ்பழனம் எல்லாம்பிற்கை எய்தியதால்

தரு

நின்னைதக்கிலக் கானேஞ் சீசராய்—இனிமறைந்து
 நீடுவருயோரா யேவோம்—தூரதேசராய்
 எந்தை பிரானே நீர் பாரிரோ—எனக்குவந்த
 இன்னலெல்லாம் போக்கிப் பூவில்—நன்மை தாரிரோ

எஸ். வச.: வாலமடேஞ்கர சவுந்தரிய மக்காஸ்தசமியாகிய எனது
 பிராண்காயகியே! என் தந்தை தாய் வழியால்வந்த
 ஆவ்திகளும் நமது ஆஸ்திகளும் அபர பக்கத்துச்
 சங்கிரண்போற் தேய்ந்து அழிந் த விதமென்ன
 வென்று குற்றமுடியன்ல்லையே!

தெயோப்பீஸ் இன்னிசை

என்னணியும் மன்னணியும் றற பலவணியும்
 இன்னணியும் மேழைக்கே ஏகா நாமீங்கோமே
 பின்னணியுக் காலமதின் பீடனிகள் போயதுதான்
 பொன்னணிகள் மாசன்னும் போதுவுரைக் காயதுவோ

தெயோப். வச.: தலைவனே! நீர்க்குமிழிக்குச் சரியான பாய்க்க
 ஜெல்லாம் அழிந்ததென்று எம்மனம் வியாகுலப்
 பட்டவேண்டியதில்லை. ஆனால் அலங்காரச் செல்வ
 நிலைகளையும் மற்றும் பொருட்களையும் பார்க்கும்
 போது என்மனங்காட்காரைத் தேவதையை நூலு
 பவிக்கிறது என்செய்வேன் நாதா!

தெயோப்பீஸ் தரு (கன்னல்லில்லானே... எ. மெ.)

இராகம் : புன்னுக்கராளி தாளம் : அடதாளம்

பொன்னணிப்பாரம்—துக்கவிருதாய்

புண்டமுத்தாரம்—உயர்கோடு

மின்னணித் தேரம் மறைந்து விரைந்ததேதுரம்

ஶாஷ்மீரச்சேலை பலதான

ஶாணரும் வேலை—அழிய

தேவஸ்பெறுங்காலை அழியவார் செய்தாரோ வேலை

3. காதனிரத்னம் மலையான
கதிராடும் ரத்னம்—மனீயாளன்
பாதனிரத்னம் போகத் துயர்படுகிறேன் இத்னம்
4. சிவியம் போச்சே கண்டோரென்னைச்
சிரிக்கவுமாச்சே—அங்கிய
சாவுதும் மூச்சே போலத் துயர்தான் வரலாச்சே
5. சந்தன வாசம் சேர்ந்த
தமனிய வாசம்—எல்லாம் போக
வந்ததே மோசம் உற்றுர் கண்டே மறந்தாரெம் நேசம்

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

வானுர் முதலாம் மூன்றையும் மகத்வத்தோடே காக்குபரன்
தானுர் தன்பால் அடைந்தோர்க்கே தனயசெய்வார் சகசமதே
மேனூரவரின் சித்தமால் வினையின் துயரைப்பொறுப்பதுவே
கானூர் சோலைக்கிளிமானே ஏற்பார் மரட்சிக்கவின் சிறப்பே.

எஸ்தா. வச : பிராணாகாயகி! நமக்கு சுருவேன்பரன் தந்தார்
எடுத்துக் கொண்டார். சித்தக் கொண்டால் மறு
பழியும் தந்தருள்வார், அவரையறியாமல் எதுவும்
நடப்பதில்லை. அவர்க்கமது நன்மையைக் கோரியே
நக்கிவித துண்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோர்.
நாமதை நல்மனதுடன் ஏற்றுநடப்பதே சிறந்த
வழியாகும். இருந்தும் எமது எமவிதிகள், பண்ட
கசாலை, ஆளடிமை, காவேரிபோலப் பெரிய
உடைமை, கூட்டங்கள் முதலிய இவைகளை
நினைக்கும்போது:

எஸ்தாக்கி தேயோப்பில் தரு (ஆகமமாய்..எ. மெ.

இராகம் : ஆந்தபைரவி

தாளம் : திரிபுடை

எஸ்தா : வீசொளிகால் பனிமதிநுதன்

மெல்லியலே சொல்லரென்பாகயம்

ஈச்சகணம் தீயடைக்கே கெட்ட

தேயெண்ப் போயினவே

தேயோ : பாக்கறையும் நூற்றொடை புயங்
பாக்கிய சல் க்கியகோனே
மாக்கோப் புவிசுகவாழ்வுகள்
மாயமே காயமுமே

எஸ்தா : சொல்லமிர்த சுவையொழுகதர
தோகையே ஆதனமீதில் நாம்
எல்லையில்லாத் துயரதனுலே
ஏங்குதோகு கரிதே

தேயோ : எல்லினுற இருளாறப்பலஸ்டர்
ஈந்தசர்வா ஈந்தபராபரன்
நல்லருளே எமக்குத்தலே செய்வார்
நாமுஞ்சீர் வழிவுறதேவ

எஸ்தா : காவிதுறை குயிலினையினிய
கண்ணேனிசேர் என்மனீயானே !
பாவியினி உலையுதுதனிர் போல்
பாடுற வாடுறனே

தேயோ : சீவமிர்தம் தருமரிதாகிய
தேவமிர்தே என்னுயிர் நாதா
நாவமிர்தஞ் சொரிய பாஷித
நன்மை செய்வார் பரனே

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்
மாற்றுனுயர்க்க பொன்மாடம் வயங்கு மெம்பு நிதிகளைல்லாம்
காற்றின்முன்னார் பஞ்செனவே கடிக்கே தவிரைக்கே மறைந்தனவால்
போற்றின் ஒழுதேயே என்மானே சோலாக்கிலேயே பால்ரோடு
வேற்றார் ஏக்கிழைவதுவே விசனம் போக்கும் வழியாமே

எஸ்தா. வச : எனதாசைக் காதவியே ! வயல் புலம், தோட்டங்
நாவு, கண்றுகாலி, ஆளடிமை, பொருள் பணம்
எல்லாவற்றையுமிழுந்து விட்டோம். இனி
யிவ்வுரிலிருந்தாவித்தன்ன ? கரு ம வொழுங்கு
பொறுமைக்கழகு. ஆகையால் நாம் பிறதேசஞ்
சென்று பிழைப்பதே புத்தியாகத் தோன்று
கின்றது. அதற்கு உண் மனவிருப்பமேது வெனக்
சொல்லும் பெண்ணே !

தெயோப்பீஸ் இன்னிசை

சுத்தாரணகளாத்துத் தாரவேவ்வீத உமதான்ற
வித்தாரச் சொல்லினுக்கு வேறுமுரை சொல்வேவேனே
பத்தாவே என்னருமைப் பாக்கியமே உம்முடைய
உத்தாரம் போற்பால் ரோடே வருவேவேனே

தெயீர. வச.: உமதெண்ணப்படி எனது பாலருடனே கூடிப்
புறப்படுவதற்கு யாதொருத்தனடியுமில்லை பிராண
நாயகனே

மாலுமி கலாசர்கள் தோற்றம்

முத்தொளிர் தத்திடு சுத்தசமுத்திர வைத்த தலைப்பிரமன்
மூலக்கயான விளாசவிலோசன முங்தொளிர்பத்திரமன்
அத்தமியாதுல் கப்பிரசித்தம் கைந்தனவு சூழிடமும்
ஆசியசிரிய ரேஞ்சையமாககர் அந்தமில் விந்தையதாய்த்
தத்தலைப்பலை நித்தபணிப்படி சக்கர வாளிமேன
தானலைமீதுறு வீரமனைகர் தான்கேணுபதியென
கொத்துலவும்பணி சுத்தமாரமுடி கோன்சிரமேலுவல
கோமளவுடையனி சிந்துநாதி பன்கொலுசபை மருவினனே

மாலுமி-கலாசர்கள் தரு (துணிவொடே...ஏ. மெ.)

இராகம் : அம்சதொனி

தாளம் : ஆதி

மாலு. 1. சிந்தாரும் அணி பெருங்கப்பலைச்

செலுத்த உகரம மிகுத்த வீரரே
வந்தாரும் வாயுவின் வேகமாப்

வரிந்து என்னுரை விரைந்து செய்யவே
வரவு விரைவு பணி உரமே நிரைபெருக
சருவகிரமமுற விரைவாகு வீரே

கலாச. 2. முங்தாரும் எங்களினிற்கிளை

முன்னுளோர்களோ பின்னுமாவரோ
கந்தாரும் இடமது கெடியுள
ஈழித்தானேயுன் சொற்றப்பாமலே
கரையப் பொருவதிரை மருவத் துருபணியைச் [மேம்
சிரசிற்பரிவாய்க் கொண்டு விரைவாய்ச் செய்வோ

மாலு. 3. எம்பேசா குழலுபத்திரம்

இருப்பையே மிகு விருப்பமாய் பாநாய்
கோப்பாசே யெங்கனுபிரத்துனை
கெரண்டதாலதை அண்டிநேருக
குலவுஅலையின் ரிது நிலங்கலமதைனை
வலையம் முழுதுவல வகையே செய்வீரே

கலா. 4. சொல்லராரும் பாய்மரச் சிர்வகை

சூடியோடுயர் மாட்சியாகவே
எல்லாரும் செய்திடுவீர்புகழ்
எற்ற கப்பலை மேற்றிசைக்கடல்
இரவுவரையுதய பராலூநிலவ

தாவுமணியோடொளிர் பரிவாயே கிடவே
மாலு. 5. மல்லாரும் தின்புய வீரவன்

மன்னித்தணம்போளீத் தின்த்திலோமே
வில்லாரும் ஒளிர் நிரை தோன்றமுன்
நிரைந்து எம்தொழில் பரிந்து செய்துமே
விடுவங் கடதுவலுப் படவங் கெடியகப்பல்
கடுவம் பதுவும்பின்னிட் டுடும் படியே.

மாலுமி விருத்தம்

சருவகடல் பரியெனவே தத்திப்பாடும்

தமனியசீர் கப்பல்யணி தானேசெய்யும்
பெருமீடைக்குரிய கலாசர்களேயிப்போ

பின்னமின்றி இன்னுமிடம் பிரியமாயே

அருநிதிய தராமெலாங் கரைமே லோங்கும்

ஆனந்த ரேஞ்சமையனுக் துறையே சென்று

ஒருவரெலும் பரம்பராகுளை மனதேயுன்னி

ஒச்ச வோங் கப்பல்தளை வீச்சதாயே

மாலு. வச.: கலாசர்களே ! இன்னுஞ் சிலமணி நேரத்திற்குள்

நமது கப்பலையிங்கிருந்து எகிப்து தேசத்திற்கு
பிரயாணப் படுத்தவேண்டியிருப்பதால், பிரயாணி
களை வரவேற்ற அதற்கான ஆயத்தங்களைச்
சித்தப்படுத்துவீர்களாக.

கலாசர் : அப்படியே செய்கிறோம் தலைவனே !

எஸ்தாக்கி விருத்தம்

சுந்தரியே இந்தனை நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கை
சோகுசெங்கே சொர்னைமணிமாடமெங்கே
பஞ்சுசன மித்திரி ஒறவு மெங்கே
பாஷிள் நாம் தாமரைசிற்த திவலையானேம்.
சொந்தமுள முன்னிலைமைப் பெயர் காட்டாத
சோதிமுகப் பாலருடன் நாங்கள் சேர்க்கே
இந்தவிராவினில் வறியேர் வேஷம் பூண்டு
ஏழிலோங் துயர்தீர யின்பாய்த்தானே.

எஸ். வச : எனதுபிராண நாயகி ! எமக்கிந்தக் கெடுதிவந்ததே தென்ற தெரியவில்லை. இனியென்ன செய்வோம். ஒருவருமறியா வண்ணம் பிறதேசம் சென்று விடுவதே சிறந்த வழியாகும். ஆகவே பாலரை யும் கூட்டிக் கொண்டு இப்போதே புறப்பட்டு வாரும் பெண்ணரகே.

தொயோ. வச. : அப்படி வருகிறோம் பிராணநாயகரே !

நால்வரும் தரு

(எந்தன்மதி...எ. மெ.(

இராகம் : தோம்புரி

தாளம் : திரிபுடை

எஸ்தா : இக்கெதி யெனக்கு மாக்சோ—கீர்த்தி யெல்லாம் புற நாட்டிற் போக்சோ

தெயோ : கைப்பிடித்த காதலனே—முன்செய் சுஷ்டத்தின் பலாபலனே

எஸ்தா : ஆமானே அழுதிடாதே—பசியால் அயர்து நீ விழுந்திடாதே

அகப்பி : அப்புபசி வாட்டுகுதே—தாகம் ஜயோ நாவித் தாட்டுகுதே

எஸ்தா : பஞ்சம் பெரும் வஞ்ச மாக்சோ—கஞ்சி பாஜிகாண அருமையாக்சோ

ஐப்பீஸ் : கல்லு முன்னில் நடக்கவிப்போ—எந்தன் காலுளைவு எடுக்குதையோ

எஸ்தா : செல்வமிர்த தேவியாளே—வந்த தீவிளைக்கு ஏது செய்வோம்

தெயோ : வல்லசேயா உன்கள் ஞாருஷ—இப்போ வழிக்கு ஒடக் கால மாக்சோ

எஸ்தா : ஏங்குதேயுன் சோகங் காண—எந்தன் பாலக்கரை நோக்க நெஞ்சும்

தெயோ : பாங்காய் நீங்கள் தின்றமீதி—ஆமிர்த பழவகைக்கு அருமையாக்சோ

எஸ்தா : சொர்னைவாயாற் பசிக்குதென்றே—நீங்கள் சொல்லக்கேட்டு விதிப்பாமோ

தெயோ : என்னுடலே யேங்குதையோ—துயரான் எழுந்த சோகம் ஒங்குதையோ

எஸ்தா. வச. : எனதாகைக் காதலி ! இதோ இச்சமுத்திரக் கரையில் ஓர் கப்பல் பிரயாணத்துக்கு ஆயத்தஞ் செய்வதாகத் தெரிகிறது. ஆனதால் நாம் அவ்விடங்கு சென்று எங்கள் நிலைமையை அவங்காதிப்புக்குத் தெரியப்படுத்தி வேறோர் சேர்க்கு விடுவோம் தீவிரமாய் வாரும் பெண்மயிலே.

தேயோ. வச. : அப்படியே வருகின்றோம் நாயகரே.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

சொல்லற்கரிய ககந்தமிக்க தொடையார்த்துரையே நாம்பூமேல் எல்லற்கரிய ஓளிகாலு மிருமாநிதியெல் லாமிழுந்தே அல்லற்பட்டே அல்லந்துவக்கீதா மட்டுமொர்த்தமையே கரைசேர்க்கில் வல்லற்கரிய தயையுடனே மல்கும் புகழும் வயங்கிடுமே

எஸ்தா. வச. : நாங்களாக்கரித்தலைக்கு வந்தோம் நீங்கள் போகு மிடத்திற்கு எங்களையுக் கூட்டிச் சென்றுல் உங்களுக்குப் புண்ணியமுங் கீர்த்தியுமுன்றாகு மன்னாமாரே.

மாலுமி விருத்தம்

வான்மேலாச் சலங்கிழூ யதனின்மத்தி·
வைத்தோடுக் கப்பலெலாம் மகிழ்ச்சியாக
தான்மேலாய் மலர்க்காலாய் வருவோர்தம்மைக்
காடரட்சமா யேற்றியங் காட்டும் மெய்யாய்
மேன்மேலாய்ப் பொன்குளி எமக்கேவேண்டும்
விஷயமது பின்பார்ப்போம் விரைந்தேநிலீர்
தான்மேலாய் ஏறிவாருங் கப்பல்மீது
சணந்தரியோம் பாய்துக்குங் தருணந்தானே.

மாலுமி வச : எதற்கும் கீங்களஞ்சவேண்டியதில்லை. கப்பல் பிரயாணமாகிறது. சிக்கரமேதுங்கள் பிரயாணிகளே.

சபை விருத்தம்

சீர்விளங்கு எஸ்தாக்கியாரும் தேவியாரும்
சிறந்தவிரு யைந்தர்களுங் திடமதான
ப்பர்விளங்கு மாலுமியின் உத்காரத்தைப்
பெற்றுமரக கலமேறிப் பிரியமாக
தார்விளங்க அங்குறைந்தார் கலாக்காரர்
தண்டையளி னுத்தரம்போற் சுடுதியாக
பார்விளங்கு எஜிப்புநகர் தன்னீநாடப்
பாய்விளித்தே சோபனங்கள் பாடினுமே

மாலுமி—கலாசர் தரு

இராகம் : நாகவாளி

தாளம் : ரூபகர்

பல்லவி

மாலுமி : ஏலயேலோம் ஏலவலி—தத்தெய்தாம்
ஏலவலி யேலயேலோம்

சரணம்

மேலோங்கு ரேமைவிட்டு—நாங்கள்
விளங்கெசித்தூர் செல்வதற்கு
மாலோங்கு நக்கரங்—தூக்கி
வலித்திடுவீர் பாய்களெல்லாம்

பாலானபின்னனியில் மேனியேசன்று
பக்குவமதாகவே சுக்காள்பிடித்து
மாலாஞ்சமுக்காவை வளமுடன்பார்த்து
வரிசையுது கோப்பாசை வைத்துநீரோடு
நாலர்லீனாத்திட்ட சுவதரிப்பாயை
நடங்கிடாதேதின் னநக்கிடக்கட்டி
காலானதாற்பொரும் காவியாக்கட்டி
நுவேகமாகவே விடுவீர்கள் கப்பல—(ஏ)

கலாச. : புகைபுகைக்கு அனல்பொழுதியும்—ஸர்ப்
போசிமலை தெரியுத்தா
வகைசெறுங்க நேப்பிள்ளதர்—தன்னீ
மருவிவலம் வருகுத்தா

செகமெங்கு மஞ்சலுக்கினி கக்குகின்ற
சிகிலீதீ வெற்றுப்பருவத மிதோபார்
தகைகொண்ட நங்கூர மதையிங்குவைத்துத்
தவறாதுகெந்தகமும் உப்புகளுமேற்றி
தொகைகொண்ட மாலுமிகள் சேரபனம்பாடித்
துக்கியொய்களைத் தூரிதமாயேயாடி
வகைகொண்ட மோங்குத்தீவைக்கட்டஞ்சு
மெதிற்றேற்றியாக் கடலில்வங்கதீதைப்பல்—ஏ

கலாச. : அல்பிஸ்மலை தெரியுத்தா—உயர்க்க
அந்பினைநும் மதையுத்தா
நல்லழார் ஒலிம்பஸ்மலை—ஏதிரே
ஙன்றுகத் தெரியுத்தா
கல்வியறிவானது கதித்திடுக்கிரேக்கை
கடல்வங்கடுத்துக் கணத்துச்சிறங்க
சொல்லரும்பதியைத் துறங்கிதபறங்கு
தொடர்க்கு சிப்ருதீ வடைந்துவங்கத்தனில்
எல்லையுங்காண்ட யப்பாலிதோவங்கதோம்
ஏதிரேயிலங்குதே ஜித்துமாங்கரம்
அல்பிமதாகவே விடுவீர்கள் கப்பல்
சுதுக்காகவோடியே கரைசேருவோயே

மாலுமி : ஆஸத்தின் கொடுமுடிபார்—அப்பால்
 அதற்கருகே கோட்டைகள்பார்
 கோலமுஹஞ் சோலைகள்பார்—அழகு
 குறித்த சித்ரச் சாலைகள்பார்
 சிலமதுறைந்ததெரு வீதிரதியுதபார் [பார்]
 தெர்குதிறை கரிசிறைகள் சென்றிடுவதைப்
 கோலமயி லோடுகுயி ஸாதியனபுட்கள்
 கூடிலோயாதுவரு கொள்கைதழீனயும்பார்
 காலமது தவருது பாயைச்சருக்கிக்
 கட்டவேயாவருஞ் சட்டெனவெழுஞ்து
 நாலுதிசையுஞ்செறிமா சிலைராில்லும்
 நங்கரமிட்டிங் கிறங்கிடச்சொல்லும்— (எல்)
 மாலுமி விருத்தம்
 சிந்துற்றூர் ஞேழமயெனுஞ் துறையேசிடடுச்
 செம்பவளக் குவையார்சீ ரெகித்தேநாடி
 வந்துற்றூர் எவரிடத்தங் கப்பற்கலி
 வாங்குவிர்ளான் துறையிற் சுகல்தானம்
 இந்துற்றூர் ஒளிர்மாட மீதிருப்பேன்
 ஏற்றியமா கப்பலது கூலியீயாச்
 சந்திப்போர் தமைப்பிடித் தென்சமுகந்தன்னில்
 தான்கொண்றவிரீர் என்னஞ்ஞஞ் தானீதாமே

மாலுமி வச. : கலாசர்களே ! நாமிப்போது ஞேழமாபுரியிலிருஞ்து
 எஜிப்து கரம் வந்துவிட்டோம். பிரயாணிகள்நமக்குக்
 கொடுக்கவேண்டிய பளத்தைக் கிரமந்தப்பாது பெற்றுக்
 கொண்டு அவர்களை அனுப்பிவைவுங்கள். யாராவது கூலி
 தர மறுப்பாரேயானால் அதேசதெறியும் நமது வாசஸ்
 தலக்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள் விரசே.

கலாசர் விருத்தம்

சங்கத்தோ டிப்பிழுங்குச் சமுத்திரக் கரையேசிந்தும்
 துங்கத்தை யுடையஎஜிப்தாம் துறைதனில் வந்துசேர்ந்தோம்
 இங்குற்ற மற்றோர்லாம் கூலிதங் தின்பாயே
 வங்கத்தின் கூலிநீதான் தராவகை வழுத்துவாயே

கலாச. வச. : யாரப்பா நீங்கள். எஜிப்து தேசக்கரையில் வந்து
 சேர்ந்து விட்டோம். இன்னுமெங்கள் கூலி
 வொடாத காரணமென்ன ? எம்பிசகைத் தீர்த்து
 நீங்கள் போகுமிடத்துக்குச் செல்வீர்களா?

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

திரைகார் செலுத்துகின்ற ஜீவாருண்யசிலா
 இவவர் நாங்களுங்கதன் கப்பலிலேறிவங்கே நாம்
 பரமனே யறிவாரெங்கள் வசமறைப்பைகாவில்லை
 தருமார் யெமைரிசிட்டால் தற்பரன் தயவுண்டாமே

எஸ்தா. வச. : வங்காதிபர்களே எங்களுங்குள் ஆஸ்தியெல்லா
 மழிந்து வழுமையாற் புறப்பட்டுப் பிறதேசங்கு
 செல்லவங்கேதாம். எங்களிடம் ஒரு சல்லியுமில்லை
 எம்மீற்க கருணைவத்து விட்டு விடுங்கள் அன்
 ணமாரே !

கலாசர் கவி

சத்தா கூலியீவ தில்லையென்றிங்கேசின்று
 வாத்தாபெசுகின்றும் வாய்க்கொழுப்படக்குவேன் நான்
 சுத்தாபழகிக் கொண்டாய் துட்டனே கூலிசீயிப்
 போத்தாதராதிருங்கால் புத்திநாம் படிப்பிப்போமே

கலா. வச. : பழங் நழுபிப்பாவிலே விழுந்தாற்போல இனிமை
 யான வார்த்தைகளைப் பேசி எம்மையேமாற்றப்
 பார்க்கின்றுயா? வாயைஅடக்கு கூலியைச் சட்
 டென்க் கையில்லாவ. மறுத்துப்பேசிடில் ஏசமானி
 டமிழுத்துச் செல்லுவோம் அறியீராக.

தெயோப்பிஸ் இன்னிசை

அன்புடனே வாருமென அங்கமைத்து வந்தபின்னர்
 துங்புடனே கூலிதாச் சொல்லித்தொல்லை செய்வதென்னே
 என்புதனை லாகுகுதையோ ஈயவெம்மிற் காலிலையே
 வன்புடனே கோஷ்டிசெய்ய மாதயைக்கு நீதியதோ
 எ—9

தேயொப். வச.: காமோ அக்தரித்தவர்கள் எம்மிடத்திற் பணமோ கிடையாது எங்கள் மேற் சிறிது இரக்கங்காட்டி விட்டுவிட்சீர்சனானால் உங்களுக்குப் புண்ணி யமுங் கீர்த்தியுமண்டு அன்னமாரே !

ஈல்லோரும் தரு (சித்திர ரத்தின...எ. மெ.)

இராகம் : ஜாவனி

தாளம் : ஆதி

கலாசு : வந்திநிங் கப்பற்கலி தங்கிடா தென்னோகேலி முந்த நீர் செய்யுஞ்சோலி முன்னார் வேலியே

எஸ்தா : தங்கிடக் காசில்லையே எந்தன்மோ கம்மலையே உந்தன்பா தங்கிலையே ஓர்க்கேதேன தலையே

கலாசு : என்னவுன் இங்சாலம் ஏற்குமோயிந்தக்காலம் முன்னவே யுன்மாய்மாலம் மோசமாக் கோலம்

தேயோ : அண்ணரே தயைக்கரும் எண்ணியெம் முகம்பாரும் புண்ணியமும்மைச் சாரும் போகவிடை ஶாரும்

கலாசு : வஞ்சனையானமாதே கெஞ்சத லேல்லாஞ்குதே மிஞ்சகற்பிதான்போதே விரைவாய்வங்தோதே

அதப்பி : ஆச்சிமேல் என்கோபம் ஐந்தமா உபதேச காச்சநா ராச்சாபம் காதித்தே மோசம்

கலாசு : வந்திரோ ஞாயம்பேச இந்தமா உபதேச உந்தனெலோர்க்குங்காச முறச் செய்குவோமே

ஓப்பில் : சீடையெம் மேலேயன்பே கூரிலேயெங்கட்சின்பே கேருகுதிப்போதுன்பே நீக்குவீர் இங்கே

கலாசர் கவி

மந்திரப்புயிங்கார மகேந்திராயிவர்கள்வாரி சுந்தரக்கப்பல்வந்த கூலியைத்தராததுஷ்ட தங்கிரசம்பிரதாயம் தான் செய்தார்பிடித்தானமே சிங்குரவயத்னவந்தோம் திருவுளப்படி செய்விரே

கலா. வச.: எசமானே ! இந்த நால்வரும் எங்கள் கப்பலீல்வந் துற்ற கூலியைத்தராது மறுத்ததான் உம்மிடம் இழுத்து வந்தோம் அறிவிராக.

மாலுமி ஆசிரியம்

குன்னுவளையிற் சங்கினந்தவழுங்

கொழுங்கிறை விரைங்துசெல்கரைமேல்

கோடையென்மாரி வாடைசோளகங்கள்

குலவுகச் சான்னுமற்றே

வர்னதுவெள்ளி தினசமாருவகையாய்

மாலுமித்தொழிலையான் நடாத்தி

வந்தபேர் கூலி உகந்துமே தரவே

வனப்பது பெற்றவென்முனமே

ரனது கூலி கோடாதகாரணமென்

என்னகர் உம்முடை வாசம்

எற்ற பேரவையென் நாற்றிசையறிய

இவையெலாந் தடையிலாதிப்போ

பானது வினோடும் கிரணவாளாளிமுன்

பகருவீர் உண்மையே சிலவப்

பஞ்சமா பாத நெஞ்சராயறியின்

பலவித துயர்புரிவேனே

மாலு : அடே நீங்கள் யார் ? நமது வங்கக்கலையைக் கொடாத காரணம்யாது ? என்பதை யான் அறியும்படி அதிசீக்கரங் தெரிவிப்பாயாக.

எஸ்தாக்கி ஆசிரியம்

பஞ்சமாரஞ்ச அஞ்சக்கொடுநால்

பளிரிடு நவமெலாங்குலவும்

பாக்ய மான சலாக்யரவுனது

பதமது சிரமிசைகொண்டே

அஞ்சகா பரிசீயாய் மிஞ்சியவடிவா

அலங்கிர்தாவன்னடி போற்றி

அறைகுடுவெலுண்மை நறைமலர்க்காகும்

அரும்பெரும்ரூமை யெம்நாடே

ஏஞ்சகா நலமாம் விசித்திரானந்தம்

எய்தி தானமாளிகைகள்,

இரண்சூரததுவ சேனையாதிபதினுய்

இருந்த கீர்த்திகளாடுபவள்கூம்

மஞ்சகார்முகிலமின் னக்டேவமதைய
மாதோடு மக்களுங்கா ஒம்
வறுமையால்வாடி வந்தனங்களீ
வழங்கவே வகையிலையறியே

எஸ். வச : இதொன் மூது வரலாது அறிந்து கொள்ளுங்கள் வங்காதிபனே.

மாலுமி கழில் நெடில் ஆசிரியம்
வானத்துயர்ந்தகோ ஸரியான் பானதோ
வட்டமதி மேன்மீன்களோ
மஞ்சம்தா திரளதோ செஞ்சே அலாவிடும்
வாரியோ வாரிவளைமேல்
தெனத்துயர்ந்தடி மாரியார் சோலையோ
செயநயன் குறை இமயமோ
சிருவரையதுவெனில் சகுவமுமே நிலைபெயரும்
செபரம் பெயர்களுளவோ
கானத்துயர்ந்தகடல் தானப்பிரதானத்து
காத்தகற் கலக்லிபொற்
கடி சிகரியாது மட்டியுன்துஷ்டமதி
காட்டினிலை நாட்டல்விழலே
வனத்துயர்ந்தவர்கள் தானெடுத்திலங்கிடும்
இனியவன் மனைவிதனையே
இட்டனன் திட்டமுற நிஷ்டுர சிறையிலே
ஏக்முற் றவன் மாயவே

மாலுமி சிந்து (இப்படியும் சொன்னாலே எ. மெ.)

இராகம் : மோகனம் தாளம் : ஆதி

பல்லவி

எந்தவிதங் தப்புவாயோ — கலிதாரா
எந்தவிதங் தப்புவாயோ

அனுபல்லவி

எந்தவிதங் தப்புவாயுன் சந்தரமுகவிலாச
இந்திரை சிறையிருக்க நிந்தனையுன் பால்பெருக்க
அந்தரத்துள் ஹோர்கள் தானும் வந்துளக்காய்ப் பரிச்தாலும்
எந்தனது ஆண்மைஜையம் இந்திலையங்கிலவு—எந்...

சரணம்

1. சிந்தொடுசிறந்துலடு சேசீரானபசிப்பி
செப்பிடுமுயர் அத்லாந்து ஒப்பிடுப்பலவிசித்ர
சிந்தார்கப்பல்கள்ராசன் எலும்பகிளமை
தங்தேதற்திடும்போசன் ஆகவிருக்க
செயவங்கந்தனிற்றங்கிப் பயணவிங்கிர்தந்துங்க
நயந்தங்கும்பதிதக்கும் கலைனேயொமியற்றும்
நன்மையை யழித்தாயோ பிறவிக்குணத்
தின்மையை விளைத்தாயோ இப்போதுன்னுவி
பஞ்சஷுதியங்தொடர்பு இஞ்சகம்சிட்டேயகன்று
மஞ்சமீதாய்முகில்மீற்போக விஞ்சவாளால்
விசிடுவென—எங்
2. மங்கள ரேமா புரியில் இங்கிர்தசேனுபதியாய்
தங்கினனென்றையரந்தாய் அங்கவைபானு முன்பணி
ஆகின்தன்மையதாச்சே நிரைதவறிப் போனதர்ல்
மகிளமேபோக்சே இப்போது கூயே
அங்கியறு சூரியன்போல் வந்தாயேநி நின்கைதபெற
உந்தனின்மாயாதிசாலம் சங்கைதகடிப்பிரிகோலம்
ஆகவிப்போ வந்ததுவே கலிதாரா
தேவுந்துளிந்ததுவே மெய்யாகவே
அஞ்சகரஞ்சித்தெவி மிஞ்சியவுன்பிராண ஆவி
விஞ்சியசிறையிருக்க வஞ்சகா யிரங்கடாமல்—எங்
3. கொண்டல் கொண்டெமுந்தமிர சண்டமாருதத்தினுடேல்
கண்டதிரைதன்கையேமேல் கொண்டிடாவன்னமதாகக்
காருலாங் கடல்மேலே வங்தோரையேற்றிப்
பேருறத்தாவிடலாலே இப்போதுபெற்ற
பங்கையாசனதியம் இங்கிர்தம னுதியம்
லங்கிர்தசேயாகதியம் இங்கிலை தராவதியம்
பாரிடத்துயான்விடேனே உன்னுசைமகிளை
தானுகைபெற்கொடேனே இப்போதுங்கக்குப்
பற்றுமிக்கேவையிருந்தால் உற்ற உந்தன்பொற்கொடுமேல்
சற்றுத்தயைகிமேல்வைத்து சற்றயவு செய்யாவிடால்
எ—10

மாலுமி சந்த தவிருத்தம்

சங்கொலி தங்கும் வங்கிர்தவாரி தடம்பெறு வளியுலவும் தாயென வேவரு நேயமார் கப்பலீச் சாருக் லாசர்களே மங்கள வங்கிர்த மானவெங்கப்பலில் வந்தவர் சின்தையுற மாசிலா குலிதே சோமயபொன்றோய் வைக்தனர் முற்றிவரோ கொங்கலர் மார்பசி றந்தவிரேந்த குரைகடல் காப்பவரே கோகணத்திரு வாகியமாதினைக் குவலயமீ தினிலே எங்குசென் குலுமெ மக்குறகுலியை இன்பம ஜூகரமாய் சந்துமீமான்விழி நேர்ந்தவுன்தேவியை ரட்சைசைய் தல்லத்திறே

மாலுமி வச.: பராக்கிரம கலாசர்களே ! இத்துடன் நமது கப்பற் குலியைக் கொடாது திருடுத்தனஞ் செய்த தினால் இந்த வழிவழிக்கை நமதுகப்பலிற்கிணறப்படுத்தி வையுங்கள். இன்னும் பதினான்குதினங்களுக்குள் திரும் பவும் நமது கப்பல் ரேஷாபுரி செல்லவிருப்பதால் அத்தினங்களுக்குள் இவன் நமதுகப்பற் குலியைத் தந்து தன் மனவியைச் சிறைமீட்கட்டும் மறுப்பானே யானால் ஒர் பருத்தமாத் தூதூடுகட்டச்சவுக்கடி கொடுத்து பலவந்தஞ் செய்து அனுப்புவீர்களாக.

கலாசர் வச. : அப்படியே செய்கின்றேந் தலைவனே

தெயோப்பில் இன்னிசை

இந்தாசி யாயதொழில் இயற்றுவது நீதியேதா சின்தையுறு மக்கிரும்போ சிறுவர் முகம் பாரிரோ அந்தரித்தோ செம்மேலே ஆகரவுசெய்திடுவே இந்தவுல் கந்தனிலே எங்கானும் வாழ்விரே.

தெயேர். வச. : ஆ! அண்ணமாரே, யிவ்வித அங்யாயஞ் செய்வது உங்களுக்கு நீதியாகுமோ? நாமோ ஆகரவற்றதுனுதை கன் எங்களை விட்டு விடுங்கள் உங்களுக்குப் புண்ணிய முன்னு அண்ணமாரே.

கலாசர் கவி

சங்கிடு விதோபால் மாதே சாருளை யிடாதேபோடி உங்களி ஸிடத்திற் கூலி யார்கேட்டாருடனேயிப்போ முங்கிடு மூடாதேவி முன்னுபாலை ராய்க்கப்பன் வந்திடு கூலியின்றேல் மாதினை விடோமே நாமே

கலா. வச. : அழிபெண்ணே ! யாருளன்வைக் கூவிகேட்டார். பேசா திரு. அடே எவ்தாக்கி இங்கேவா. நீ கூலி தராத தால் உனது மனைவியை நமது கப்பலிற் சிறையிருக்க விட்டுச் சட்டெனப் போய்ப்பனம் சேகரித்து, உங்கு இவனை மீட்க வகைதேடிக்கொள்வாயாக.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

துனியார் மொழியைச்செப்பலென்னேதுயோன்பரதுக் காயிரங்கி பணியாராவித் தேவியுடன் பரிச்சேபதுப்புமன் ரேஸ்யான் இனியாரியமன் தான்வரி ஹம் ஏதேன் எங்கள் இங்கிர்தப்பொன் கனியாங்கேதவிதனைவிட்டென் நாளும் பிரியேன் நன்கறியே.

எஸ்தா. வச. : இந்தவி யான கட்டுரவாத்தகளைச் சொல்வது உங்களுக்கு நீதியாகுமோ? தேவனுக்காக எனது மைக் கார்மனையியை விட்டுங்கள். இதனால் உங்களுக்குப் புண்ணியமுன்னு. தடுப்பிரானால் நானெங்கு போதும் என தேவியை விட்டக்கேலன் அண்ணமார்களே.

கலாசர்-எஸ்தாக்கி தரு (சொல்லரிய நீலகண்டா...எ. மெ.)

இராகம் : ஆனந்தபைரவி

தாளம் : ரூபகம்

கலாசர் : உன்னுடைய தேவிதன்னை யின்னிலந்த விதோலீமீட்க ஓடியிரைக் கேள்கியம் தேடிவரு வாயே

எஸ்தா : ஆவிக்டி னைப்பீரிந்தால் சீவியஞ்சுகிப்ப துண்டே ஒவியத்தை விட்டென்னானும் பாவினான் போகேனே

கலாசர் : பெண்ணென்றும் சுவைக்கரும்போ பேசில்காராசலிரும்பே என்ன மோக ரும்பின்புவை யின்புறச் சுரும்பே

எல்தா : பூவை வாசம் நீங்கிடுமோ பொன்னேளிலி வகிடுமோ காவிற் குயில் ஒசையாளைக் கணமும் பிரியே னே

கலாசர் : பேத்தனத்தி ணுலேமிக்க ஆத்திரப்ப டுகின்றூயே தொத்திரம் பண்ணினுலு முன்தோகையை விடோமே

எல்தா : தோகையை நீர் விட்டிடாக்கால் ஆகமுயி ரோடமுந்திச் சார்குவேனெல் லோருங்காணத் தானறிகு விரே

கலாசர் : சாகவுண்ணைச் செய்வோமடா வேகமாயுன் மேலடித்துப் பாய்ப்பிக் கிரைகாடுப்போம் பாரடாமுடா யிப்போ

எல்தா : மூடனெனப் பேசினெலும் ஆடகப்பொன் ணுளைவிட்டு பாடுகள் பதித்தினுலும் பாவினான் பேர்கேனே

எல்தா. வச. நீங்கள் என்ன விதமான ஆக்கினைகளைச் செய்த போதிலும் என் ஆசைத்தேவியை விட்டொருகண மும் பிரிந்து செல்லேன் அறவிராக.

கலாசர் கொச்சகம்

மட்டியிவன்தான் ஜெக்காலன் மருட்டனுருட்டிப் புரட்டனிற்குக் கெட்டித்தனமே காட்டுகின்றுன் கிளைத்து திருக்கும் மரத்தோடே கட்டியடித்து உதிரவெள்ளும் கணன் துபரயச் செய்திடுகில் விட்டுப்பிரிவான் தோகையினை விதித்தோழுமக்கு விருப்புறவே

1. கலாசர் வச. அடே தோளனே ! இவனுக்கு நாங்களெவ்வித புத்திமதிகளைச் சொன்ன போதிலும் தன் தேவியை விட்டு நீங்குவதாய்க் காணவில்லை ! ஆனதால் இதோ தெரியும் இந்த மரத்தினேடு கட்டிச் சங்கக்கடி கொடுக்கால் எங்களெண்ணாம் சரியாய்ப் போகும்.
2. கலாசர் வச. ஆமாம் நண்பனே ! எசுமானது ஆஞ்ணஞ்சு மப்படிபே அடே இங்கேவா.

தெயொப்பிஸ்—பிள்ளைகள் கொச்சகம்

தெயொ : அஷ்ட சுகானந்த அமிர்தகுனை உன்கரத்தைக் கட்டிடவோ நான்பாவி காலுவடினு கண்களிலை

பிள்ளை : மட்டில்லா அன்பு என்மேல் வைத்தகுணத்தங்கையை விட்டுவீர் எங்களுக்காய் மேனினேம் உம்பத்தே.

பிள்ளை வச. : எங்களைக் கண்ணினமேபாற் காத்து நடத்திவக்க அருங்குண நிதியாகிய எமது தங்கையை விட்டு விடுங்கள். உங்களுக்குப் புண்ணியமுண்டாகும் அன்ன மாரே.

எஸ்தாக்கி தேவாரம்

அருவான உருவான அநாதியான
அமலைப்பிழுரணனே யன்பேமிக்க

திருவான பிதாச்சுதனி ஸ்பிரித்துவென அம்
திரீத்துவ ஏகாதிபதி தேவங்கான
பெருமான பரசோதி தவிதுகோதர்
பிடுறைமாக்கள்னிமரி மகவாய் வங்தே
தருவான குருசினிடை யெமக்காய் மாண்ட

தற்பரனே பாவியென்மேற் தனை செய்வீரே
எல்தா. வச : சக்கித நிட்சய உச்சிதானந்த நிட்சித பாஸ்கரா, உங்கதவானேர் மன்னுயிர்யாவும் உமதடிபேறுமாறு திருவுளப் பாங்கால் உங்கத ஆஞ்ண யை பன்னேவ யாஞ்சுகள் சிலைப் புங்கார மெளாடிகத்தினுலே தம்சிலை பெயர்க்கு துர்கரகத்துக்கு ஆளாகின்னமையை ஒருபாலார்தம் நீதிகோபத்தின் சாபமதாக இரக்கப் பெருக்கைச் சருக்கைரயின் அன்புடனே ஆதித்தாயார் பூங்காவிடையே அன்று செய்பாவும் என்றுமீம் மேலாயதை யறிந்தும் திருவுளம் பரிந்தும் பிதாவின் சித்தத்திற்கமைந்தும் முக்காலுங் கண்ணினமை டெடாத பொன்மயமாகிய நங்கத்தேவதாயின் வயிற்றில் மஹ வடிவங் தாங்கி வெல்லையங்கிரியில் விண்ணேஞ்சுர்பாடு அல்லிற் பணிமழு அருந்துயர் நீட வங்கபரா பரஞ் சோதியே ! எக்களை மோடச எளில்வீடுசேர்க்கப்பகுகச் சிலுவையைப் பரிந்து தோளேற்றி துங்கக் கபாலையங் கிரியினின் மீதே இருக்கள் மத்தியில் எமகாகச் சிலுவைச் சிம்மாசனமே யேசுவே கெண்ணார் எம்மாச நீக்க. இதனையான் மறவேன் அத்தகைப் பாடனையடியேன் வினைந்தே பித்துரோகிகள் கங்குறு கோஷ்டிகள் துன்பவருக்கத் துயரெல்லாம் பொறுகக உன்பதம் தங்குதவுவாயே.

எஸ்தாக்கி-தெயோப்பில் தரு (ஜயயோ...எ. மெ.)
இராகம் : தீலாம்புரி தாளம் : ஆடி

எல்தா : கையொயோ நேருதன்னே சீரே
கருக்குறீர் என்னுடலீ
உருக்கிறீர் என்புதீரை விருப்ப
மாமோ இந்தக் கோரம்

தெயோ : கையப்பு கைக்கு நீரோ பிராண
நாயகன் மேனிரத்தம்
தாயத்தாற் கொப்பவிக்க யேயங்
தானிறு வாதை செய்ய

நொண்டிச்சிந்து

கவசர் : அகற்றிட மிவனஞ்சாவன்னம்
அடித்துபே யாக்கினப் படுத்தியுமே
மகத்தயர் குரகவையிட இப்போ
வருத்தியே யவனுயிர் பிரித்திடா

இராகம் : தீலாம்புரி தாளம் : ஆடி

எல்தா : கைமெய்யாப் போற்றுதேனே உங்கள்
கருளைக் கடாடசங் தாரும்
அருமைப்பா வரைப்பாரும்
விருப்பா யென்னை விடவே கோரும்

தெயோ : செய்முக ராசேங் திரா
உந்தன் சீரழு குளமுகம்
வேறுய தென்னவிதம்
திளைக்கி ரேனே கண்டதானே

நொண்டிச்சிந்து

கவச : இவளைப்போற் பாசாங்கு தீந்த
யித்ததனி வில்லைவெனி யிமுத்திடா
பவளத்தி னதராளை வெளிப் படுத்தி
யவனினுயிர் முடித்திடா

பிள்ளைகள் கொச்சகம்

அன்னை தங்கதாமாகி அருமருந்து போன்றவரை
இன்னிலத்தே உங்களுக்கு இக்கதியு மாயின்தோ
கண்ணல்மொழி கேட்கிலையோ கருண்ணவுத்தெகம் மேசிரங்கி
பொன்ன விருந் தங்கதயரைப் போகவிடை செய்வீரே

எஸ்தாக்கி-தெயோப்பில் தரு (ஞான...எ. மெ.)

எல்தா : உந்தனருள் நேசங் தாரும்
கிரு உச்சிதபர்சோவே
நிச்சிதா னந்ததேவே
ஒர்க்கே யென்மேல் அங்பே கூரும்

தெயோ : அன்னமா ரிங்குவீரே எந்தன்
அன்பன்ம யங்குரீரே
என்பின் ரத்தங்களோட்
ஆஹ தல்நீர் தான்செப் வீரே

கலா—எல்—தெயோ. தரு (பட்டி...எ. மெ.)

நொண்டிச்சிந்து

கவசர் : வஞ்சிகனஞ்ச னன யிவன்
கெஞ்சியஞ்சவே—கொடும்
வார்னல் டித்து ரத்தம்
இடீச் செய்வோ மே

இராகம் : பூரிகல்யாணி

தாளம் : ஏகம்

எல்தா : ஜங்காயா வாசிரவாய உன் றன்
அற்புதானங்த மெம்மேல்
பொற்பிர காசமாக
ஆண்டருளத் தானீ நேசா

தெயோ : கண்ணேளிர் சேர் பிராண நேசன்
ங்கைம கருணைக்குத் ரம்பாகிக்கும்
மாஹா ரமுடைய கற்பகப்
பொற் றருவாசன்

நூண்டிச்சிந்து

கலாசு : இந்திரசா லனிவனின்
தங்கறங்களோ போக
ஏங்கச்சவுக் கால்முதுகில்
ஒங்கி யடிப்போம்

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

சோல்லாரிரும்பைப் போற்கட்டன துரோகமனத்துக் கொடியோரே
மல்லார்க்கசையால் இடியுதையால் நாதைபலநிர் செய்தாலும்
போன்றாரேயும் கிரிகையெல்லாம் புறையேகாக்கு மடிதீயனே
நல்லாளாரு மென்னமிர்த நக்கைத்தினவிட் டேகேனே

எஸ். வச : கொடிய மனத்தைப்படைய கலாசர்களோ! என்னங்க
தத்தை நீர் பங்கப்படுத்தினாலும் என்னருயிர்த
தேவியை விட்டு ஒருக்கனமும் பிரிந்து செல்லேன்
அறிவிர்களாக

கலாசர் கவி

எல்லையில்லாக் கொடுர ஆக்னைகளியற்றினாலும்
வில்நுதல் தேவியானை விட்டேகேனன்கிறுனே
கொல்லிடி முன்னின்போட்டுக் கொறகொறவெனவிழுத்தே
நல்லவெம் கற்பித்தான்முன் நாமிதோ கொடுசெல்வோமே
கலா. வச.: சிகேகனே! நாமெவ்வளவு ஆக்கினைகளைச் செய்த
போதிலும் இத்துஷ்டன் தன்தேவியை விட்டகல்ல
தாய்க் காணவில்லை ஆனதால் இவன் கட்டுக்களை
யவிழ்த்து இன்னும் பலமான அடிகள் கொடுத்து
எங்கள் தலைவன் முன் னிழுத்துச் செல்லவாம்
வருவாயாக.
அப்படியே செய்வோமென் அன்பனே!

எஸ்தா. - தெயோ. கொச்சகம்

எஸ்தா : அடிக்குமீலடித்தையேயா அழியரோமக்கற்றை
பிடித்துமீவாதைசெய்ய பேற்தோபரம் தேவே

தெயோ : தழிக்குதே எந்தன்மேனி தோன்றவின்துயரோகானை
இடிக்குதே சோகத்தாலே எம்பரா இரங்குவிரே

எஸ்தா—தெயோப்பிஸ் நமஸ்காரத் தரு

இராகம் : செஞ்சருட்டி தாளம் : ரூபகம்

எஸ்தா : திருமா மரியுடை அருசே
யானுய்வரு செல்வா உனைப்பற்றி
தேசோமயமிர காச வாழ்விட்டில்
சேர்ப்பாய் தயை கட்டி

தெயோ : கருண காயேசு தருவா பேப்ட்சம்
காட்டார் தயா வோங்க

அருண கானேன ஜெயமே
முன்னுற அசிர்வதித் தாளீர்

எஸ்தா : திருள்மே விடியோலி என்னே
ஸ்டிப்பது யேசே தாங்குவதரிதே
அருள்மே அமக்குமே லெவரா
ரோவுண்டோ ஆசே போக்கினிவிரே

தெயோ : துரைநா யகாவுன்மே விவைகா
ரியமாக தயரோகு முகுதே
சோதிப் பிரதாப மகமுகம் மாறிட
தோஷ மேதிது ஜீயோ

கலாசர் கவி

அலக்கொழும் மார்பா வந்தன் ஆஞ்ஜையின்படியே கட்டி
பலங்குறைந்திடவிடத்துப் பறதக்கவே இடிகள்போட்டோம்
இலக்கிமூத் தேவி மேலே என்னமே யல்லால் மற்றும்
வலம்பெறு உரைக்கடங்கா வாறு காட்டிற்கிண

கலா. வச.: எசுமானே நாம் தங்களுத்தாவின்படி இப்பாதக
நுக்கெல்லித் தூக்கினைகளைக் கொடுத்த போதினி லும்
தன் தேவியை விட்டகலேன் எங்கிருள் அறிவிராக.

மாலுமி ஆசிரிய விருத்தம்

அருணன்னெடு ளரிசிரண வருணாதாரகைகரண

அவையுலவு பரமதரையும்

அரிவரிகள் கரிசரிகள் திரியுமிக் தறையதும்

அடலுமென் பேர் கேட்கிறே

நிர்சிலைமை பிரிவுபடுஞ் செய்சடரு
 மிகுளுறுஞ் செறிவிளக் கிரையுண்டோ
 தீத்தரிமை யத்தர்மலை யந்தரங்தொடு நிலைமை
 சேராது அதிர்வரறியே
 வரிகுருவி சமர்ஷைய அறியபெரு ராசாளி
 கருதியே முன்னெதிர்த்தல்
 தன்மைபோ ஸன்னியா என்றுவரையை நீமிறல்
 காலத்து யாலமோடா
 பரவைவளை வரையுலக ரவரவர்கள் நிலையேங்கப்
 பட்டிராளிகா விடைவாளினால்
 பாவியுன தாவியெம லோகமே போக்குவேன்
 பாரெலா மேங்குமாறே

தெயோ-எஸ்-மாலுமி தரு (சங்கை.....எ. மெ.)

இராகம் ; பூரிக்கல்யாணி

தாளம் : ரூபகம்

மாலுமி : கத்துநத்தஞ் சொரிந்தேயிடு
 முத்துரத்தனம் நிறைந்தேயிடு
 கத்தசாகரத் துயர்ந்தேசெறு
 தலைவனென்னையோ யிகழ்ந்தாயடா
 கண்டதுண்டமே கொண்டிடப்படுவி
 அண்டர்மண்டல மேங்கவே செய்து
 காலனென்னவுன தீனவுயிரது
 தானேகீக்குவேன் நானே

எல்தா : அங்கபக்கஞ் செய்துமேயென்ன
 ஆகொடும்வகை வைதுமேயென்ன
 துங்கமாமரி பாதமீசொர்ன
 தூய்கடாட்சமன் மனதிலேதுன்ன
 ஆரவாரவ கோரமேனதி
 காரமேயென்னிற் பாரகோரமேன
 அம்பராபர எம்பிரானென
 இம்பரிந் காப்பார் தானே

மாலுமி : கெட்டமட்டியுன் இதுமாப்பதோ
 இட்டவார்த்தையா லீணக்காப்பதோ
 கட்டளகியாள் உங்கள்கோப்பதோ
 இட்டவாக்கினை உங்குவாய்ப்பதோ
 கெஞ்சினுலுமென் அஞ்சினுலுமூன்
 வஞ்சியாளை விடேனேயா அமே
 கேடுகுழமுன் ஒட்டாமதி
 மூடன்னிற நாடே

தேயோ : இரக்கஞ்செய் தெந்தன் துரைவிட்டிடும்
 அரைச் சணத்தாலென் ஆவிகெட்டிடும்
 வரப்புயா உங்தன் பெருமை எட்டிடும்
 தரைக்குஞ்சு மேன்மை நிலைமைநாட்டிடும்
 ஏழைபால ரிவ் வேலையழுத்துவன்
 வாழ்வுக்காக்காது மீனச்செய்திடில்
 பழியிலுங்தனி னாடுகளேசிர
 முடயாயேந்துவோம் நாமே,

மாலுமி : அச்சமில்லா உரையென்னடி
 பிச்சைக் காரருக் குயர்வென்னடி
 சீச்சி தோலியுன் வாயை மூடடி
 இச்சுமகம்சில் லாதுரகடி
 அழுதென்னடி விழுதென்னடி
 தொழுதென்னவுன் தொழுநனப்பாலே
 ஆகவே மனம் வேகவேசெய்து
 சோகசிறையிலுள் எாக்குவேன்

எல்தா : மட்டிலாவடி பட்டிரேதேவே
 துட்டனென்பவத் தாலேவான் கோவே
 நிட்டுரெஞ்செய்கி றூரிப்போவாவே
 மட்டுபெற்மோட்ச வாசனைக்காவே
 மன்னர் வங்கிவி பொன்னலங்கிர்த
 மின்னலங்கொளி கண்ணிபாலனே
 விரைவுநிரம்பிய துரையின் சிறையில்நின்
 றரிவையாளைக் காப்பிரே

மாலுமி எஸ்தா-தெயொ-தரு (ஆழிப்பா...எ. மெ.)

இராகம் : பைரவி

தாளம் : ஆதி

மாலுமி : வானத்தா ரிடியோவி கடல்லை
தெனத்தார் எனதுரை கேட்டவே
சனத்தார் சுவமதாய்ப்போவதால்
ஏன் துணியு கொண்டாய்

எஸ்தா : மானத்தா லீனமே செய்திடார்
மற்றைப்போர் நன்மையே நாடிடார்
கானத்தார் விளங்கே தெயுன் செயல்
கண்டேனின்றை நானும்

மாலுமி : சோரிச்சா சுரமாயுன்னங்கமே
குப்ரீச்சேய் வேண்டிபொங்கவே
விரக்கா ரியமொழியென்முனே
விளம்புவா யோ நீயும்

தெயோ : வங்கச்சீர் வங்கதிகாரமே
வற்றிமையோர் மேல்பவகாரமே
சங்கைக் கேராதது உன்செயல்
தபவுவைத்து ஆனோ

மாலுமி : சோதீனீப் பேயதுபோலவே
போதனை யேதடியோதிறுய்
வேதனை நீப்படவேசெய்வேன்
வீணுயுன் ரூதே

எஸ்தா : அஞ்சக ரஞ்சிதஞ்சேர்
பஞ்சரக் கொஞ்சணக்கை
இஞ்சகம் நீர்னன்செய்தும்
ஏகேண்விட்டே நானும்.

எஸ்தா. வச. : வங்காதிபனே ! நீ ரென்னவிதமான ஆக்கினைகளைக்
செய்த பேரதிலும் என்றேதவியை விட்டொருகணமும்
பிரிந்து செல்லேன் அறிவிராக.

மாலுமி சந்தத விருத்தம்

வட்கடல் தென்கடல் குணதிசைகுடதிசை வரவுயர் பிரபுகை
வானவராதிப கோனதிகாரம தாகிய தென்முனமே
அடகொடுபாவியென் ணேதையரடலோ அடவிவாளரிவரிதன்
அருசமரன்னவே தெரியடாஅரிவையை அறைநிமிஷம்சிடனே
கொடுவரிதருமதி யானபணத்தையீ குலவிடநின்றுஅல்லால்
கூர்க்கிர்காயகன் ஆர்பதினாலுளே கூடியதிட்டமுடன்
திட்டுடனீங்கிடின் மடமயிலுன்கரஞ் சேருவளில்லையானால்
சிந்திகுலமதில் நொந்திடமற்யவில் சேர்ப்பேன்தீராக்கினையே

மாலுமி வச. : அடேதுஷ்டா ! என்னேநே எதிர்த்துப்பேசவதால்
உன் னுயிருக்கே கேட்டை வருவித்துக்கொள்ளுகின்றுய்
இக்கணமே உன்றேவியை விட்டகன்றுசெல். எனது
கப்பலின்னும் பதினாணகு தினங்களுக்குப்பின் திரும்
பாயும் ரேமாபுரி செல்லவிருப்பதால் அத்தனக்களுக்குள்
குள் பணங்குசேகரித்துவந்து உன் மனைவியைச் சிறை
மீட்க வழிதேட மறுப்பாயேயானால் என் கோபத்திற்
குள்ளாகுவாய். அடேசீக்கரமிவிடம் விட்டகன்றுசெல்.

தெயோப்பிஸ் கொச்சகம்

கானலங்கிருதமான கமழுதொடைச்சிறீநீவாசா
ஆனவங்காதிபர்க்கே அன்றுசேர் கூலியீங்கே
ஈலலமென்றுலங்கான இரங்கிலார்ப்பனமேசேர்த்துத்
தெனலங்கிருதாவிங்கே சிக்கரமெனைமீட்டப்பே

தெயோப். வச. : அன்பரே ! நாம் எவ்வளவாக வருந்திக் கேட்ட
போதினிலும் இத்துஷ்டர்கள் என்னை கிடப்போவ
தில்லை. ஆனால் நீர் ரூமங்கைதகளையுங் கூட்டி ச்
சென்று எங்காவது பணங்கேதிழவங்க்கு என்னை மீட்டுக்
கொள்வதே நன்று ஆனதாலிதக்குத்தங்களா அமதியை
யெனக்குக் கொடுக்கவேண்டுங் தலைவனே.

எஸ்தாக்கி-தெயோப்பில் தரு (பொன்னின்...எ. மெ.)

இராகம் : பார்

தாளம் : அடதாளம்

எஸ்தா : தேனலங்கிர் தமானசந்தா

காணமாமயி வான் கொகையே

கானுணப்பிரிக் தேகனன்மனம் காட்டக் கொள்ளுமோ
அஷ்டரங்கங்கள் கூட்டக்கொள்ளுமோ

தெயோ : ஆவியின் றிமெயக் கூடிவாழும் மா

அஞ்சங்கீரின்றிக் கஞ்சங்கீருமோ

பாவியா ஆந்தன் தேவியான தால் பாடுபட்டமோ
நின்தக்கான கேடுகட்டமோ

எஸ்தா : சந்தனக்குளம் பானதுவிக்க

தாமங்யமேனி நாக்குபில் பேசும்

இந்திரானங்க சந்தமான இரவிசீயல்லோ
மனுகரங் தருமே யுன்சோல்லோ

தெயோ : சித்தசற்கிண யொத்தத்தத்துவ

தத்திகாகர வைக்தமார்பக

மெத்தும் பொன்பணக் கேதடிபைபண்ணை மீண்டே
முன்னுட்போலே யாண்டேகொள்விரே

எஸ்தா : வானரம்பையர் தானுமெபணி

மாகில்லாத மனுகர வாச

தேனரல்பையே யுன்னையே விட்டுச் செல்லுமோமனம்
ஆசை காசை வெல்லுமோ தினம்

தெயோ : கடனுப்பட்டார்க்குத் திடனுந்தானுன்டோ

கனன லுப்பேவ்பக் காயதாமல்லோ

திடமாய்ச் சென்று பொன்னிடமாய்த் தீர்த்திடில்
சின்த கூருமே மகாநப வின்தை கீருமே

கலாச. வச. : அடி மாதே உன்னைச் சிறையில் அடைக்கேதாம்

எஸ்தா — தெயோப்பில் தரு (இந்தப்பார்...எ. மெ.)

இராகம் : நீலாம்புி

தாளம் : ஜுடி

எஸ்தா : காந்தமா ருசினைப் பிரியினும்

கந்போகர் வானிருங் திரியினும்

கடலம்பூ சவறி னும் நிடலம்பூ நீருகினும்
கார்சு மலே நான்போ கேனே

தெயோ : பால்ரோ தாகத்தால் வாடுரூ
பசியாலோ எஜிச்சுற்றிக் கோடுரூ
பாரித்த ரித்திரமே நீரும் பத்திரமாம்
பாரிரோ பாலர் முகம்

எஸ்தா : சித்திரா னந்தமே யுனைரனே
எத்தினங் தானுமே பிரியேனே
தேனேச ஏந்தரிய மானேயு ஸிப்பிரிந்தால்
நானே யீனப் பாவி யாமே

தெயோ : வித்தர ரணகள் வீரிய
உத்யோக சேஞ்சு ரேந்திர
வீசும்வா னினுற்சமர் போஷனும் வாகைபெற்ற
செல்வா உன்போல் வல்லா ராரோ

எஸ்தா : முத்தர்புன் முறுவல்சீர ரின்வீய
முன்னென்பேர் தங்கமாய்ச் சொரிவையீய
முந்தந்து யர்வரினும் அந்தாவு பிர்பிரினும்
முன்நீர்ப் பூவில் அன்பே நீங்கேன்

தெயோ : அன்பின்பிரா னைந்தனே யனே
ஆதாரமானபூங் கோலனே
ஆதரஞ்சென் நேபணம் சேகரஞ் செய்தேயேன்னை
ஆருஞ் சிறை மீருவிரே

தெயோப். வச. : கன் அன்பிற்குரிய காதலரே ! நீர் பணஞ் சேக
சித்து வருமட்டாக இவர்களைண்மோபாற் சிறையில்
இருந்து கொள்ளுகின்றேன். ஒன் ருக்குமஞ்சாது பால
ருடன் சென்று வருவிராக.

எஸ். வச. : எப்படியுன்னை விட்டுச் செல்ல மணந்துள்ளிவேன் பெண்
னூரசே.

தெயோப்பில் இன்னிசை

தங்தமாய் நீசரென்னைச் சார்மறியல் பிருவைத்தார்
சின்ததுயர் நாம்பட்டினும் தீயோரி ரங்குவதோ
இந்தரைவங் தானதுய ரேபுபுரி வார்பமனே
மைந்தர்களே தங்தையொடு மாட்சியுடன் செல்விரே

தெயொப். வச.: இனியென் செய்யலாம் பிதாவுடன் சென்று வாருங்கள் என் அருமை மக்காள்.

அகப்பீஸ்-ஓப்பீஸ் கொச்சகம்

அப்:

பாச்சியுங் தந்தே முன்னாள் பரிந்துமே யமிர்தமார்க்கத் சோசியுங் தந்தே காத்த சோபிதஞ் சொல்த்தான் போமோ ஒப்பில் :

பீச்சரத் தந்தைசோகம் மேவுரூர் போகயேலா ஆச்சியே உழைவிட்டேக் ஆகுமோ புவிமேற்றுனே

தெயொப்பிஸ்-அகப்பீஸ்-ஓப்பீஸ் தரு (அன்னமே.. எ. மெ.)

இராகம் : தேகிகதோடி தாளம் : ஏகம்

அகப்பி : ஆச்சிகளி வாச்சியுங்தன் பேச்சை விட்டு நாங்கள்பிரி வேர்மோ—உங்தன் அன்பின்மொழி யெங்கஞ்குகு இன்பரச மாகுமல்லோ தாயே

தெயொ : புவிலும்மை யான்பிரிய பாவியென்ன பாவஞ்செய்தே னறியேன்—பெற்ற பொன்வயிறே யேங்குகுதே இன்னல்கள்மி கவேயாகிப் பூமேல்

ஓப்பீஸ் : ஏக்கமேத ஈரியும்தோடச் பாக்கியசெள பாக்கியுமே கூடும்—அத்தால் எல்லையில்லா நன்மையெல்லாம் சொல்லமுடி யாதேவந்து கூடும்

தெயொ : தங்கையாரு டனேயேகி விங்கைதபொன் சேகரித்தாகி நீரே—என்னை மீட்டிடு மானங்கதீதம் நாட்டிடும்ப் ரமவாகல் நீரே

அகப்பி : மட்டில்லாக்கொ டுமைசெய்யும் அட்டமாலுமிக் கேயஞ்சோம் நாமே—அன்று கட்டுப்பட்டுக் கற்றாணிலே நிழ்குரமே கொண்டு நின்ற தேவே

தெயொ : எந்தனுகைப் பாலமேயும் தங்கையுட னேக்கமற்றே யேகி—நீரே சார்ந்தபொன்கடன்கொடுத்தே நேர்ந்தபிளை தான்விடுப்பீர் போதே

அகப்பீஸ்-ஓப்பீஸ் தரு (மனமேயஞ்சாதே...எ. மெ)

இராகம் : மலையாமி தாளம் : சூபகம்

பல்லவி

தாயேயுமைப் பிரியேரம்—என்னாலுமே தாயேயுமைப் பிரியோம்

சரணம்

அகப்பி : தாயேயுமைப்பிரி யோமேயென் நாலுமே தர்மனெதியும்மால் வங்கிடு மேழுமே நாயும்ப் சாகம்ப நந்தோடுங் தாய்கொன்ன பட்டளை நிற்பவர் சுற்புத்தர ரென்பதால் (தாயே)

ஒப்பில் : ஆண்டவன் முன்னுமே நாங்கண்டதெய்வேமே அன்னைபிதாவனை முன்னேரு ஸைத்தாரே சுண்ட உழைத்தினம் தாயெனக் கூப்பிடில்பொன்னுடு மேற்றுமே மின்னுடும் போற்றுமே (தாயே)

அகப்பி : தாய்போற்க ருணையுள் ளாரென்று தேவைன சாத்துக்கு மூந்தனம் கத்துவங் தன்னையே நாய்போன்ற வெங்களாற் சொல்வங் கூடுமோ நாளாயி ரம்பொன்தொ டுத்தாலு மேலுமோ (தாயே)

ஒப்பில் : ஆச்சியு னைப்போல ரெத்தின மாருண்டு அழுதிட நாங்களோ கெஞ்சினில் மேற்கொண்டு சோச்சியுங் தந்துநீ ராரீர ரோவென்து சொன்ன சொற்கோடுமோ வான்புவி தான்ரெண்டும் (தாயே)

அகப்பி : இடுப்பு உளைந்திடச் சந்து வருங்கிட எத்துக்கை யோபாடு பட்டுநீர் பெற்றிரே உடுப்புக் ளாகந் ராயிரம் பட்டாடை ஒங்கும்ப வாணிகை தேங்கவே தங்கிட்ட (தாயே)

ஒப்பில் : கண்ணின்ம் ணியாபெமை நிதங் காத்திரே
கங்கண்டு பாஸ்பழத் தாற்பசி தீர்த்திரே
வின்ணின்ம் ணிபோலத் தேசோம் யம்பெற
மேலானஅ ன்வினஅ முதேய வித்திட்ட (தாயே)

வசனம் : காங்கள் ஒருபோதும் உம்மை விட்டுப் பிரியோம்
தாயே.

தெய்யாப்பிள் கொச்சகம்

அதரம் பவளத்தழகாக அணியார்சொல்லோ தெனுக விதரம் விளக்கும்மேலான விண்ணேற்மணியாய் வந்தவரே பதரம் பரவஞ்செய்யரதே பரமன்றணியேபோற்றல் செய்தென் உதரக்கணிகாள்க்கதையுடன் உறைப்பாய்க்கென்றே வாழ்விடே

தெய்யாப்பில் கரு (அப்பறை நீர்...எ. மெ.)

1. என்னுதர பாக்கிய மக்களே இனிதாகவேற் பிரேனன் சொற்களே
  2. ஆகிபரா பரங்கி போற்றுவீர் அவரதாசீர் பரத்துதி சாற்றுவீர்
  3. நன்மைப் பாக்கியம் பெறவழி நாடுவீர் நானுஷ்டி நூனத்தையே தேடுவீர்
  4. தர்மவங்கள் பிதாவரையேற்பிரே சஞ்சலஞ் சாரா ஜீன் காப்பிரே
  5. என்கிறைறைய மீட்கவே வகைபாரும் ஏக்கினாம் இனிலதுவேவேசேகரும் :
  6. மோட்சவாழ்வே தேடலேநிதமாமே முத்தேகமக்காள் அவைமனத்திதமாமே.

தெய்யா. வச. : என் அன்பான செல்வ மக்காள், இப்போது உந்தள் பின்வடன் சென்று வருகங்கள்.

பிள்ளை. வச. : இதற்கு நாங்கள் என்ன செய்யப்போகின்றோம் தாயே.

தெய்யாப்பிஸ் இன்னிசை

தடமார்பு மாலைசேயா தற்பணம்போல் நல்லமுதா
தடமாரு வுயர்யானை காண்பவிசெய் யென்துகரமே
திடமான் பாலருடன் சென்றேபொ ருள்தேடி
ஆடமான்க் குவிகொடுத் தடியானை மிட்டிரே

தெய்யாப்பிள் குரு (வண்டுலாவிய...ஏ. மெ.)

இராகம் : மலையுராமி. **தாளம் :** அடதாளம்

- வஞ்சக மாலுமி மன்சிலை வைத்தானே நஞ்சவெண்டாம் மன்னவா—பூவிற் கொஞ்சவாழ்வே மன்னவா
  - கெஞ்சி மன்றுடினும் மாலுமி தன்னுடை நஞ்ச மிளகுதில்லை—வேற்றூர் தஞ்சமென் ரேருமில்லை
  - நைந்தர்ப சியால்வ குந்தியு என்றகம் நொங்தேயமுகிறூர் கூவி—அவ தந்தரஞ்செய்தானே பாவி
  - எத்துயர் வந்தாலும் ஏத்தர்தனம் வரடி சிங்கந்தனிலென்னும்—செபம் பக்தியுடன் பண்ணும் ஆதிப ரண்வீடு சோதனை யோவிது அல்லா வல்கைக்குமீதா—இந்தப் பொல்லாங்கு வந்ததேதோ

தெய்யா. வச. : என்னுகைப் பிராண்டாய்க்கேர ! விண்ணயோசனீகளுக்கிடங் கொடுத்து நல்ல மனுக்களுக்கொள்ளாது சென்று, கிரயங் கேதழ்க்கூடிய சீக்கிரத்தில் என்னை மீட்க வகை தெடுங்கள் அன்பரே

எஸ்தாக்கி இன்னிசை

என்னில் ரியதூர் என்றனற்குச் செய்தாலும் விண்ணரிய மாரியென் மெய்யிரத்தம் பாய்ந்தாலும் பெண்மளிடைய் என்றுசொப் பேறேயென் ஞருயிரே கண்மணியே யுனினினிடதீக் கணமுழுசி ரியெனே

எஸ்தா. வச. : எனதாருயிர்க் காதலியே ! நீரவ்விதமான வார்த்தைகளை யெடுத் துறைத்தபோதிதும் என் னுயிரை யிழப்பதல்லால் ஒருபொதும் உம்மைவிடத்களேன் அறிந்துகொள்விராக.

மாலுமி ஆசிரிய விருத்தம்

கங்கைவளை வங்குபுணி எங்குமுளோ
ரென்மொழியைக் கண்டஞ்சி யெங்குவாரே
கதிரபால்கர வெள்ளி அதிருமே
நிலைவறிக் காளினியுங் நாசமுழுமே
பொங்குமுயர் கிண்ணர்கள் நாரதசடாமுடியர்
ஈதகண மாதியோரும்
பொருநெருப் பொபெஞ்சு போல
பேரில்லாது போய்மறைவர் நிறுதனியாய்
சங்கையறியாதபே யங்கனை மாதர்மயல்
தாள்கொண்டு உழுலுமுடா
தருக்கலீயில்லையேல் வரவிடுவெனுபெண்ணை விடில்
புவனக்தாண்ணனை நையாண்டிசெய்யுமே
இங்கெனது கண்முனில் வாதுநிறக்டா
ஈயகடன் வழிதேட்டா
எப்படிநீ யழுதாலுங் கைப்பிடியுன் தேவியை
யிப்புவியில் யான்விடேனே

மாலுமி தரு (சங்கை பொங்கு...எ. மெ.)

இராகம் : மோகனம் தாளம் : ரூபகம்

1. என் னுரைவிடிற்கேடே—பின்னைபோஞ்சுடுகாடே
அன்னேதுபந்தன்கூடே—அங்கைதன்னை விட்டோடே
அஞ்சிடாயோநீ பஞ்சபாதகா
மிஞ்சுமென்வாளா அங்கிரங்கொய்தே
ஆபிபறவையோ டாடினிருந்துண்ணப்
பாடுசிரமே கொய்வேனே

2. இந்திரத்துப் சாலம் என்னிற்சேராதிக்காலம் தந்தாற்பொன்னனுடைம் தப்பினாற்கெடுகாலம் சலத்திரையது நிலையேசுவறி னும் பலமாயெனதுடை யுரைமழுத்தா பாவியுனதுடை தேவியாலேநீ ஆவிவிடுவேதா தோசி
3. அட்டமச்சனி போடா கிட்டிடாத்தா முடா துப்பனேகுமுமாடா வட்டிகாசொடுதாடா அந்தசந்த மிலாதாயனே யிங்தாரெம கன்றுபோவையே அவ்வதுன்னையே கொல்லுவேனிதோ நல்லவாக்குக் கொண்டேகே

மாலுமி சந்தத விருத்தம்

கந்துக கரியினின் மேறுயர் வீரியங் காட்டிடு வீரியரே கற்பன யெந்தனின் சொற்படி நிற்பவர் காசினிமா சிலரே இங்கைதாகி கர்த்திடு பைங்கெதாடி யாள்தனமை யேற்றுகிர் மாற்றலைசை இடுகிறை தனிலே அடிப்பினு லாக்கினை யிட்டுமே வகைபுரிந்தே சந்துகள் நோவுறக் கண்கள் சலம்வரச் சஞ்சல வாரியுற தரமரை தங்கிட நீரில் வின்றியே சாருவரன் தடமாய் இந்துற தேவிபத் தாவுடன் நேருரு எண்ணுறு மற்றை மூவர் எய்திடா நேசமே உய்திடா வாசமே யின்றே புரிகுவேனே

மாலுமி வச. : அதிதீரவீரபராக்கிரம கலாசர்களே ! இம்மாதிரீ பலவந்தமாக இழுத்துச் சென்று நமது கப்பலிற் சின்றப்படுத்துக்கள். மற்றும் மூவரையும் அவ. பின் தொடராவன்னை யான் பார்த்துக் கொள்ளுங்கேறன் இழுத்துச் செல்லுங்கள் சீக்கரம்.

எஸ்தாக்கி தெயெப்பில் தாழிசை

எஸ்தா : ஆதியந்தமில் சோதிகங்ரமுக

ஆரணை பவநி வாரணை
அன்றுவானகதி சென்றுநாமுணர
ஆயர்கொ ட்டில்மனு வானவா

நீதியாருஷி லோதுவாருணா
நின்தயாளநடு வஸ்வதால்
கேசனே யமுத வாசனே நசைர
நிஷ்களாடு ரிவைநிங்கவோ

தெயோ : சாதியாருமணி யோடுபட்டுடைகள்
சாரிசங் தனமகார்களோ
தாலமீது அலங் கோலமானபசி
தன்னில்வாட்டலதும்பாவுமோ
சோதிசேநுமலங் காரநுபமுக
துப்பயாஸ் கரங்கெம்பயனே
ஶரைவிடுத்தவிளை உயிரெடுக்கினுமென்
தூ ரவுன் பதம்விட்டேகளே

எஸ்தாக்கி-தெயோப்பிஸ் தரு (உள்ளங்கள்...எ. மெ.)

இராகம் : ஆனந்தபொவி தாளம் : ரூபகம்

தெயோ : என்பதற் கருங்கரே போன்னச ரேயசிரே
உன்னுசீர் தாருங்கீரே இன்னுநிக் கிடப்பாரே
ஏதம்புரி யாதம்மவர் சீதந்தயை நீதம்பெற
ஏண்ணிலாச் சுரர் நண்ணிப்பாடிட
விண்ணேர்வெல்லை வந்தோனே

எஸ்தா : தேவியை விடப்போமோ ஆவிபரிதலாமோ
சிவக்கனி சாய்த்த தேசோமயாகுருசில்
சீரார்மூ வாணிடகாண்டே பாரையி சட்சைசெய்த
சேசுவாசன மேயுன்மேல்விச
வாசம்வைத்தனன் நானே

மாலுமி வச. : அடை ! யென்னையிலிருப்பதைப் பார். இவளைப்
மின்தொடராதே அப்புறஞ் செல்.

எஸ்தா. வச. : அளவில்லாத இரக்கங் சிறைநந்த தேவனே ! என்
தேவியை விடுத்து நான் என்ன செய்யப்போனின்
தேன். என்கொன் நுமாகப் புலப்படவில்லையே. இந்த
வேளைவந்துணருள் தந்தாள் யேகவே.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

கிங்கின் கப்பற் றீயோர்தான் சிற்யோரைமையே யோற்றி
இந்தப்பாடாய்த் தேவியையும் எனமையும் பிரித்தார் ஐயையோ
சங்கோதயவாகனிமரியாம் தாயே எந்தன் பாலகரை
ஏந்தத்திசைமேற்கொண்டுசெல்வேன் இதுவோ மனமேழுங்கும்வே.

எஸ்தாக்கி தரு (என்னரிய...எ. மெ)

இராகம் : லாவணி

தாளம் : ஏகம்

1. என்னசெய்வேன் என்னசெவ்வேன் என்னசெய்குவேன்
எந்தன்தேவியைப்பிரிக்கே எங்குசெல்லுவேன்
2. முன்னொட்டு சிந்தபாவம் முற்றலானதோ
மொய்குழலாள் தன்னின்க முறைமையானதோ
3. அன்னைமா மரிமகவ தான்நேயனே
ஆருந்துணை யில்லையென்னை ஆஞாந் தூயனே,
4. முன்னே காலங்கள் வைத்தே செல்ல பின்னி விழுத்துக்கே
மோசத்தினை தீத்தருள்செய் யேகாநாதனே
5. எம்மெனிலை சொல்லிப் பொருள் நாட்டில் வாங்கியை
நானுகிவரு மனவுங் கப்பல் நண்ணினிற்குமோ
6. மக்கள்பசி யாலேசோர்ந்து மயக்கி வாடிருர்
வனத்திலென்ன செய்வேலையோ மனையுமில்லையே
7. ஒரைகாபுன லாறைதிரை ஒன்று தோன்றுதே
ஊடேசெல்லக் கூடுமோதான் உணரேளையனே
8. ஏகாயித்த கெண்ண செய்வேன் எந்தன் னமந்தகர
எப்படியில் வாற்றுவேகான் டேகலாகுமோ

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

இந்தாதறையின் வாழ்க்கையதோ என்பாலகரே யுறந்துயரோ
வந்தார்வீசும் மாருதத்தின் வலியால் மரங்கள் சாய்ந்தனவோ
சந்தாபத்திற் கானதுவோ சார்போற்றின் றுழவெதுவோ
முந்தாருமையே யெவ்வாருய் முன்னீர் தாண்டிச்செல்வேலே

எஸ். வச.: ஜையடீயா இவ்வாற்றினும் எவ்வளவென்று அறி யாமல் உங்களிருவரையும் ஒரேமுறையில் எப்படிக் கொண்டு செல்வேன் பாலக்ரே!

அகப்பிஸ் கொச்சகம்

தந்தாய் துயரக்கடலாழ்ந்து தலிக்கும்பேவோ நீவிரையோ சிக்தார் தம்பி தனைத்துக்கித் திகழார் அருவிக்கரைவிடதே வந்தேபெணையும் நிறைகமலம் மல்கார் ஆற்றின் கரைசேர்த்து எந்தாய் தனையே மீட்பதற்கே ஏற்றவழியே செய்வீரே

அகப். வச.: பிராவேயிப்படி யிருவரையுங் கொண்டு செல்வ தால் என்ன மோசம் சம்பவிக்குமோ தெரியாது. தம்பியை முதலில் அக்கரைகொண்டுபோய்விட்டு மீண்டும் வந்து என்னைக் கொண்டு செல்வதே யுக்குமாகுமையா.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

எந்தன்மகனே உணவசனம் ஈரேமூலகும் தேனுமேல் சிங்கதெயனக்கு எவ்வாரே செப்பப்போமோதமியரை அந்தக்கரைமேற்கொண்டுசென்றே அன்பேசிரியாவாரூக இங்கத்கரைமேல் வருமளவும் இருப்பாய் கவனப்பெருக்குறவே

எஸ்தா. வச.: மகனே! நீயில்லைத் தீநியைச் சொன்னதால் மிகவுமானங்தமானேன். உந்தம்பியைக் கொண்டுபோய் அக்கரை விட்டுவருமளவும் ஏகைனவேண்டி நிற்பாய் பாலகனே.

எஸ்தாக்கி தரு (அத்தனருளாளி...எ. மெ.)

இராகம் : ஆனந்த பயரவி தாளம் : திரிபுடை

உந்தன்துணை தாராய் எந்தன்துயர் தீராய் மைந்தர்க்கரைசேராய் வந்தீத்தயை கூராய்

சந்தமரி பாலா சிங்தார் பதலோலா எந்தசூய்து மேலா ஏகாமது வேலா இனஞ்சங்கினம் மொடுந்துநுமி அந்தம்பரர் தனங்தொம்மென ஈணவினையோ டேநந்த்சோபன மானவெல்லையில் வந்த

2 நோக்காயுன் கடாட்சம் வாக்காலருள்மோட்சம் ஆக்கம் பெரும்பாக்யம் சேர்க்கப் பரசிலாக்யம் ஏக்கமெனைச்சாரா தீர்க்காய் பவஞ்சேரா ஆக்காய் நரகாழாய் மீட்பே புரிவாயே நோயெனும்பவ காயுமெங்தனை ஆயுங்காலனை மேவிடாமலே அங்கு ஆதார வின்சகாயமே நம்பினே னருள்வாயே

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

இன்பத்தவத்தின் பாக்கியமே இனிதாம்மகனே வனாலியால் துன்பத்துயரங் கொள்ளாதே தூயோன் துணைதந்தாருவரே என்புந்தனசுயும்போன்றவண்ணன் இங்கேயவரைத்தருமட்டாய் அன்பினருளேதய இதயம் அதுவேகதிராய்ச் சொரிவாயே

எஸ்தா. வச.: மகனே! வனமிருகங்களின் கர்ச்சனை கேட்டுப்பயப்படாது நானுன் தமயனையில்விடந்கொண்டு வந்துசீர்க்கு மட்டும் கவனமாய் இருந்துகொள்ளும் பாலகனே

மேற்படி தரு

கண்ணின்மனி யானேர் எண்ணின்கண்ணே யாற் பெண்ணின்மனி தாறும் கண்ணின்கிறை யானுள் தன்னங்தனி யானேன் எண்ணிறப்பவ நாயேன் உந்தன்திருத் தாளே எந்தத்தக்குள் வாடே உற்ற உறவினேர் மற்றுமயலினர் பற்றிலாத்துபர் உற்தேவாடுதேறன் ஊரிலுறவது தேரின்மாயமே தாரும்யேச சகாயம்

வசனம் : எனதருமைப்பாலரோ அறியாச்சிதுவராதலர் ஆம், தாய் தந்தையரை விட்டுப் பிரிந்திராதவர்களாதலா ஆம், வனத்திற் தனியேகிறப்பதற்கு அஞ்சவார்களாதலால் சீக்கரம் சென்று இருவரையும் ஒருங்குசேர்க்க உதவி செய்தருநூங்தேவனே.

எஸ்தாக்கி தரு (ஆசைமருமகன்...ஏ. மெ.)

இராகம் : கிரவாணி

தாளம் : அடதாளம்

பல்லவி

என்னுசைப்பால்வரக் கானில்மிருகங்கள்

இரையாகத் தூக்கினவே ஐயோ—ஐயோ

இரையாகத் தூக்கினவே

சரணம்

1. பொன்னுசைதன்னிலும் மேலானபூஷணர்
பொற்பார் சௌந்தரந்தகுணபாவிதர்
என்னுசைக்கேற்றத் வத்துறுரெத்தினர்
இன்னற்குரிய மகந்துயர்க்குழுவே (என்)
2. பஞ்சணைமெத்தையை விட்டேயகலாத
பாக்கியசெல்வமனோகரப்பால்வர
ங்கிற்கொடிய மிருகங்கள் வந்திப்போ
நையக் கொண்டோடிற்றே ஐயோகாத்தாள்தேவே
3. ஒங்க கடுவாய்க்கி ரையாக்கப் பெற்றேனே
உன்னாங்கடுக்கிட ஆற்றியிடையுத் தீற்னே
வானுபரயேசேதுன்பத்தைக்கற்றேற்னே
மானிலமாய்கையில் உற்றென்னபெற்றே
4. நெஞ்சம்பதலி நெடுமுச்ச ஏகுதே
நித்தம் நினைப்பவை மாயமாய்ப் போகுதே
ஐந்து காயத்து சகாயா உன்தஞ்சமே
அளித்திடாத தன்மைத் துயரால்நான்மிஞ்சவே

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

கேசமாமக்காளஞ்சோ நெஞ்சினிற்றரிக் கப்போமோ
வாசமே கானோனீ மகாதுஷ்டமிருக்கோ
வேசமே கடுவாயோாய் விரைந்து மைப்பற்றிற்றாத யோ
யேசுவே பஞ்சகாயா ஈகுவாய் சகாயந்தானே

எஸ்தாக்கி தரு

(ஆதியே... எ. மெ.)

இராகம் : பெரவி

தாளம் : ஆதி

1. யேசுவே என்னரிய கேசபா வரையையோ
நீசுவோநாய்க்கலாய் வீசுவே காத்துடன்
இங்குற்றே வந்திருக்கரையினு
முந்துற்றே பற்றிப்புகளுறிட
பங்கப்பா டேசெயவுடவிமேல்
தொங்கப்பாய்ந் தீதாட்டானும்
ஏரியில் நீரில் தாகியவாள்கயல்
பாரினிலாவி யழிந்திடு மேராமெய்
சீரியபாலக ரானவர்போகிலென்
ஆருயிர்வாழுமோ ஓர்துணை செய்வார்
2. தேசலா மக்கள் உயிர் மோசமாய்ப் போயினவே
நீசுனுணன்பவச்சம் பாவளை யாஜினவே
திருக்கா புவிசரருக் கொருதயா
அருசிலுவைத்
தருசெயா உன்கமலச்
சரணமே கொண்டவெளினச்
சீரியவுன் அருஞுகர்நோக்கம்
தாலென் தாருயிர் கேரியபால்வர
பேரிய நேரு நாழுக்கனின் வீரிய கோரதி
கார்த்திரி யோரையே போல்வர
3. ஈதுதான் என்கெதியோ சோதிவா னந்தபவா
ஏதுயானுபவேனினி வேதபாரகர்புழு
இங்கே தசே ரம்புய மலரில்சு கந்தமே
நின் குரைதிருவடி
விக்கைத்தோர் மாமரியுன் துணை
தங்கோர் என்துயரக்கெட
இடைநதிமீதிலே மிருதுய ரதவுற
அரிதுயர் மக்களை வனமிரு கங்களுண
விடினென்னின் நிலையது காண்கிலையோதயை
விக்கிதமென வரு மேவிடபுரி ய

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

வானஞ்சவர்க்கும் வடமீனுர் மலைகளினமையக் கற்புடைய
தேனஞ்சவர்ன மொழிமானித் தென்னோனிப்பு நீங்கியன்றே
கானஞ்சவர்ன புஷ்பசன கமழூர்பாலர் விளக்கினிரை
தானஞ்சவர்னக் கொடுத்தபின்னும் தமியேன் பூமேல் வாழுவதே

எஸ்தா. வச.: ஐயோ மக்களே உங்களை மிருகங்களுக் கிரை
கொடுத்து யானுயிருடன் இருப்பது நியாயமாகுமா?
என்செய்வேன், என்னுயிரை யிழுப்பது தேவதுரோக
மன்றே. உங்களை யான் இனி யெங்கே காணப்
போகின்றேன மக்களே.

எஸ்தாக்கி தரு (அன்பாம்... எ. மெ.)

இராகம் : செஞ்சருட்டி

தாளம் : ரூபகம்

1. என்மாலரே போனிரோ கண்மணிபோல
இன்பாய் நான்வளர்த்த—அழுதரச
பொன்னேர்மணியளக உசிதமுறு
பூஷணர் போயினரோ
2. பெற்றென் விலங்கிறைக்கோ
உங்களையன்பாய் பேணியமுதுட்டி—வைத்தசெயல்
நற்றுயிதனைக் கண்டால் மனம்பதறி
நடுங்கியே சாவாளையோ
3. ஒநாப் கடுவாய்க்ட்டோ உமைக்கொடுக்க
உள்ளம் பொறுத்திடுமோ—சதென்ன பாவம்
தேனுய் மதலைசொன்ன உங்களார்த
தீங்குரல் கேட்பதெப்போ
4. முத்தே பவளங்களே என்னுசைதீர
முத்தங்கொடுப்பதெப்போ—பாரினில்நிரோ
இத்தாரணியின் வாழ்க்கை மாயமதான
தென்பதைக் காட்டினிரோ

எஸ்தா. வச.: ஆ என் ஆசைத்தே விவியே! அருமைப்பாலகரே!
யானுங்களை எங்கே தெடுவேன், என்ன செய்குவேன்
என்பது யாதொன்றுங் தெரியவில்லையே தேவனே.

இடையா் தோற்றம்

காவலர்கள் தம்மவர்க்குக் கோலோச்சம்
தன்மையதைப் புந்காட்டக் கருக்கோல்தாங்கி
பாவலர்கள் நாவலர்கள் வாயின் பாலில்
பசுமையெனும் மேலான பாலேயுண்டு
சேவக்குயில் மேலிசைகள் அழுதம்பாடிச்
செச்சையின ஆடுகளைப் பரிந்துராடி
கோவலர்ம் மொய்யார உடைகள்பூண்டு
கோமாடு ஜிதசபையிற் குலவினாரே

இடையன்-மகன் தரு

நௌன்டிச்சிந்து

இடை : குறும்பாடு வெள்ளாடு நல்ல
கொடியாடுசெம் மறியாடு
நிதம்வேறு வரையாடு நல்ல
நீராடுபள்ளை சேராடு
மகன் : வகைவகை யாய்ப்பிரிப்போம் அவைகளின்
வரும்படியின்னதென் நேருறிப்போம்
தொகைநிதம் நாம்காப்போம் மிருகங்கள்
தொடராமலே கிடைநாம்காப்போம்

இடை : செம்மறிப்பாலருந்தி கிரங்தி
செறிந்தோடுஞ்சேடங்கி றைந்துவிடும்
விம்மிடுவையிருமிக வாய்வு
மேலாமீததின் காலாகும்

மகன் : வெள்ளாட்டுப்பாலில் யாதொரு
விக்களாமில்லைத் தக்கோரே
உள்ளாடு மக்கரமும் பித்தம்
ஒடிடும் அதிசாரங் நாடாதே

இடை : கம்பினிபோர்த்திடுவோம் தோற்பை
கனியொடு தோளிற் சாத்திடுவோம்
அம்புவி தனில் நாமே பெரிப
அழகும் மாயர்கு ஸமாமே

மகன் : பட்டி, தீனத்திறப்போம் நாங்கள்
 முட்டியெடுத்துப் பால்கறப்போம்
 சட்டியிலிட்டுவைப்போம் அதீனைக்
 கட்டித்தயிராக்குங் காலக்தப்போம்

இடையன்-மகன் வேறு தரு (செப்பிறேன்...எ. மெ.)
 இராகம் : மோகனம் தாளம் : ஆதி

இடை : பாலகனே விரைவாகநடந்திதோ
 பட்டியான்ட்டை யிட்டமுடன் மோனே
 ஆலதீன் செடிகுளை யுள்ளிடந்தேடி
 அவைகளை மேய்ப்போம் விரைவுடனே மோனே

மகன் : பத்திரங்காப்பும் ரெத்தினமாயுயர்
 பால்சொரியாடுகள் ஓர்நிறையாய்த் தந்தாய்
 சித்திபெறும்படி வைத்திடுமேவைத்
 தின்றிடுமேயவை நின்றுகொண்டே தந்தாய்

இடை : பாய்புலியோநாய் கரடிகள்வாரா
 பார்த்திடுகவனமாய் பாலகனே மோனே
 சாய்புலிவெப்போன் மேற்றிசைழுமுத்தின்
 சட்டெனக் கொண்டுவா அடியின்றி மோனே

மகன் : எந்தலைக் கறுப்பினைக் கண்டில்லங்கினம்
 ஏங்கியேயஞ்சிப் பதுங்கிடுமே தந்தாய்
 அந்தலைகானமோ டிந்தலைமட்டும்
 அரசனுய் நானே யாகுவனே தந்தாய்

இடை : அரசகுமாரனினு ரிதையனுக்கானது
 ஆனங்கஞ் சொல்லொன்று ஆனங்கமே மோனே
 பரசுசுவைத்திடு பாலோடு ஆனங்கம்
 பாரினிற் பெற்றதும் பாக்கியமே மோனே

மகன் சீர்ந்திறவானி யதோதெரிகிறதே
 நீடியகுரியனும் மறைகிறதே
 ஒடியேநாம்தாக சாந்தியைத்தீர்த்துமே
 உண்ணுவோம்கல்ல பழங்களையே தந்தாய்

இடையன் விருத்தம்
 எல்லாருமாயிரத்தின் கதிருஞ்செல்லா
 இருள்செறிந்த வனத்தினிடை என்றுக்கொள்
 சொல்லாரும் மனுக்குரவின் சத்தமொன்றே
 சந்தரஞ்சேர் என்மகனே கெட்குதின்றே
 வில்லாரும் மிகுவேடர் வினையின் சூதோ
 வெம்பகையைக் காட்டினிடை வினைத்திட்டாரோ
 செல்லாரும், சோலையின்கண் சென்றுநாமே
 திப்பநுப்பமாயறிந்து தெளிகுவோமே

இடை. வச. : ஆகா ஈதென்ன அதிசயம். இந்தவனத்திலோர்
 குழங்கை அபாயமாய் வீரிட்டலூறுகின்ற சத்தங் கேட
 கின்றதே. ஜூயையோ இது பெரும்பாலும், சீக்கரமாக
 ஒடிவர. அதேதன்று பார்ப்போம் மகனே.

இடையன் தரு (ஏகிடுவோம்...எ. மெ.)
 இராகம் : மலையாமி தாளம் : ரூபகம்
 பல்லவி

ஓடுதுபாராய் ஒநாய் கொண்
 டோடுதுபாராய்

அனுபல்லவி

1. ஓடுதுபாரக் கெக்ரமமாகவே
 உந்தலைவாரி மீஸ் வந்துவிரைதல்போல்
 காடு நடுங்குற நாங்கள் விரைந்தோடிக்
 கல்லின்கவுனுற்ற வில்கா னும்பட்சிபோல் (ஓடுது)
 பாலனவச்சத்தங் கெட்குதெங்காதிலே
 பரனையனுக்கிரகம் செய்யுமிப்போதிலே
 ஆலமேயுண்டோர்க்கு யேசகாயமே
 அற்பர்கள் நற்குண்பொற் பொரைசீங்கல்போல் ஓடுது)
 எத்தாாஞ்சென்றுதும் உன்னுயிர்மாயுமீ
 எபதிடும்பாலே ரெத்தம் மேல்டோயுமே
 நித்தமுங்காமாதி பாஷி மீ தொட்டோர்க்கு
 நின்டபசாகினுல் தூண்டுந்தர் ஆசைப்பால் (ஓடுது)

4. என்னப்பா லோநாய ஸ்ரீயே மாப்ந்ததே
இச்செய வாலென்பேர் வான்ததில் வாய்ந்ததே
பொன்னம்பு கொள்ளல்போல் மாசிர்பரவீர்கம்
போகலா மாசுற்றூர் சீசுத்தை நாடல்போல் (ஐது)

இடையன் விருத்தம்

விட்டிடுபாணத்தாலே வீழ்ச்சீதாநாய்மடிந்ததங்கீ
விட்டுவாய்ப்பாலன்தேவ கிருபையால் பிழமுத்துவிட்டான்
பட்டதோபாணமோநாய் பல்லினுற்கடித்ததாலே
நட்டமுழுஞ்சோவென்று நடந்து சென்றறிகுவோமே

இடை வச: அதோ அம்புபட்டோநாய் அல்லிமடிந்துவிட்டது
பாலகஜுயிரோடிருக்கின்றுன்போற் தெரிகின்றதே

மகன் விருத்தம்

அங்கத்திற் பங்கமில்லைத் தந்தாய் சொல்லின்
அஞ்சிடாமிருகமதின் உகிரின்தீதே
தங்கத்தின் மேனியதிற்சிறுக உண்டே
சவில்த்ரமாகவுந்தன் சரினதயாவும்
இங்கத்தே கூறிடுவாய்ப்பரன்கடாட்டாம்
எய்தியதால் உயிர்பிழைத்த இனியாவித்தப்
பொங்கத்தே நனிபாக்கிய உதவியெல்லாம்
பூர்ணமாய் நாம் தருவோம் பூமேற்றுனே

வசனம் : கெட்டி கெட்டி சாயமொன்றுமின்றிப்பாலன் தப்பி விட்டான். நியிந்தத்துஷ்ட மிருகத்தின் வாயில் அகப்பட்ட
வாறும் உன்தந்தை தாய் பேரூரும் நாமறியும்படி
சொல்லுவாய் பாலகனே

ஒப்பீஸ் ஆசிரியம்

அன்பரேயெனது ஆருயிர்காத்த
அமுதசஞ்சிவியொப்பவரே
ஆணிவளர்றோமை ககர்க்கேனுபதியன்
அவர்மஜீ யெனதுபெறேறே

இம்பரிலவரோ டானங்தமுறுங்கால்
இடையில் வெள்ளியதுபோலே
எய்திடுசெல்வும் இல்லதாப் அழிய
இரப்பவர் வேஷமாய்வேறார்
பொன்பரைக்கடல்மேல் வந்திடுங்களி
புரிந்திடாவகையினுற்றலைவன்
ஒசித்தாயை சீசமாசிறையில்
பூட்டியே யெனமவெளி துரத்த
அன்புதுதுயரத் தங்கதயோராற்றால்
இருவரைக்கரையது சேர்க்க
எய்தியோர்பாலே என்னைவிட்டேக
இக்கெதிவங்கு எய்தியதே

ஓப். வச: இதுதான் எனது வரலாது தெரிந்து கொள்ளுங்கள்
அன்னமாரே.

இடையன் விருத்தம்

உருக்கமே மேலாய்க்கண்ணீர் ஓடுதீதபாலன் சொல்லால்
இரக்கமேயிலாவோநாயே ஏனோபாலனைப்பிடித்தாய்
அருக்கன் மேற்றிசைசேர்முன்னே அடவியாலேகியன்பு
பெருக்கஞ்சேர் முனைக்கு ஏகப் பிரியமாய் வகுகுவாயே

இடை. வச: பாலகனே உனது வரலாற்றைக் கேட்கும்போது
எங்கள் மனம் மிக்க வேதனைப்படுகிறது. என்ன
செய்வோம் அத் துஷ்ட மிருகத்தினிடமிருந்து உன்
கைக் காப்பாற்றினீரும். இன்னும் நம்மால் ஏதாவது
உதவி உனக்கு வேண்டுமானால் அதைத் தடையின்றி
முடித்தே கொடுப்போம் உனதென்னத்தைத் தெரிவியும் பாலகனே.

ஒப்பீஸ் இன்னிசை

உன்னுட தேரூர் அன்னனுண்டு ஏது கெதி எதினரோ
அன்னவையை சீரறியில் ஆற்றருகே அப்பர் நிற்பார்
பன் னுவார் உள்ளதெல்லாம் பாரினில் சீர்க்கேட்டறிய
இன்னல் தவிர்த்தவரே ஏகியெல்லாங் கேட்டிரே

ஓப். வச. : ஆற்றினிடமாக நின்று எம்மை நினைத்துத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் என து தகப்பனிடம் கூட்டிச் செல்லுங் கள். உங்கட்குப் புண்ணியமுன்டு அன்னன்மாரே.

இடை வச. : உன்றெண்ணம்போல் அவ்விடங் கொண்டு செல்லு கின்றோம் வாரும் பாலகனே

ஓப்பீஸ் தரு (செப்பரிய...எ. மெ.)

இராம : யாவனி தாளம் ; ரூபகம்

1. என்னரிய தங்கை நிலை என்னவாகுமோ எங்கள்பாக்ய சுகநிலைகள் எல்லாம் போகுமோ
2. மாடகூட மோடிவினோ யாட்டெல்லாம் போச்சே மாடசிப்பிர தாபம்போக தாட்சிபெற லாச்சே
3. என்னரிய தாயைக்காண இரக்கம் பாலியே ஏகாதிஸ்ப ரணப்பெற்ற வேதநாலியே
4. அஞ்சகமே குயிலினமே அப்பர்நிற்கு மிடமே ஆர்வமுறக் காட்டிடுகில் ஆகுமெற்குத் திடமே

ஓப். வச. : அளவிலாத இரக்கங் நிறைந்த தேவனே! என் தகப் பன் நிற்குமிடத்தை நான் கண்டடைய அனுக்கிரகன் செத்தருஞும் சுவாமி.

உழவர் தோற்றும்

சீர்கொண்ட கமத்தனியாம் பட்டிக்கோடு
செப்பரிதாய்த் தாளிவிளையாடும் பள்ளோ
கூர்கொண்ட யிவையணைக்கும் தடிகளீட்டும்
கோதண்டப்புசிவிடிக்குங் கூரின் நாட்டும்
அர்கொண்ட கலப்பையணி மற்றுங்காப்பு
இலக்கானதுவக்கு அணி பலவுக்கொண்டு
தார்கொண்ட குவளைமலர் வேளாண்மக்கள்
சங்கித சபைகலரி சார்ந்திட்டாரோ

உழவன்-தோழன் தரு (அரிராம...எ. மெ.)

இராகம் : கல்யாணி தாளம் : அடதாளம்

உழவன் : வருவாயெம்போ பரிவாயுல்காசா
மகிழ்பெற வயலீச்சீர் செய்திடவேயிப்போ

அரிதான ஏரும் அதற்கிணை சேரும்
அஷ்டாங்க ஏருதுகள் கெட்டியாய்ச் சேர்த்தே

தோழு : புவியிழேமயஞ்சுங் கலிகாலன் கொஞ்சம்
புஷ்டியாமெருதுகள் பட்டியண்டே கொண்டே
வலிமையா ; வாறேன் விலையேறுங்காணி

மாட்சியாய் செய்ய வத்தாட்சியாய் நானே

உழவன் : மிருகங்கள்வாரா அரும்பயிர்சாந்தி

விதமாகக்காவல் விதித்துமே நாமும்

கருமங்கள் பார்ப்போங் கஷ்டங்கள் தீர்ப்பொம்
கர்த்தனூராசிகடாட்சங் கொண்டேயிப்போ

தோழு : செடிகொடி நீக்கி மரங்களை வீழ்த்தி
செய்புனலோட வழிநிறையாக்கி
வடிவானசம்பா முத்தினத்தம்பா
வகைகெல்லை விதைப்போமிம்மானிலங் தேங்க

உழவன் : கரும்பினங்கேதங்கக் கார்சோளனேங்க
மம்முல்லைநேர்சாக்க னோர்புறங்கேதங்க
அரும்பு செவ்வங்கி மலர்கள் நேர்பங்கி
ஆகப் பூச்செடிகளை ஆக்குவோங்காமே

தோழு : இக்கானந்தன்னி லென்னுளும்வாழும்
எண்ணில்லாததுஷ்ட மிருகமே சூழும்
மிக்கானசிந்தை தேவன் மேற் கொண்டே
மேலாங்கவனமாய் ஏகுவோங்காமே

உழவன் விருத்தம்

அரிவரி வாழுமிந்த அருங்கானிற் சூழுவியான்றே
பரதவித் திட்டசத்தும் படர்காதிற் தேட்கிதின்றே
விரைகாற்றுப் பின்னதாக வேகமாய் நாங்கள் சென்றே
தழையிலும் விசேஷமிப்போ தான்காணச் செல்லுவோமே

உழ. வச. : யாருமில்லாயிக் கானகக்தில் மாணிடக்குறலோகை ஒன்று கேட்கின்றதே யாதெனச் சென்று அறவோம் விரைந்து வாருங்கிதோழனே !

தோழ வச. : ஆமாம் அதன்மைதான். இதோ வருகின்றேன் நன்பனே.

உழவன் தரு (வெற்றிவீரன்...எ. மெ.)

இராகம் : பரசு

தாளம் : அடதாளம்

பல்லவி

சென்றே மறித்திடுவாயே கடுவாய்தன்னீச்
சென்றே மறித்திடுவாயே

அனுபல்லவி

1. அன்றாம் முதல்வனவன் குன்றாஞ் சி னத்திலே ஆரும்பத் துரையாலே மீழுந்தயா சேல்திரம் என்றும்பரமானந்தம் இலங்க ஆத்துமயேச
இருக்கப்படுகிறதி உதுக்கிபார்க்குமோதான் (சென்)
2. கானமெமது வாசம் கண்டோமதில் விசீசஷம் வாலக்குலக்கன்னியர் காவிற் சதந்கை நீங்கி மாட்சிசெதியுல்காச காட்சிச்சேய னுந்தானும் வாட்டமில்லாததின்ய சிலேஷ்டம் பின்னுவாக (சென்)
3. வில்லம்பதைனெயெடு வீயக்கணையெதொடு நல்லம்புதியவைந்தில நச்செயன்தயையுண்டே இல்லம் பெனவேகொண்டோம் எய்தோங்கடுவாய்கானம் இப்மன் நிகராமம்பின் செயமெம் முன்பேகொண்டே (சென்)
4. அம்பொன்று பட்டதால் அந்தக்கடுவாய் போச்சே அய்யேரவப்பாலர்க்குச் சேதங்கள்மிகவாச்சோ எம்பிரான்பாதத்தை நம்பிலானந்தமாச்சே ஈடுல்லாமோட்சமே இன்பத்தின் சொந்தமாச்சே

உழவன் விருத்தம்

வரையெழுந்த சூரியன்போல் வடிவாம் மேனி வாக்கு மூயர் தெனவடைன மதுராகானின் இரையெழுந்த ஆவேச விலங்கின்பால் நீ எய்தியதோ பார்க்கொன்னு வகோரமாந்தி

நிரையெழுந்த முத்தணியா யுன்பேருரேன்
நீணிவத்திலுள்ளப்பெற்ற மந்திரூப்யார்தான்
மரையெழுந்த முகவடிவா அன்பே செப்பேவேன்
வாமமது ரக்கவியால் வழுத்துவாயே

உழ. வச. : தஷ்டமிருகத்தினிற்கு உனவாக அகப்பட்டு நம் மாஸ் மீட்கப்பெற்ற குழங்தாயி! உன்தங்கைதாயுடன்உன் ஊர்பேரும் உனக்கிள்விபத்து நேர்க்கதவாறும் நாமறியும் படி சொல்லுவாயாக.

அகப். வச. : அப்படியே சொல்லுகின்றேன் பெரியோர்களே.

அகப்பீஸ் ஆதிரியம்

உரையதோ அரிதே எம்பதி ஜேமை
உயர்தங்கை யோர்க்கு நாமிருசேயர்
உள்பொளுள்மிக்கேத தங்கையர்மெலிங்கீத
உரைவிட போர்க்கப்பலேறு
திரைவழிகடங்கேத வந்துகூடி
செலுத்திடாவகையினாற்றுயை
சீறியேவர்கள் கப்பலிற்றுத்தார்
தேவுனே தங்கை நாங்களுமோ
வரையிலாத்துயரால் வந்துகூடும் வழியில்
மல்குநீர் ஆற்றினைக்கடக்க
வளர்ப்பிதா மதாளிற் நம்பியைத் தாங்கி
மறக்கரைசேர்த்து நட்டாற்றில்
விரைவெனவேவே தம்பியையோநாய்
மேவியே கொண்டு ஓடிட்டிவே
வேதனைப்பட்டேன் ஈரித கூப்பிடித்த
விதமகை யான்றியேன

அகப். வச. : இதுதான் எனது 'வரலாறு அறிந்துகொள்ளுக்க
ளண்ணமாரே.

உழவன் விருத்தம்

சிங்கைகாந்தமுதிடாதே சீர்முகவிலாசப் லா
உந்தனின் விருப்பமென்னே உரைத்திடிற் கொடுப்போக்கோடி
ஞைக்கருநூய் மனிவிளக்காய் மகீகந்திராஞ்சுவைப்போம்
சிங்கையிலோர்க்கேதயுந்தன் ஆசையைச் செப்புவாயே

உழ. வச. : குழந்தாய் ! ஒன்றுக்கும்பயப்படாதே. உனக்கொரு குறைவும் வரா தபடி உன்னைக்காப்பாற்றிவருகிறேன். இப்போது உன்மனவிருப்பமெது செப்புவாயாக

அகப்பீஸ் இன்னிசை

என்னுயிரைக் காத்ததற்காய் எம்பரனை ருங்களுக்குப் பொன்னிய செல்வசுகம் டூர்த்தியுற வேயருள்வார் மின்னருளி பொன்கொளிக்கும் மேல்கரையென் தந்தைநிற்பார் அன்னவரின் முன்கொடுபோய் ஆசையுறச் சேர்ப்பிரே

அக. வச. : எனக்குப்பிரப்பிச்சை கொடுக்குதுதாய் உத்தம பெரி யோரே ! நீங்கள் செப்த இந்நன்றிக்குப்பிரதி உபகாரம் என்றும் செய்யக்கூடிய தொன்றுமில்லை. எம்பராபரனு சியாந்தப்பரம்பொருள்தானேனிகுத்தினும் பரத்தினும் அதற்குத் தந்தருள்வார். ஆகவே என்பிதா நிற்ஜின்ற ஆற்றங்கரைக்குக் கூட்டிச்சென்றால் என் தந்தைக்கு மிகவுமானந்தமாயிருக்கும். அதுவே என்பிரியம் அண்ணமார்களே.

உழ. வச. : உமதெண்ணம் போற் செல்வோம் வாரும் பாலகனே

அகப்பீஸ் தரு (வயலினில்...எ. மெ.)

இராகம் : வாவணி

தாளம் : ரூபகம்

1. என்னிய அன்னைநிலைதோ—பூவில் ஏங்காங்கள் ஆர்ப்பிரிந்த குடுதோ மன்னிலத்தின் மாய்கைகளாங்தோதோ—நன்மை வரமெய்க்கு வருவது மெப்போதோ

2. தந்தைத்தமிழ் தனியே காணப்பரமே—உள்ள சருவபரா அருள்புரிவாய் வரமே, எந்த நாளும்பதமென்கரமே—ஏத்தித் தெற்றிமுடியாகவைத்தே தன்சிரமே

3. கோரவிலங்காலே மீட்டதேவே—எங்கள் குடும்பமொருங்காத்ததையதாவே சாரமில்லானன்னுடையாவே கூறுஞ் சத்தத்தைக்கேட்டாதாஞ் செய்கோவே

4. அனிச்சமலர் போன்ற எந்தன்பதமீ—பொல்லா அடவிமுள்ளில் இடறிவிழிலிதமே கனிச்சமொழி போன்றதாராயிரே—காளில் கலங்கிந்தீ குலைவாள்மத்தின்தயிரே

அக. வச. : அளவிலாத இரக்கங் நிறைந்த தேவனே ! என்தந்தை தம்பி நிற்குமிடத்தை ரான் கண்டடையும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்தருங்கிறதேவனே.

அகப்பீஸ் இன்னிசை

அந்தமிலா எந்தவகை ஆனசுவைப் போசனங்கள் தந்து எனைத் தாபரித்த தந்தையரைக் காணேனே சங்கிரனுர் வாகனீயே தாயே தயாபரியே உந்தன் கடாட்சதைய ஒங்களற்குக் காட்டுரோ

எஸ். அக-இப்பீஸ் தரு (கண்ணாகும்...எ. மெ.)

இராகம் : கிரவணி

தாளம் : அடதாளாசாப்பு

அகப்பி : பன்னீரரசகுல பெரும் பாக்கிய சலாக்கிய சிரன்மே என்கேசத் தந்தையரைக் காண எந்தருள் உந்தயை தான்தினமே

இப்பி : அண்ணருங் தந்தையரும் போன ஆகுல முன்னவியாகுலமீ எண்ணக் கண்ணீர்க்கடலே போல ஏங்கிச்சொரியுதே என்னுடலே

எஸ்தா : பெற்றே விரைகொடுத்தேன் உம்மாப் பேசருமோநாய் கடுவாயுண்ண வற்றுக்சமுத்திரமே கேரு மாகருஞ்சரா தாவருளே

ஒப்பீஸ் கொச்சகம்

ஒப்பரிய கஸ்துரி உயருமார் பன்னீரர்ஸ்
இப்பெரிய பூவினி வே எங்காருந் சீராட்டும்
செப்பரிய தங்கதையெங்கே சேர்த்தாசேரா அண்ணாங்கே
மெங்ப்பரிய வெல்லையனே மேவுவெளைக் காப்பதெப்போ

எஸ்-அக-ஒப்பீஸ் தரு (வண்டலம்புங்...எ. மெ.)

இராகம் : தேசிகதோடி தாளம் : ஏகம்

ஒப்பி : தேவேவெயங்கன் தங்கதையெங்கே—கூடக்

சேர்ந்துமீறந் தோனுமெங்கே
நாவிற்கவைத் தாயுமெங்கே இல்லா
நனிருக்க ஞாயமென்டே

அகப் : அப்பராச்சி தம்பியின்றி—நானும்
அலையாமேர வலிமைகுன்றி
செப்பரிய பூவின்காங்கள்—ஒன்றே
சேசுசெய் தயாபரமே

எஸ்தா : பைங்கொடிய ணங்காளோங்கே—எங்கன்
பாஸ்கராங்கர் பாலரெங்கே
கங்கமலர்ச் சோலையெங்கே—எங்கள்
கர்மத்தால் மறைந்தனவோ

எஸ்தாக்கி இன்னிசை

மனூயரு மேகமணி மாடபொற்சு வோடுநிதி
மிஞ்சயரு மானதெல்லாம் மின்போல் மறைந்தனவே
இங்கத்தாள் பொன்னணங்கும் என்னிய பாலகரும்
உண்செய்த்தால் ணான்டைய ஓங்கதருள் தேவாபரனே

எஸ்-அக-ஒப்பீஸ் தரு (பொன்னேளி...எ. மெ.)

இராகம் : நீலாம்புரி தாளம் : ஆடி

எஸ்தா : ஆசீர்வாத கரமணமாய்
அருபரடுத்திரங்யஞு
விசுதைய தங்கபரா—உந்தன
மேன்பத்தைத்தப்போற்றி அவர் தேன்பத்தைத்சாற்றி

அகப்பி : பட்சிசாலக்களே யும்நீசம் மிகப்

பற்றினுலென் செவிக்ஞல்காசம்

உச்சிதமுங் குரல்விதானம் இனை

உண்டோதேவகானம் மனத்திதயமே மெஞ்ஞானம்

ஒப்பீஸ் : காத்தாரோநாயாற்பரனே எனைக்

காருண்யக டாட்சங்கொண்டே

சேர்த்தாள்பெற் ரேருன்பின்பாலே தனை

தேசோமயாகூர்க்கே வாழ நேசமிக்சார்க்கே

ஒப்பீஸ் கொச்சகம்

அன்னங்கமலப்புஷ்ப சனத் தமருங் நசரைப்படியோனே

உன்னெஞ்சுறியுந்தையகொண்டோர் உலகின்றீமைக்கிளக்காமோ

இன்னற்படுவோர்க்குயிர்த்துணைவி இந்தாத்தையிற்புரிச்தருஞும்
கன்னற்கவையின தேனுதுளிக்குங் காகுழ்ச்சராதாத்தருளீ

வசனம் : என் தாப் தங்கத அண்ணன் மற்றுஞ் சுற்றத்
தோர்யாவரையு மிழங்கு ஒருவருமத்ரூர்போல் அலைக்கு
திரிக்கிற எனக்கோர் ஆஹதலைத் தங்கருஞும்
தேவனே!

இடையன்-ஒப்பீஸ் தரு (முத்தின்...எ. மெ.)

இராகம் : நீலாம்புரி தாளம் : ஆடி

இடை : அன்பின்பிர பாகரபாலனே

அண்டர்கற் கண்டுரைசிலனே

ஆகுலமுன்னைச்சேரா மாகுலப்பாலவாராய்

ஆன தனை நானேசெய்வேன்

ஒப்பி : சென்மசே காதங்கத தாயரை

சிங்கதயில் நாதுமா ருகரை

தேவன்செயலதுவேர ஆவென்கதியிதுவோ

சிவ தயா பூபா காரே

இடை : அஞ்சாதே அருளொடுதாறென்பட்சம்

ஆவலோடே ஆடுமேபத்துவெட்சம்

அரும்பால் ருசியிலாடி ஆங்கத்தித்பாடி

ஆனசிரே தானெய்விடே

ஒப்பி : தாதாவே தங்கைத்தாயன்னரக்கே
சஞ்சலம் தாரணிமிதென்பங்கே
சார்ந்ததே நிழல்போலே வாய்ந்த
மருந்துன்பாலே சர்வா பரா தனைய யிவாரே

இடை : பால்பழம் உனவுகள் பலவுண்டே
பஞ்சகண மெத்தைமேற் றயில்கொண்டே
பங்கயத்தாள் நிவாசம் தங்கமுகவிலாசம்
பானுலாவின் சீர்கொள்வீதே

ஒப்பி : ஏகமோ டேற்றவேன் நிதிதேசம்
இன்பம்போப் இன்னலீற்பிரவேசம்
எய்திடக்காலமாச்சோ எங்கள்பவுள்சும்போச்சோ
ஈதோகலி கால மென்பார்

இடையன் விருத்தம்

சிங்கதயித் துயருருதே தேர்வேந்தன்மகளைப்போலே
உந்தனை மதினுவுல்காசத் துடன் நாமேபாதுகாப்போம்
சந்திர முகவிலாசா தமன்னிய மாவுல்காசா
விங்கதயரயெங்களோடே மேவியே வாழுவாயே

இடை. வச.: கவலைப்படாதீத குழந்தாப்! உமதென்னாம்போல்
பெற்றீருக்க கண்டமையுமட்டும் நம்மோடு கூட வாழு
லாம். நமது சொந்தக் குழந்தைபோற் பாதுகாத்து
வருவோம். வாரும் நமது குடிசைக்குச் செல்லவோம்
பாலகளே.

ஓப். வச.: இனி என்செய்வேன் உங்கள் எண்ணாம் போல் நடந்து
கொள்வதற்கு விருப்பம் ஆனேன் அண்ணமாரே.

அகப்பீஸ் தேவாரம்

தங்கைத்தாய் தர்பியெங்கே தமனியச் செல்லமெங்கே
பந்து நேயர்கள் தரமெங்கே பாக்கியப் பவுள்கமெங்கே
இங்கு வாகனியாள் பெற்ற யேசுவே ரானிப்புமேல்
சொந்த மாய் எல்லோர்காணக் சோஷிதானந்தமியே

அக. வச. : ஒ இட்சாதி பெருமானே! யானென்னசெய்யப் போகி
றேன் என்தாயர் தங்கையை எங்கும் காணவில்லையே.
அவாகளைக் கண்டையும்படி உமது திருவருளோ ஆ...
யேனுக்குக் காணவித்தருளஞ் சுவாமி.

உழவன் அகப்பீஸ் தநூ (மாகருணைகர...எ. மெ.)
இராகம் : கோவாணி தாளம் : அடதாளசாப்பு
உழவன் : வாக்கிள் சிதந்த மனைகராஞ்சித
மாவடிபாலகனே உனக்கே
பாக்கியமான சலாக்கியோக்கிய
பங்கயவாசிபோலே தருவேன்

அகப்பி. தருவமென்றேதிய அரியகுணத்தோரே
தங்கைத்தாய் தம்மைன்னை மனத்தே
பெருகு கெருப்பிலிடு மெழுகாயுள்ளாம்
பிடையாற் சோருகுதே வருந்தி

உழவன் : வருந்தாதே பரந்தானே மாட்சிப்பிரதாப்
வரப்பிரசாதமை உன்மேலே
சொரிங்குமே நிரங்கரங் சோஷிதஞ் சேரவே
தூய்க்காட்டுதிவார் அன்பாகி!

அகப்பி : அன்பான அன்னையை வன்பான மாலுமி
ஆகதமாகொடிய சிறைவைத்த
துன்பத்தை நீக்கப் பண்ணதே நேரவழி
சுடியகேடி துவோமென்மேலாய்

உழவன் : மென்மேலா யென்னியென் பொன்னுடன்சித்தமே
மேதனிமிதே யாகும் அதனால்
உன்மேலேசீர்வரச் சொன்னுருசிபழ
மூன்றைடு வீணைதாமே னினபாயே

அகப்பி : இன்பாய்நிறைமலர் அன்பேதெனுய்வழி
இங்கிர்த காவலைய குணைதிப
முன்பேசிவாமிர்த மென்பாம்விரும்பியே
முதுரை கொண்டோவாறேன் உம்மோடே

உழ. வச: குழந்தைய் கவலைப்படாதே. உன் பெற்றோர்க் கண்டையும்வரை நம்முடன் கூட வாழலாம் வாரும் பாலகளே.

அகப். வச.: அப்படியே வருகின்றேன் அன்னமார்களே.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

முன்னீர் கரைக டோறு மடவார் முறவுல் திரள்சேர் ரேமைவிட்டே நன்னீர் கற்புக் கருந்ததினேர் கல்லாள் தமையும்பிரிந்துபின்னால் பொன்னீர் சுகசந்தனவாதப் புகல்மேல் சங்கம் பதுமமென்னும் தன்னீர் பாலர்த்தமை யிழுந்தேன் தாரீர் உதவி எடுப்பதோரே

எஸ்தாக்கி தரு (சொல்லகும் நீலனும்...எ. மெ.)

இராகம் : முகாரி

தாளம் : அடதாளசாப்பு

1. சுந்தரமான எகித்தத்துக்கே—யாஹும் எந்தவிதம் வாழ்வேன் ஆகச் சொல்லிர் நல்லுரைகளே
2. செல்வக்குவையினைப் பந்தாக வைத்தாடுஞ் சிலரே—உங்கள் இல்லத்தில் எந்தனை ஏற்பிரே நல்லனு கூலரே
3. எல்லையில்லாத இராவணையிரிய சொல்லியோ—அன்றிக் கல்வித்துறையில் கமத்தனை யாரெற்கு எல்லையோ
4. இங்கிரலோகத்துப் பூவன மின்தரை மீதிலே—வந்த சுந்தரமீடியெனக் காட்டுவேன் சோமிதப் பூவிலே
5. என் சுகதேவியும் இன்பநற்பாலகும் எங்கையோ—இனி உண்பதந்தான்தேயே உண்ணினேன் தாவெந்தன்பங்கையே
6. ஏற்று எந்தனை இங்கு சேர்த்திடுவோர்களுமில்லையோ—ஜோ என்வயிற்றுக்கு நான் இங்கு உழைப்பதும் வல்லியோ

எஸ்தா. வச.: ஒ இட்சாதி பெருமானே! ஓர் ஆதாவுமற்ற ஆனுதை ஆகிய என்னை இவ்விதம் சோதனை செய்யாது என் மனதைச் சிறிது ஆற்றத் படுத்தி இனி நடக்கவேண்டியதைக் கற்பித்தரும் சுவாமி.

பிரபு தோற்றும் எண்சீர் விருத்தம் அழகெழு மங்குளீயதனில் அரிய சோர்ஜன ஆழியது தலைக்குவர் ஆரோவென்னப் பளபளெனக் சிரசிலுயர் பாகை மின்னப் பரிவுடைய உத்தரிகப் போர்வைதுன்ன தெளியு செறி ஒளிஅதனால் விழிகள் கூசுச் சேர்ந்திடு இரக்கின வகைகள் பிரபைவிசு உள்மகிழ்வாய் எனித்துமா நகரங்கண்ணில் உறைபிரபு நிறை சபையில் மருவினுரே

பிரபு தரு (ஆழிகடல்...எ. மெ.)

இராகம் : அடாணு

தாளம் : ஆடு

1. தாம்ரைத்தடங்குலவும் வாவிகளும் செய்புலமும் சந்ததமும் புஷ்பவ ஒம் முந்திலீசுவெயென்றும் சாமரைப்பு ராசனெனப் பேரெடுத் தந்தனைப்போல் தர்மஜியாகப் பெயரோன் ஆருமுன்டோ ஊரில்
2. பஞ்சிறைக்கிளிகள்பாடும் அஞ்ச மலர்ச் சோலை சூழும் பாக்கியங்கள் புத்திர சப் பாக்கியங்களாமே கஞ்ச அன்னஞ்சேர்ந்தாற் பூவே பஞ்ச பாஸ் கரணேயாமே பாரில் மகத்துயர் செப்போர் ஆரோ தெரில் கேரே
3. கம்பராமாயணத்திலும் இம்பரில் பெரியவொரு காகியஞ். சொல்லவர்தேயர் பூவிலுள்ளாமோ அம்புவிலில் சிதைத்தன்னைச் சிதைத கொண்டு போனவஞ்சு அடதுட்டன் கெட்டவைகை இட்டமாய்ந்தீர் தேரீர்
4. துந்துதுடி. யோடு இசை பைந்தொடியார் வீணை யொசி சொர்ஜன லோகம் தன்னையிப்போ தென்னக்சேர்ப்பதே மெய்யாய் இந்து நுதலாருடனே இல்லறங் நடாத்துவோர்கள் ஏகபரி சுத்தராகி என்றும் வாழ்வரே பூவில்

பிரபு விருத்தம்

பாரிடத்து உறவோரால்ஸ்டு நேசம் பண்படையாத் துன்ப மதான் கொண்ட தோலும் சிரிடனின் முகராசி காட்டும் வாசம் செப்பி ஹுள் வாயின்டே இவ்விசேஷம்

காரிடத்துக் கருமையெனப் புழுதிமேனி
உங்கையணி நிக்கைத்துணி காட்டலேநிலை
தெரிடத்துயான்திய வுன் னூர் பேரும்
செப்புவாய் மற்றவையுங் தெரியத்தானே

பிரபு. வச.: மழையின்றிவாடிய பயிர்போல முகங்கோணித்
தனியே வந்தகாரணமும் உன்பேரூரும் நான்றியும்படி
சொல்லும் பிள்ளாய்.

எஸ்தாக்கி ஆசிரியம்

பொன்னணிமாற்றின் மனிகளார் புயனே
புகழிலாம் நிலவிய வயனே
புமிசைதயாளம் புரிந்திடுகயனே
புளிர்தா மிர்த்துவதபனே
மின்னணிக்குவையார் பொன்னணிக்கறைசூர்
விளக்கிடு ரேமை யென்நாடே
வீடுயர்மாட கூடகோபுரங்கள்
வின்னுயர் பணியெலாமிழுந்தை
என்னணித்தேவி ஆருயிர்ப்பாளர்
இவர்களோடேழையாய் யானே
இன்னுலுக்காளாய்த் துன்பமேமேலாப
இங்குயானலைந்துமே வந்தேன்
உன்னணியான மாதயை அளிப்பீர்
உலகிலெற்காருயிராவீர்
உன்மையென் பொரெஸ்தாக்கி யென்றறவீர்
உத்தமாவோர் தொழிலுதவே

எஸ்தா.வச.: இதுதான் எனது வரலாறு அறிந்து கொள்ளுகிறோம்.

பிரபு-எஸ்தாக்கி தரு (சித்தை சத்துவ...எ.மீ.)

இராகம் : தேசிகதோடி

தாளம் : ரூபகம்

பிரபு : மின்னலங்கொளி அன்னலங்கிகழி
இன்னலங்தனிலே—துன்பம்

மேவங்கிடு சீவுவன்னிலை ஒதுமென்முனிலை

எஸ்தா : கண்ணல்மேற்கொடு சென்னல் தேங்கிடு
வன்னெகித்தினிலே—நன்னம்

காட்டினன்னிலை நாட்டித் தோட்டச் சேட்டங் காட்டுவனே

பிரபு : புத்தி கூரிப் பித்தியாகர
சத்தசாகரணே—ஏந்தன்

பொங்குமாளிகை வங்கு காவுற எங்கு நாட்டுவையே

எஸ்தா : சருவ சர்க்குண சினதயுமுத்தம்
பிரபு ரத்தினனே—நீச

தாசன் நான் வரின் நேச உன்மீன் ரேசபுவனமே

பிரபு : பூவனஞ்செய்து சீவரட்சையைப்
பேர்க்கலாகுமோ உந்தன்
புத்தியின் திற மித்தகைத்ததே தா
காத்தியின் வயமோ

எஸ்தா : இருநூமொளியதும் பாலுங்கேரினங்
என்றும் மாற்றமடை அத்தால்

இன்பதுஞ்பமே தௌச்சில் போவலே என்றுஞ்சுற்றிடுமே

பிரபு : எந்த காருஞ்செனக்குகந்திடு
விந்தையாங்காவே—ஏற்றே

சுடிலாப்பர நாயிலின்திர கோடுவை பூவே

எஸ்தா : ஜீவகாருஞ்ய மானவுன் நுரை
சிந்தையேற்றியே—நானுஞ்

செய்கை பூவன முய், நாட்டுவேன் தண்ணீருந்தறேய

பிரபு விருத்தம்

சொல்லிய மொழியைக்கேடுத் துயரமும் மிகுதியானேன்
வல்லமாபரனே உந்தன் மனத்துயர் தீர்த்து வைப்பார்
செல்லுமிப் பாகைதானேரே சென்றெதிர் தெரியுமெந்தன்
கொல்லையைக் காப்பாயா கூலிதான் ஈருவேனே

பிரபு. வச.: அதோ தெரியும் கொல்லையினிடமாகச் சென்று
அதைப் பரமரித்து வருவாயானால் கூலிதந்து உன்னை
ஆதரித்துக் கொள்ளுவேன் அறிவாயாக.

எஸ். வச. : உமதென்னம்போல நடந்து கொள்ளுவேன் எச் மாணை !

எஸ்தாக்கி கொச்சகத் தரு (தாலாந்தனிற்...எ. மெ.)
கொச்சகம்

காவின் குயிலினிசையானைக் கமலாலயமானுளவீரைப் பாவின் மதுரத் தேனுனைப் பகரும் பாக்கிப்பாலகரை துவினிழங்கே தன் சொகுசிழங்கேதன் புதுஞ்சோட்டப்பயிர் செய்யு

தரு

இராகம் : தேசிகதோடு தாளம் : ஏகம்

தேவன் செயசிதுவாமோ அவர்
சிங்கததனையறியலாமோ,
துவின்மேல் வருத்தமே இன்பே—என்பார்
பொன்னுட்டிற் காண்பார்தீவனபே

கொச்சகம்

ஆக்குங்கூக்குங் கருங்காலி அவிரும் பூலை முதிரைடுனைன்
பார்க்கப்பசியே தீர்க்குமுயர் பகரும் காப்பித் தேச்செடியார்
ஊக்கம் மனதார் நபர்வருக்கம் ஒங்கும் தென்னை பனை வருக்கம்

தரு

நோக்கம் சமண்டலை விரை அதன்
நுகர்ச்சி முக்கனிமரச்சிறை
ஆங்கும் இனிசே தவதாரம்—மற்றும்
ஆனவைத்தேனே விஸ்தாரம்

கொச்சகம்

மல்லிமுல்லை இருவாட்சி மலரார்தீரூசா மகிழ்ச்சிதரு
சொல்லுங் நந்தியாவர்த்தம் சொகுசா மசோகு மந்தாரம்
வில்லின்புனைன் சண்பகத்தார் மிகுபாரிசாதம் மருக்கொழுங்கும்

தரு

எல்லின் நட்சேதரக் கூட்டம்போலே
இவைகாட்டுங் கண்ணுக்கார்ப்பாட்டம்
சொல்லின் சுகந்தம் விசேஷம் பூவாள்
தோன்றுமே இவையினுல்காசம்

கொச்சகம்

பச்சைப்புருக்கள் கவுதாரி பகருங்கோட்டான் பைங்கிலிகள் இச்சைக்குயிலார் நாகனவாய் இனிதாம் மாடாப்புரு அனங்காள் மக்கின் சுவர்ன நிறமயிலும் மணிபுசேவற் பெட்டயினமும்

தரு

உச்சம் மனந்தருமின்பே அதை
உன்னுங்கால பறந்திடுந்துன்பே
இச்சம் சுகமீதென்மேலே—தேவே
இரக்கம் பாவிப்பது மெக்காலே

தெயோப்பிஸ் தேவாரம்

அருவானகத்தே தபா னுவென அன்றுரின்றுர் பரஞ்சோதி
கிருவானகத்தே சின்றுரே தீராத்துயறைப்புனைந்தாரே
ஒருவானகத்தே பாவமெலாம் உன்தாட்கமலம் புரிந்தேனே
தருவாயாசி பரகடாட்சம் தமியேற்கருளீஸ்வான் பெறுவே

தெயோப்பிஸ் தரூ (காதலனென்று...எ. மெ.)

இராகம் : செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ஏகம்

1. சருவர்க்கும் பிரபுதவ ஒருத்தவ மிகுகொற்ற
அருணப்பிர தாபமுற்ற—கலாவலல
எனதுத்தம் பிரதாபன் எனிலாரென்தாக்கி நாமன்
இன்பராசேந்ரபூபன் காணேனெங்கே
2. என்னுசை நாதனேனுடைக்குரை சேயர்களே
எம்பார ஆர்கதியேர அவர்கட்கே
உன்னீசீர் பாதவாதம் உங்கத சத்தியவேதம்
உத்தம முறைதக்தே ஆளும் தாளே
3. எந்தன் பிராணநேசன் சென்றே பொருளையீட்டி
எனைமீட்பாரென்றிருங்கேதன் காணேன் ஜீயோ
அந்தரித்திட்ட என்னை எந்த நாளும்விடாரே
ஆர்செய்த சூதுதானே ஜீயோ ஜீயோ

4. கொஞ்சிக்குலாவுவாரே இன்சோல் பகருவாரே
 குளிரார் சங்தோஷமதாய் என்னுள்ளுமே
 மஞ்சார்தருமென் வாழன் மிஞ்சார் கற்பினின் போழம்
 மேலரிச்சங்ர கோணே பொன்னூர்வர

தெயோ. வச. : என்னருமைக் குழங்கைகளிருவரையும் கூட்டிச் சென்ற எனது காதலன் இப்போது பதினான்கு தினங்களாகியும் இன்னும் காணவில்லையே. அவரும் குழங்கைகளும் என்னவாயிருக்கிழுர்களோ தெரியவில்லையே! ஒ மெகத்சோ யான் என்ன செய்யப்போகின்தேன். என பிரராணபதியையும் பாலரையும் என்கண்களினால் ஒரு விசை என்னிலும் பார்க்கும்படி செய்தருளும் தேவனே.

மாலுமி விருத்தம்

தேசகந்த பொன்மேனிப் பதும ராகம்
 செப்புகின்ற அளிகளது கூந்தல்பாரம்
 பாசுகந்த கூலமகளின் வதன ரூபப்
 பாவையளோ உன்கணவன் பகர்ந்தே சென்ற
 காசுகந்து தந்து உளைமிடக்கக்காடே னும்
 கப்பலது வேறுரே செல்லவேண்டும்
 நீசுகந்த மொழியோடே உனது எண்ணம்
 நீணிலத்தில் தெரிவிப்பாய் நிசமாய்த்தானே

மாலுமி. வச.: மாதே கப்பற் கூவிக்காகப் புணஞ் சேகரிக்கச் சென்ற உனது பத்தாவை இன்னும் வரக்காணேன். கப்பல் பாய்துக்கி இன்றே மதுதேசம் போகவிருப் பதால் நீயிதற்கு என்ன விடை பகருகின்றுப் தெரிவி பெண்ணே.

தெயோப்பீஸ் கொச்சகம்

நற்றுமரையின் முகரூபம் ஈயக்குமென்னுயகன் பாலர்
 இற்றே இங்குபண்டுகொணர்ந்தே உளைமிடபாரே இதையறியா
 சற்றே தெரியாவாதேனே சாட்சாத் பரனுரென் கற்பின்
 பொற்பே காப்பார்இம்மொழியின் பொருளேதேர்ந்து கொள்விரே

தெயோப். வச.: இதற்கு நானென்ன சொல்லுவேன், உமது
 சித்தம்போற் செப்து கொள்ளும் தளபதியே

மாலுமி-தெயோ. தரு (மறையோன் என்...எ. மெ.)

இராகம் : கரகரப்பிரியை தாளம் : சூபகம்

மாலுமி : உன்பத்தா எங்குற்றுனே துறைபதி
 உற்றவென் சொற்படியே
 சங்கைச் சேர் பைங்கிலியே கப்பலாதன்
 தருமந்தனைக் கேட்பாயே

தெயோ : ஏற்பிற்பிரதாபவல்லா என்னுள்ளுமே
 கண்ணிமை காக்கவல்லாய்
 பொற்பிற் கற்பாபரனை எண்ணியும்
 பூர்த்தியாய்க் காத்தருளே

மாலுமி : அஞ்சகரஞ்சிதமே துயர் நீங்கி
 ஆதாவாய் நிதமே
 விஞ்சுமகிமை பெற்றே கப்பலிலே
 மேவியே வாழுவையே

தெயோ : மங்கில்யம் பூட்டியெனைக் குருமுன்
 மகிழ்ந்வரென் துறையே
 இங்கென்மே லாசைவைப்போன் கொப்பாங்தெனில்
 இச்சைகொள் முடவனன்றே

மாலுமி : இந்திரை பான்றவேளை உன்றாதனூர்
 இங்கு வராற்றியே
 எந்தானும் பய்சீம் இல்லாதாகும்
 என்னேடிரும் நயமே

தெயோ : அண்ணரே நானுன்தங்கை என்பதைநீர்
 அறிவுதேதர்ம் சங்கை
 எண்ணுதீர் கருமபங்கை துஷ்டமென்னில்
 எப்புவாள் சாவேனங்கை

மாலுமி விருத்தம்

அஞ்சகரங்கிதமேரீ கவலைபேயனே
 அருமருங்கேதீர் வருந்த லேதுதானே
 பஞ்சகாத்தின் மெல்லைன்யோ நா துண்டு
 பளிங்குமணி மண்டபங்கள் சுகமேயுண்டு
 வஞ்சியிடையாளேயுங்கள் மன துக்கேற்ப
 வகைதொகையாம் ஆபரணம் மலைமேற்தாகேறன்
 என்சூல்மொழி தட்டாதே கப்பல்போகும்
 இடமெல்லாம் என்னருகில் இருப்பாய்தானே

மாலு. வச.: எனது அன்புக்கிசைந்த பெண்ணே! உனக்கொரு
 குறைவும் வராதபடி பாதுகாப்பதற்கு என்னிடத்திற்
 போதுமான செல்லுமான்டு ஆனதால் உன் கவலையை
 ஒழித்து என்னுடன் கூடிவாழும்படியான எண்ணத்தை
 உனக்கைத்தயிற் பதியச் செய்திருந்தும் மாதரசே.

மாலுமி தெயோப்பீஸ் தரு(பொன்னின் நிறமும்...ஏ. மெ.)

இராகம் : பரக தாளம் அடதாளம்
 | தெயோ : சீச்ப்புவினி லாசையாற்கெட்டு
 மாயப்பேயவ லேச்துத்தப்பட்டு

ஆசைமாதரின்பா சமேதோட்டு அலைதல்மோசமீ
 புத்திகேளா துலைதல் நாசமே

மாலுமி : தங்கரைத்தினங் கொடியாயுண்டு
 சகலசம்பன்னக் கப்பல் நா துண்டு
 இங்கெனக்கேந் சொந்தமாக்கிடில் எல்லாம் உன்னதே
 ரெத்துப்பர்ணச் சொல்லா மின்னதே

தெயோ : கற்பினருமைப் பொற்பதனையே
 கற்றூரன்றிமற் றூரறிவறோ
 அற்பனையுங்கள் தியவாகையால் ஆகுமீமாசே
 உண்மைநிலை ஏகுமீமாதேசே

மாலுமி : உண்ணப்போலூரு உத்தமியான
 உச்சிதமான ரெத்தினமாளை
 இங்கிலத்திலே கண்டாற்பாடியே யேற்றுவார்களே
 ஸ்துத்தியம் போற்றுவார்களே

தெயோ : பாவ ஆசையாற் தீதேவந்திடும்
 பாக்கியமெல்லாம் நீருய்ப் போய்விடும்
 தேவதுசையைச் சிங்கை செய்துமே-சிறையால் நீக்குவீர்
 சுகபாதை துறையாற்போக்குவீர்

மாலுமி : போற்புலாவிய கற்பருங்கேனே சுற்குண்ணலை
 விற்பனத்தாளே ஆற்பன் நான் செய்த
 சொற்பிழைதீர அருளோக்கோரம்மா
 பொல்லாப்பாவ யிருளோத்தீரம்மா

தெயோப்பீஸ் கொச்சகம்

இரும்பானதைக் கறையான் எப்படியுங் தின்றிடுமோ
 துரும்பான உன்மனத்தால் தூயகடல் சேருமோ
 அரும்பாவச் சிங்கைவிட்டே அடியாளைப் போகவிடில்
 வருங்கேவ ஆசிலன்னை வானுடு சேர்ப்பதற்கே

தெயோ. வச. : உமது பாவச் சிங்கையை யொழித்து அடியாளை
 விட்டுவிடுவிரானால் உமக்குப் பெரும் புண்ணியமுண்டு
 தளபதியே

மாலுமி விருத்தம்

கஞ்சமல ரஞ்சிதமே கரும்பே தேனே
 கற்கண்டே யென்பாவக் கசடைப்போக்கி
 இஞ்ச கத்தில் நீரிறங்கிக் கரையேசேர்ந்து
 சஷில்லாவுன்னுசைப் பிரியமாக
 மஞ்சதவழ் தேவனையே யிரங்குவீவண்டி
 மாட்சிமைசேர் கற்பினுக்காய் மகிமையோங்க
 எஞ்சலிலரப்புண்ணியத்தால் குடும்பக் கூட்டம்
 எய்தியே என்னானும் வாழுவாயே

மாலுமி வச. : நான் எண்ணியுள்ள குற்றத்தை மன்னி த் துக்
 கொண்டு உண்ணிருப்பம்போல் இப்போதே கரை
 சேர்ந்து, உன்காதலையும் குழந்தைகளையும் கண்ட
 டைந்து கொள்வாய் பெண்ணே.

தெயோப்பிஸ் கொச்சகம்

கான்சேர் வாகைத் தொடைமார்பா கவிஞர்ப்படைக்கோரருமாரா
தேன்சேர் அமிர்தப்பால்ரோடு தெவியென்றும் பிரிந்தாரே
வான்சேர் ரத்னுபரணமெலாம் மலைபோலெமக்குத் தந்தவரை
பான்சேர் பூஷிலன்புடனே பரனேகான அருள்வீரே

தெயோப்பிஸ் தரு (தார்மகிபர் வங்கிஷ...எ. மெ.)

இராகம் : இந்துஸ்தான் பியாக் தாளம் : அடதாளசாப்பு

1. எந்த ஞாகசுக் சிரே மணங்க—கொண்ட
யினைவன் சேயமெங்கே தோனை
நந்த வோகைக் குயிலே பாண—யிப்போ
சம்ரே சொல்விரோநான் காண
2. மாட்சிசேரும் அன்னங்கீரே—எந்தன்
மன்னர் பாலர் கண்ணர்களோ
ஆச்சி பாச்சி குதலைப்பேரே—கேளா
தாயினதென் இறங்குவிரே
3. ஆரமுத புக்ர ரோடே—சென்ற
அங்பளைத் தான் தேடக் காடே
நேரமுதில்லாதிப் பாடே—ஆக
நேரங்கதோவெனக்கிக் கேடே
4. அங்கம் வெய்யிலாலோகாய—கண்ணீர்
ஆருயோடி முழுதுங்தோய
பங்கப் பசி மேலாய்ச் சாய—ஆகும்
பாவிக்கே அருள் சகாய்ம்

வேறு தரு (கொற்றவன்...எ. மெ.)

இராகம் : செஞ்சஞ்சுடி தாளம் : ஆடி

1. ஆதியங்கமி லாததேவே அன்பன் சேயரை—பாவிக்
கருளோதாரும் ஒருங்கேசேரும் ஆகப்பூவிலே
2. ஆருமிலா தேயிக்கானே அலையவாச்சுதே—யிப்போ
அவரைக்கானு தென்னுயிரே ஜேயோபோகுதே

3. கன்னிமரி யாயேமோட்ச காட்சியாட்சியே—உன்
கடாட்சமென்மேல் ஆட்சி செய்கில் தாழ்ச்சிக்குமே
4. பெற்றெடுத்த பால்ரோடு போனா பத்தாவும்—காணப்
பேற்றையுங் நாளௌனக்கே பேரின்பங்தானே

தெயோப்பிஸ் ப்ரணி

வாரிசத்தின் பூமலை. அறுகாற் தும்பி
வார்ந்திடவே தென்சொரியும் வளமார்ரேஞ்சை
தாரிசத்துப் பத்தாவும் பால்ரோடு
தானிமுங்கீதன் எங்குறைறவேன் சருவகோவே

தெயேரி. வச. : சருவசீவதயாபரகடானே ! இவ்ருயேல் சந்ததி
யாருக்கு கடலில்வழிகொடுக்கவில்லையோ,அவர்கள் பசி
தீர்க்க மன்னுவை வருவிக்கவில்லையோ,வலையால் தீர்க்க
தரிசிக்குக் காகங்கள் உணவளிக்கும்படி செய்யவில்
லையோ, யோசேப்புவை சோதித்தும் துயர்தீர்க்க வில்
லையோ, அடியாளையும் அவ்வண்ணமே காத்துஇரட்சிக்க
வேண்டும் சுவாமி.

விதவை தேசற்றம் - விருத்தம்

காங்தனுடன் பாலரையும் கானுதாலே
கலங்கிமனாம் மலங்கியே கனற்பிழித்த
மாந்தளிர் போல் முகஃவாடி அகமும் கோடி
மாதபயக் குரல் கீட்டும் வாறுகேட்டு
வேந்தமணி யாபரனுக்களைப் பூடி
மினிர்மலர் மாலைகள் கட்டி விழிமை தீட்டிச்
சாங்த குழலாய்க்கு முடித்தழகு வாய்க்க
நையல் விதவையும் சுபையிற் சார்ந்திட்டானே

விதவை தரு (மானே மட.....எ. மெ.)

இராகம் : பரசு தாளம் : அடதாளம்

1. மாசீர் புவி மீதினிலே யென்றும் வாழ்ந்திடும் சீரியரோ—நானே
தேசீரிமுங்கிடும் கைம்பெண்ணுய்த் தேசத்திலானேனே

2. பேசுமருஞ் செல்வமதையிங்கு பெற்றே கப்பதற்கே—இன் தாசரும் மற்றொருமில்லையின்த தாரணிமீதினிலை
3. பொன் அங்கிதியுமிருங்கென்னபுருஷனில்லாதவட்டகே—அத்தாலென்ன மனைச் சிறப்புப்பிள்ளை இல்லாதவிட்டினிலை
4. எனக்கே உதவியாய்பெண்ணென்று தாவிங்கே வந்தாலோ—என்றும் மனக்கோட்ட மில்லாமலே வாழ்வேனிம் மானில மீதினிலை
5. நாதாவுன் தன்பிரக்கங்கொண்டே நற்றுணையோர்மாதுவை—சோம் ஆதாரம் தாயனுப்பவுந்தன் அடியினை போற்றினேனே

விதவை இன்னிசை

சிங்கத நொங்கே வாடியிங்கு தேடியே நீ வந்த தென்னே சங்கனஞ் சேர் உன் மேனி சார்வதென்னே துசியதால் உந்தனார் எப்பதியோ உற்ற துயர் யாடிதவையோ இந்தரையிலே யெனக்கே இப்போதிசைத்தருளே

விதவை தேயோப்பிஸ் தரு (என்மகளே. எ...மெ.)

இராகம் : காபி

தாளம் : ஆதி

விதவை : வந்த சுந்தர மான்விழியே உந்தன் வளங்கரை தனை மொழியே

சிங்கத நொந்தருக நேர்ந்த மாய சேதியென்ன ஒதுவையே

தெயோ : வரைகிரசீர் ரேமை தேசம் அகில் மாட்சிப் பிரதானிவாசம்

துரை தரையுத்தியோக பதி புத்ரர் தோற்றே வந்கேதன் நீயேகதி

விதவை : மதிமுகம் கிராணம் பற்ற துயர் மாவிருளோ ஆடலஞ் சுற்றும் சதிவிதிமுன் கைநாட, வந்த தாழ் குழல்மேல் கூறுநீடு

தெயோ : கூறுமியசோ கழுற்றேன் செல்வக் கோவுடன் பாலரையு மற்றேன் ஆறுவழியலையக் கற்றேன் உந்தன் அன்பு நம்பிக்கைபை யும்றேன்

விதவை : உற்ற உன்மேல் பற்றேநிலை வைத்தே டட்டலமெல்லாம் நகைபார்மலை பொற்பிரபை யாக்குவேனே மனம் போந்த சோகம் நீக்குவேனே

தெயோ : நீக்குவேனன்றேந் தாயே உந்தன் கேசம் பெற்றேன் மனதன்பாயே பாக்கிய சலாக்கிய சிலி ஆன பாவையே நீதர்மவேலி

தெயோ. வச : இதுதானென் வரலாது அறிந்த கொள்ளும் விதவையம்மா.

விதவை இன்னிசை

ஆதரையில் மாதுயரால் ஆனதுணை தான்தின்றி யோதரிய வேதனையாள் உள்ளுமுடைந்துற்றவளே வேதர் புகும் சோதிபரன் மெய்மை யுறச் செவ்வரருள் சீதபதி யில்லாநான் தேறவைகுவாய் துணையே

வசனம் : அகண்ட பரிசூரணுந்த ஏக வஸ்து வாயிருக்கின்ற தேவதுவடைய கிருபா கடாட்சத்தினால் என அச்சல சம்பத்துக்களையுமதுபவித்து சகமேயிருந்து வாழுமம்மணி.

தெயோ. வச : மதா பாக்கியந்தான் அம்மா.

இராசன் சந்தத விருத்தம்

பேசு குசைநுனி ஆனதிலே நனி பிரபல்ய மந்திரியே பிரிதிவிழிதிலே ஒருக்கடை நீழலென் பேரரசேமோங்க மாசுறவேபுனி தேசரசாட்சியை மாட்சிசேர் காட்சியாதாய் மடி திரைபுவிலே படியெலாமே தொழ் வைத்தனன் விதிமுறையாய்

தேசறு பெல்சியர் ஆபுகானிஸ்தான்

நேக்கா துருக்கரிவர்
இந்திடாதேதிறை தங்களன்பாதணி

பேரீயே வருகிறூரா

ஆசறு தீர்மணி ஆனசபாமணி

ஆசிப கொலுமுனமே

அருகலாதுபப விசித்திரத் தோடிதை

ஆசையோ டறைகுவைபே

வசனம் : நமது இராட்சியத் தக்குள் அடங்கிய சிற்றரசர்க் கார்புவனம் மாதுமீம் கடல்சிடாதாகுமீம் காசினியென்னுவசையவே பாலுங்கினும் மாதர் சேயினைத் தேடார்கள் பங்கயம் நீரெழுதே பாய்வேங்கைப்பானதும் மிருகாதிதனையே பற்றியே உண்ணிடாதே மாலுங்கு நாதனும் பிரியாதே தவிதனை மலர்வாஸம் நீங்குவானே மக்மேரு பாதுமே அகனெருப்பெறுமே மஞ்சொளிதீ பஞ்சாகுமீம் சாலுங்கு நீரையறி யாவெறும்பானதோ சலதுள்ளிவெள்ளமாம் தன்மையோ கிறேக்கன்துள்ளமோ கெறுவமோ தான்கணத் தடக்குவேனே

மந்திரி ஆசிரிய விருத்தம்

மின்னஞ்சு மஞ்சிடும் பொன்னஞ்சு மஞ்சிடும்
மிக்கஞ்சாயிறே அஞ்சிடும்

மீலை கிரணங்களோ தாரகைக் கணங்களோ
மினிருமுன் நாமமெனிலோ

அன்னஞ்சு காபள்ளி கொண்டவாவிகள் சூழ
ஐரோப்பிய ராட்சியதேச

அகிலனீ முதல்வனெனக் கை கூப்பிலேவண்டவே

அல்லாபிழைக் கொடிய நாம்
தன்னெஞ்சிலோர்மோ ராசத்வமறியாத
தன்மையோ தாம்பிரமோ.

தாமனேயிரேழு ஆண்டதாயுன் வீர
தங்ககழல் பணியாதுமீம்

கொன்னஞ்சுமீபிலா திறைபானதனவைதரா
கொடியனிவென்பதறியே

கொற்றமுன் பாலதே துர்க்கீவேரழியவே
குவையம் நீதிபுரியே

வசனம் : இராசனே ! எகித்து தேசத்தை செங்கோல் நடாத்தி
வருகின்ற துர்க்கியரசன் நமக்குத் கொடுக்கவேண்டிய
பகுதிப் பணத்தை தராது கர்வங் கொண்டிருக்கிறன்
அறிவீராக.

இராசன் கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்

காலுங்கு வட ஆழி மேலுங்க ஐங்கெலாம்
கல்லோல் அல்லோல்மீம்

கார்புவனம் மாதுமீம் கடல்சிடாதாகுமீம்
காசினியென்னுவசையவே

பாலுங்கினும் மாதர் சேயினைத் தேடார்கள்
பங்கயம் நீரெழுதே

பாய்வேங்கைப்பானதும் மிருகாதிதனையே பற்றியே உண்ணிடாதே

மாலுங்கு நாதனும் பிரியாதே தவிதனை மலர்வாஸம் நீங்குவானே

மக்மேரு பாதுமே அகனெருப்பெறுமே மஞ்சொளிதீ பஞ்சாகுமீம்

சாலுங்கு நீரையறி யாவெறும்பானதோ சலதுள்ளிவெள்ளமாம் தன்மையோ கிறேக்கன்துள்ளமோ கெறுவமோ தான்கணத் தடக்குவேனே

தரு

(திடத்துடன். ஏ. மெ.)

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

1. கணத்தினிலடக்குவேனே—அடங்காவிடில்
கடுஞ்சமர்தொடக்குவேனே

கணத்தினிலடக்குவேனே

கடுஞ்சமர்தொடக்குவேனே

கண்டிடுவார் கெடி மண்டிடமின்டொடு

கண்ணடைபுரிந்துகை கொண்டிடவே புவி

எண்டினையும் புதும் மண்டு பூமாரிபெப்

தண்டர் நீசாவமுமன்டு நடுங்கும்

2. பணத்தினில் மிருத்திட்டானே—அழிவுகாலம்
பற்றிப் புத்தகெட்டிட்டானே

பணத்தினில் மிருத்திட்டானே

பற்றிப்புத்தி கெட்டிட்டானே

பட்டணமெங்கனு மட்டு தட்டரை
விட்டமர் பொருதிறை சட்டெனவாங்கியே
அட்டமாசித்தியே பட்டணமெங்குமே
ரெட்சகா சீவிய ஸ்தம்பத்தையேற்றியே

3. அத்தனை தத்துவமாமோ—எனதுடைய
ஆணவமழிந்து மோமோ
அத்தனை தத்துவமாமோ
ஆணவமழிந்து போமோ
அந்தர சூரியர் சந்திரரின்தரை
வந்து விழுந்து பணிந்திட நானுமே
இந்தரை எந்தனின மந்திரவாளினால்
அந்தரமெங்கவே நின்தையே செப்குவேன்

4. புத்திசற்றுமில்லைத்தானே—அவனுயிரைப்
பூமிதன்னில் விடுவேவேனு
புத்திசற்றுமில்லைத்தானே
பூமிதன்னில் விடுவேவேனு
புந்தியழிந்துடல் ரொந்து மடிந்திட
விந்தையுடன் மிகுதொந்தரை செய்துமே
கந்தை கிழிந்திடு விந்தையதாகவே
நின்தைய தோல் அனந்தகாயம் பெற

இராசன் சந்தத விருத்தம்

சந்திர குடையுறு எந்தனினடியுறு
தன்மையோர் திறைகள்தர
சதுக்கிய கெறுக்குது அருக்கியின்
பிறைச்செயன் தான் மறுத்திட்டதென்டே
சந்தர வெந்தனின் சேனையின்
நாயக சொர்னபிலாசிதுவை
சகிர்தமாய்க் கூட்டியே என்
சமுகந்தனில் துரிதமாய் வருகுவிரே,

வசனம் : எகித்தரசனின் மகத்துவந்தை அடக்க வேண்டும்.
எனது விஜூய சேனைப்பதியாகிய பிலாசிதுவை அதி
சீக்கரம் என் சமுகம் அழைப்பிப்பாய் மந்திரி.

மந்திரி விருத்தம்

ஆடியதின் மேலான இதயசத்த
அரசர்களின் கீர்த்தியதின் நீதிசித்த
கோடியதின் கற்பகம் போற்கொடையின்கோலே
ஆலுபிலாசிது விரேமூயனம் முன்னே
நாடிலுள நிதியமெலாங் தோற்றுமானார்
நாகரிகப் பாலருடன் விரைந்தல்லின்பால்
வாடுதுயர் நீடுபிற ஒரேபோன

வகையறந்தே உமக்கு இதனை வழுத்தினேனே
வசனம் : பிலாசி தென்னும் எங்கள் தளபதி வழமை வசந்த
ராய் பெண்சாதி பிளைகளுடனே தேசாந்திரியார் சு
சென்றுவிட்டார் அறிந்தகொள்ளும் அரசே.

இராசன் ஆசிரிய விருத்தம்

நிலையிலாதரசதோ கலையிலாக்கழகமே
நீரதில்லாத நாடோ
நெஞ்சினிற் பஞ்சமா பாதகம் மென்கலோ
நேர்மை நெறிவழிபோயதோ
பலசேயா நன்மையுன் வலமுறச் செய்தனே
பக்கத்திருத்தினேனே
பலமிக்க சேனைபதி அகலுற்ற காரணம்
பகராததேதுதானே
சகலற்குமனுநிதி செய்வதற்குன்னையே
தான்மாந்திரியாக வைத்த
தன்மைதனையறியாது என்னரகைமதியாது
தான் செய்தல் நீதியாமோ
கொலையிலா வாழுவையோ ராசத்துரோகியே
கோதுநாகேந்ரவிடனே
கொடியன் வாளினால் படுபாவிடன் அவி
போக்குவேன் கடியுன்னைவே

இராசன் மந்திரி தரு (குனற்ற...எ. மெ.)

ஆராகம் : மோகனம்

தாளம் : அடதாளசாப்பு

இரா : ஆகிப்பிரக்கியாத போத மந்திரித்தத்துவ
சோதித்தலைவனுயேம் நிதிநிதாசனத்தில்
கோதில்லாதல்ல நீதி ஆகியவைபுரைக்கக்
கொண்டபுத்திமறந்து அன்னங்னமைதுறந்து
குணச்சேக்குப்பதிபேரன கணக்குரைத்திடாதேனே
பணத்தாசைப்பட்டோரின் கணத்தைச் சேர்ந்தாயே
மந்தி : சோதிக்கிரீடமுடி நிதித்துவ அரசே
சொர்ணச் செங்கோல்கரத்து மின்னுங் தயாவடிலே
சகுணேசா இது கார்யம் தமதார்வமுகவாசம்
மிகுவாகத் தெரியுமென் நடியேனன்னியிதாலே
துயசித்தமுடனேயான் செய்திமுடையோர்க்கு
இது நிதப்போவன என்னினேன்தானே

இரா : மூடமந்திரிவாழும் நாடோசுடலீக்காடு
மூதேவிவாசமே கொண்டாயுனக்குச் சோடு
ஆடகப்பொன்னேர்மாலை உனக்குத் தங்கேதனே கோடி
அவையாவைபுமறந்து பிலாசிதையேதறந்து
முழுதுமறக்கலாமோ கழுதைச் செய்திதாமோ
முந்துங் கணிதையருஞ் சுங்கப் பொற்பாரோ

மந்தி : அரசற் கரியேறேனே அகிலாண்ட நாயகனே
அற்பமேனுமுமக்கே குற்றங் நான் செய்திலேனே
சிரசை நீர் கொய்திடினும் தீயெளைப் பெய்திடினும்
தீமை நான் செய்திலேனே பூபாலா கேட்டருஞும்
அலைமேலார் துரும்பென நின்மேலைதுயருற
பலகோது புரிந்தேனே அடர்கோபமேதேனே

இராசன் விருத்தம்

துட்டமட்டி உனைப்போலப் பவனிஷ்டுர்
தொல்லுலகிழ் காண்பதற்கோ நரகர்வேண்டாம்
அட்டபசப் பாலி னுமே ருசியாயுள்ள
அமுதமொழிப்பிலாசிதுவோன் போனசெய்தி

மட்டொழுகு மலர்வாயில் வைகுமென்முன்
வங்கு நீ உஸையாத வண்மையேதோ
இட்டமுடன்னதற் கேற்ற விடையே சொல்லின்
இன் னுயிர் வாழ்வாயன்றேல் இறப்பாய்தானே

வசனம் : அதுரோகி என்னருகாசனத்தில் விற்றிருந்து என்
தேசத்திலுள்ள வாழ்வு நாழ்வுகளையறிந்து எனக்கு
ரைக்கும்படி அமைச்சனுய் வைத்திருக்க அதைச்
சிறிதும் பொருட்டுத்தாது என்னரித்து இழிவு நேரி
உம்படிபாய் நீ செய்தள்ள இக்குற்றத்திற்குத் தகுங்த
தண்டனை யான் கொடுக்க வண்டியிருக்கிறது இதற்கு
யாது பதில் தெரிவிப்பாய் சீக்கரம்.

மந்திரி ஆசிரிய விருத்தம்

பொரன்னரிய நன்மைகளை என்னுளுமென்னியே
போற்றுதயான் மடையனே
புந்திமிகழ் உண்மைதனை எந்தாளுஞ்சோலா
புரையினால் யான்மடையனே
உன்னரிய நன்றிகளை யான்மடைந்துங் உண்மை
உதவாததால் மடையனே
உச்சிட்டமதுதானும் உதவாதுபிச்சையரை
ஒட்டிடும்மா மடையனே
என்னரிய புவியாசை கொண்டன்றிமற்றறயே
என்னுத பேமடையனே
இரவுதும் பகலதும் நன்மைத்துரோகமே
ஈட்டலால் யான்மடையனே
மின்னரிய முடியனே பிலாசிதன் காதையை
விளாம்பாததால் மடையனே
மேரைமரியாதையுற ரேஞ்சமங்கராஞ்யரு
வீசுதினையானு அரசே

தரு (மாற்றரும்...எ. மெ.)

1. மாட்சிமைகீர் ராசகோனே..... உயர்
மண்டலங்கள் தொண்டு செய்யும் எண்டிசையும்...போற்றுவாரே

2. தாட்சியாக நான் செய்குற்றம்.....அதைத் தான்பொறுத்தே வாண் பொருட்டே தர்மகுளை...காத்தருளே
  3. இழுமுக்கம் போன்ற கோபம்.....கோனே இயற்றிடாதே பணித்தருளே. தயயப்பெருக்கம்...மனத்துறவே
  4. கஞ்சபாதம் உமக்கே தோற்றம்.....உந்தன் கற்பனையை பொற்பெண்டே நற்பனதாகச் செப்வேன்.

வசனம் : அரசீச யான் மறுத்துப்பேசிய குற்றத்தை மன்னி த்துக்கொண்டு இனிமேல் அடியேன் செய்ய வேண்டிய பணிவிடையைக் கட்டலே செய்தருளும் இயரா.

இராசன் ஆசிரிய விருத்தம்

சீரான வெனதுமுடி மணிரயிருந் தட்ச
 சென்றதைனினைந்தமுவடிலே
 சிக்துரச் சேனைபலம் இந்தரைபோனதைச்
 சிக்தையில்நினைத் தமுவடினே
 பேரான ஈட்டிவாள் உடைகளனி யுன்வடிவு
 போனதை நினைந்தமுவடினே
 புத்திசாதுரிபனே உன்னினுல் யான்பெற்ற
 புகழ் போனதற்கழுவடனே
 வாரான முரசவாசி இரண்களத்தேகாது
 வாந்தனத நினைத்தமுவடினே
 வட்டகொண்ட ஊனவேல் கறைகொண்டிருக்கின்ற
 வகையிலை நினைந்தமுவடினே
 தாராருமார்பனே சகலசமபன்னாநி
 தான்மனைறந்ததற்கழுவடினே
 சக்சிதானிந்தபராஉச்சிதா என்துயரம்
 தான்நிங்குநானுமுளன்தோ

இராசன் துரு (திசையெங்கு...எ. மெ.)

- வயமார் செய்வுன்வாளோ வியமேயென்
கொலுங்காளோ தயமிலாவானமாச்சே நீரேகிட
அயல்வெல் மாற்றுரேகெஞ்ச ஆனவுன்பே ராலஞ்ச
வயகரனுயிருந்திர் அஞ்சாமலை
  - வான்தேர்மேல் பான்போலூத்த மாட்சிக்குரியோய் போக
ஊன்தோய் வேலார்க்களிப்போ மகாவுக்கிர்ம
குஞ்சாப்யமரபக்கம் தான்சாய்மதிப்போலெண்ணி
மேந்சாய்எதிர்க்கலாச்சே நீரேகலாஸ்

இராசன் சந்தத விருத்தம்

அஞ்சன வேல் விழி வஞ்சியர்நீர்குடை
ஆடிட அவர்கலனைவு
அவையது அம்மதின் மகிழைமேலாகவே
அலையிடைசேருறலால்
விஞ்சுகருங்கடல் மிஞ்சிடநன்மணம்
மேவிநீர் பூரவெனது
வீரதீராதிப போரதிசிங்கவி
லாசபிலாசித்தனை
தெஞ்சுசழை மனைகரதந்திர
நித்தமிகுத்துடைப
நிந்தமகாகுண மந்திரிசிச்சய
நீயறி மிச்சவர்ண
கொஞ்சிடுமஞ்சும லர்த்தொடைவாயில்முன்
கோசிருஙால் தினமுன்
கூவியே தூதுவர் மூலமாயேவரச்
சொற்றுவாய் பற்றுடனே

வசனம் : மந்திரியே பிலாசிதெண்ணும் சேனுதிபதியை எட்டுநாட்ட கருக்குள்ள தாக தேழியமூத்து வரும்படி ஆங்காங்கு தூதுவரை அனுப்பிவைப்பாயாக.

மந்திரி : அப்படியே சென்கின்றேன் அரசே.

தூதுவர் தோற்றும்

எல்லையில்மா விலையுயர்ந்த சவரணரேகை
 இட்டவுடை அட்டதிசை எங்குங்கால
 சொல்லரிய நல்மதுரை மின்டாஸ்தன்னை
 சத்தமுத்து மாலையுறச் சிரபேற் பூண்டே
 கல்லைக்கர் மனமுருக்குஞ் சொல்லார் என்லாம்
 கட்டமுக்கெனனப் பிரமிப் புற்றுநேக்க
 வில்லுமிழு மாழிவிரல் கரம்மேல்கோலே
 மேவவே தூதுவருஞ் சபைவங்தாரே

தூதுவர் தரு (வணங்கில...எ. மெ.)

இராகம் : அமிர்தகல்யாளி

தாளம் : ஏகம்

1. மந்திரானிதியே எம்மை வரச்செப்தார்துதியே லோக
சந்திராவதியே குடை சார்வமித்திதியே
2. அரசனின்கடினம் மங்கி அவர்கையில்படினம் சொல்லும்
இரசமீகுடினம் அதனால் இனப்பெந்தினம்
3. கொடுக்டல்சவறும் திறையன் கொடும்பெயருரையின் பொல்லா
அடுபுலிகரியே இரைக் கலுகிடாதவறும்
4. ஆறுகொத்தரிசி எம்வாய் அமுக்குமீகொடியில் இப்போ
நாறுகொத்தரிசி பசியை நாற்பது அரிதே
5. பாசிப்பித்தரைமேல் நாங்கள் பந்தடிப்போமே நாஞ்சு
பேசுமெம்பெயர்க்கோ கங்கை பெருக்கெடாதமுயே
6. எம்பெயர்கேட்க லோகம் இல்லாதுபோமே எங்கள்
அம்பராபரனை மற்றும் ஆர்க்குமஞ்சோமே

தூதுவர் கொச்சகும்

வருக்கைக் கணியைக் குரங்குலுத்த வயலார் சங்கிட்டங் கெறியத்
 தெருக்குஞ் தெங்கின் கணியதீனச்-சினத்தே தெறிசீர் வளரேஞ்சை
 புரக்கு மரசன் மந்திரியே புகழா ருந்தன் திருச்சமுகம்
 பெருக்கம் தரவே அழைத்த செய்தி பெட்பா யெமக்குச் செப்பிரே
 வசனம் : சரணமே சரணமையா எங்களை யழைத்த காரணம்
 யாதெனத் தெரியிப்பிராக.

மந்திரி விருத்தும்

மன்னவனு முறையென்னில் மின்னிப்பாய்க்கே த
 வரைகிறைமேல் பணிபுரிமா தூதர்மாசே
 பொன்னல்மேல் சாம்புன் தத்தமேனி
 போந்தபிளாசிதுநாமன் பொருண்டேறன்
 சொன்னல்மார்பாக்கியங்கள் இழங்குர்விடடே
 தோகையர் பாலகருடனே தொடர்ந்தார்வேஹர்
 அன்னவனார்த்தமைத்தேடிக் கொணர்வீரானால்
 அரசர்மகா கிருபையுமக் காகுந்தானே

வசனம் : தரித்திரனுப்ப் புறப்பட்டு பிறதேசஞ் சென்ற
 எங்கள் சேஞ்சுபதியை கூடிய விரைவில் எங்கே கொனும்
 தேடிக் கூட்டிவருவீராகில் அரசனுடைய தயவைப்
 பெற்றுக் கொள்வீர்கள் தூதுவரே.

தூது . வச : அப்படியே செய்கின்றோம் ஐயா.

தூதுவர் தரு (மந்திரியே...எ. மெ.)

இராகம் : செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ஏகம்

1. தேடுவோமொமே நாடேயெங்குந்தாமே
திரகுபிளாசிது வீரன்மேலன்பாமே
2. முத்தினத்தின்கரையும் ரெத்தினத்தின் வரையும்
முங்குறங் தேசங்களௌல்லாம் விந்தையாய்த்தேடுவுமே
3. அங்கேவருவாரார் துங்கா உற்றுப்பாராய்
அஞ்சிடுவார் சத்துருக்கள் நெஞ்சகலங் கண்டே
4. ராசமணைபார்த்தோம் நேசாஜையந்தீர்த்தேதாம்
சந்துகாலுளையிறதே அந்தக்தேசம்போக
5. அஸ்தமனநேரம் ஆனாந்தகாரம்
அண்டிச்சென்றும் கண்டோர் எம்மேற் சண்டைசெய்கு வரே
6. தூதுவராம்பேரே தொடர்வீராம் இந்தப்பாரே
சொல்லுமோளி காலம்மனை செல்லுவோமேசிரே

வசனம் : நண்பனே இப்போது சூரிய அஸ்தமன நேரமாகி விட்டது ஆனதால் அதோ தெரிகின்ற விட்டிற சென்று இன்றிரவைக் கழித்துச் செல்வோம் வாருங் தோழனே.

மறு தூது வச : அப்படியே வருகின்றேன் அன்பனே.

பிரபு விருத்தம்

சீராரும் பங்கயனேர் முகவிலாசம்
செறியிடமே வேவ்வை நின்று சிந்த ஏகம்
தாராரும் மழைப்போல மேனிழூரத்
தாமரைப்படு நேர்பாதம் புழுதிசார
ஆராரும் புகழ்சீரும்நாவோ இன்று
அலைகடிலின் துரும்பெனவே நிலைமைசேர
ஏராரும் எங்சமுகம் நிற்கும் தோற்றம்
எதறியேன் வந்தவைகை இயம்புவீரே

வசனம் : மிகுந்த ஆவலுடன் இவ்வேளையில் நீங்கள் வந்த காரணம் யாதென நான் அறியும்படி சொல்லுவீர் களாக.

பிரபு தூதுவர் தரு (ஜெயயோ...எ. மெ.)

இராகம் : நாகப்பிரியை

தாளம் : ரூபகம்

தூதுவ : சீரிய ஏராளா உலகிற் சிறந்திடும்பேராளா
காரியமற்றலைக்கேதாம் ஓர்வீரனைக்காறனைதுகேதாம்

பிரபு : காணுமலே நீருங் தேடுகின்ற காரியவானாரும்
நானுதவன்பேரும் அறிந்திட நட்புடனே கூறும்

தூதுவ : கூறும் ரேமாபுரியூர் அழகு குலவுமிலாசிதுபேர்
மீழுந்தயாநிதியே அவர்எங்கள் வேந்தன் தளபதியே

பிரபு : தளபதிபோலறிஞ்ஞனிங்கேயில்லைச் சாந்தனைஞ்சுவற்றுன்
உள்மகிழ்வாயிக்குற்றுன் அவனென்னுதவியிக்கேப்பெற்றுன்

தூதுவ : பெற்றசூருணரங்கே அதனைப் பிரிவாயுறையுமிக்கே
சற்றவைப்பார்ப்போம் மனதின்சந்தேகந்தளைத்திர்ப்போம்

பிரபு : நிற்கிலதே பாருமநிற்போன்செருணன்தானேடேதரும் ஆர்க்கும் மிகுநேசன் பராபரத் கானவிசுவாசன்

பிரபு. வச : என்னுற் கூறப்பட்ட மனிதன் அதோ நிற்கின்றுன் சென்று பார்த்தறிந்து கொள்ளுங்கள் தூதுவரே.

மறு தூது வச : அப்படியே சென்று பார்க்கிறோம் ஐயர்.

ஓரு தூதுவன் விருத்தம்

சொல்லினி வினிய தோழா தோன்றிடு மவரை நோக்கின் வெல்லமர் வீர சூர பிலாசிதாய் வினங்க வில்லை.
எல்லினிற் பிரபை காலும் இம்மனை இரவே தங்கி நல்லசீர் உதய முன்னே நாமெம் மூர்க்கேக்கு வோமே.

வசனம் : அங்கே நிற்பவர் பிலாசிது போற் காணப்படவில்லை இனிவென் செய்வேங். இவ் வீட்டிலிருவதுயின்து சூரிய உதயமானவுடன் எழுங்குசெல்வோம் தோழனே.

மறு தூதுவன் விருத்தம்

அன்னவர் பிரிந்துபோயோ ஆண்டுகள் பலவோராச்சே மின்னமர்க் களத்தில் முன்னுள் மேசிய போரில் நெற்றி மன்னிய காயமுண்டே மற்றுநாம் விடிந்து அத்தை துன்னியே பார்த்துத் தெறி தோன்றல்பால்செல்லுவோமே

வசனம் : பிலாசிது புறப்பட்டு அநேககாலமானதால் ரூபம் வேது பாடா யிருக்கும். அவருக்கு யுத்தத்திலே நெற்றியி ஆண்டான காயமொன்றுண்டு. அங்காயம் இம்மஹாஷீ அுக்கும் இருக்கின்றதே தாவென்று உதயத்தின் போது பார்த்துச் செல்வோம் தோழனே.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

அஞ்ச காயகனேயுன் றன் அருட்திறமிதுவோவாமோ செஞ்சொலார்மதுரமாளைச் சேய்ரோடிமுந்தயின்பு எஞ்சகம் தேடுவேனே ராசனுமழைமுக்கலாச்சோ தஞ்சமாயக் காத்த எந்தன் தாதைக்கு எங்சொல்வேனே

தநு (அள்ளிக் கொள்ளை...எ...மெ.

இராகம் : பொவி

தாளம் : ஏகம்

1. தேசோமய மானரூபா

வாச தேசம் எல்லாங் நானே விட்டே—யர்

சோதிபர ஞனேயானும்

மாதுயர்க்கு ஆளேயாகினேனே

2. வாசோதைய ராசருக்கே

மாற்றஞ்சோல்லா வேற்றுருவாய் நானே—இங்கு
வங்கேதனேழழ யாய்லைந்தே
சந்தார் மண்ணன் தேட்டலென்டேதானே

3. கற்பார்ச்சற்கு ணக்துறதன்

போற்பாரெந்தன் மானுள் பாலரெங்கே—துயர்
காவேரியே யாகுமிந்தப்
புவாரியில் முழுக்குவாரே ஜீயோ

4. சந்திரசாத நந்தகாயா

அற்பனைக்கார் ஜங்குகாயனேயா—மோட்ச
தாசனுக் யேசோரும்
தநுமாசிரே பரமானந்தமாக

எஸ். வச : ஒ யெகத்சா, யானென் தேவிபாலரையிழுந்து ஒன்றி
யாய்த் தனிமையில் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் போது
தானு அரசனென்னை தன் சமுகத்துக்கு அழைத்துக்
கொள்ளத் தேட வேண்டும். அவர் சித்தமிப்போது
தானு என்பால் திரும்ப வேண்டும். ஒ கருணையங்
கடலாகிய தேவனே! யானரச சுழுகஞ் சென்று யாது
பதில் தெரிவிப்பதென, எனக் கொன்றுமாய்ப் புலப்
படவில்லையே. இந்த வேளை வந்துள்ளாருள் தந்தானும்
யேசுவே.

தூதுவர்-கொச்சகம்

பரசஞ்ச செறிந்த வாகை புயப் பரிவுமிதுவோ சத்துருக்கள்
அமுஞ்ச சிரமுங் கூப்பினமல் காரஞ் செய்யும் வடிவிதுவோ
இரசம் பொழியும் நாவிதுவோள்கோ போச்சோஉழமையுமிப்போ
அரசன் வரவே: அழைத்தாரே அன்பாய் வருவீரவரிடமே

திரு. வச : ஐயையே நீரிந்த வருத்தம் அனுபவிக்கவும் கால
மாபிற்றே, என்செய்வோம் அரசனும்கையைழத்து
வரும்படி சொன்னார். அவரிடஞ் செல்வோம் வாருங்
தளபதியே

எஸ்தாக்கி-கொச்சகம்

அன்பாய் வருவிரென்றுரைத்த ஆண்கமச் சிக்கேறானவரே
இன்பார் தேவிச் செல்வியோடு இழங்கேதன் பாலர்த்தமையொருங்கே
துன்பேளனக்குச் சொகுசுஅல்லால் சொல்லு மின்பஞ்சொகுசாமோ
பொன்பாமெனியே காததவர்முன் போயான் கேட்டே வருவேனே

எஸ்தா. வச.: தாதரே! யான் என் பெண்சாதி பிள்ளைகளை
தோற்ற பாவியானேன். ஆனதால் அரச சமுகம்
வருவது சரியல்ல ஆயினும் இராசகட்டளையை
மீறுது என் எசமானிடம் விடைபெற்று வருமளவும்
இளைப்பாறுவீர்களாக.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

கன்னற்பான் தேன்சைவையின் கனிரைருதின் மேன்மதுர
மின்னற் கொடியாம் மானினையும் மேவும் பாலர்த்தமையொருங்கே
இன்னற்பட்டே விட்டுவந்த எனையேகாத்த மாதுரையே
முன்னெற்கான அறையமைத்தார் போவதற்கே விடையருளே

எஸ். வச.: என்னைத் தாபரித்துவந்த எசமானே! முன்னெனைக்
காப்பாற்றிவந்த ரேமாபுரி அரசன் என்னை வரும்படி
தாதுவரை அனுப்பிவைத்தார், ஆனதால் நான் செல்வ
தற்கு விடைதாரும் ஜீயா.

பிரபு-எஸ்தாக்கி தநு ~ (நற்குண்டுஷனனே..எ. மெ.)

இராகம் : ஆனந்தபொவி

தாளம் : ருபகம்

பிரபு : கேசமாய் எந்தன் முன்னே இருங்கால்

கேக்கிரென் எந்து சொன்னும்—இப்போதுந்
மாசிரபோசனம் கேசமாயுண்டு பேசுவுமிது நீதியதாமே

எஸ் : நீதிசேர்க்குரியனே உபகார
ஆதியோர் வீரியனே என்னுள்ளும்
மாதயவெனும் போதறஞ்சித் தீசீகர ஆழமானாலே
பிரபு : ஆழமானாலே நூற்றும் தீசீகர ஆழமானாலே
தாரதத் தென்வரரனே — சென்றெபர
மானராசனின்டே தனபாதமென்றேசேவைசெய் தாக்ரோக
எஸ் : ஆசிரேயென்றுரைத்தீர் ராகசீஸவை
யாகவிதை விதைத்தீர்— மென்னினும்
நேசுவுன்பிரகாச மென்னெஞ்சுல் காசமாகவே வீசுபானுமே
பிரபு : வீசுபான் தேசுமெங்கும் உன்னூர் நலம்
விளங்குமே தேங்கியெங்கும்— என்னுரை
ஆசிலாதமா பூசிதானந்த காசினிகுறை வாகக்காத்தேனே
எஸ் : காத்தருளவில்லையோ ராகசேவை
காசினி மீல்நிலையோ— இப்போதிந்தப்
பார்த்திபனுரின் கீர்த்திசேர்தாதர் ஆத்திரமழைத்
தார்விடைதாரீர்
வசனம் : என்னை யிதுவரையும் பட்சமாய் நடத்தவில்லையா
நீரேன் இவ்வண்ணங் துக்கிக்க வேண்டும். ராக
உத்தியோகம் நிலையுள்ளதல்ல. மனமுவந்து நான்
போய்வர உத்தரவு தாவேண்டும் எசுமானே.

பிரபு விருத்தம்

ஏழூடியென அனுகியென்பால் இருந்தீர் ஜூயா
இரண்கள் பேரிகையின் நடுவிற் சீல
வாளையுடை யோர்களுக்குத் தலைவனென்ற
மாடசியறிக் திட்டாலில் வகைசெய்வேலே
ஆழிகடல் சூழ்புவியில் அடியென்தம்மேல்
ஆஞ்சிருயுடன் பணித்தலையைப் பொதுத்துக்கொண்டு
நாளமுகில் மேலுயர்ந்த தொடையாம் ராக
கண்ணியன்பால் நண்ணியிக்க களிப்பீர் தானே

பிரபு வச.: கீர்த்திப் பிரதாபம் மிகுந்த தளபதியே ! யான்
தெரியாமற் செய்துள்ள இக்குற்றங்களை மன்னித்துக்
கொண்டு அரசனிடம் சென்று நற்சகமே வாழ்விராக.

எஸ்தா. வச.: அப்படியே ஆகட்டும் வருகிறேன் எசுமானே.

எஸ்தாக்கி தொச்சகம்

அல்லோபகலோ எதுவென்டோ அணியார் நிறையும் மாடமொடு
சொல்லோதேனும்ச் சொரிதே தவி கவரணப்பாலர் ஒருங்கிழங்கே
இல்லார்போலே பரதேசம் ஏங்கித்துயரால் முழ்கியான்
நல்லார் கொடையோன் அரசனிடம் நாடமணந்தான் வந்திடுமோ

எஸ்தா. வச. ஜூயோ என்தேவனே ! வறுமைப் பினியால்
வாடி வதங்கித் தவிக்கும் நான், மனைவி மக்களை
அங்கரித்த நிலையில் விட்டுவிட்டு, அரசசமுகம் எப்படிச்
செல்லுவேன்.

தூதுவர் விருத்தம்

நிறைப்படி உண்மை நீதி நிலவிடும் நாட்டை என்றும்
புரைப்படியில்லாதோச்சும் புரவல்தாங்கள் சொன்ன
உரைப்படி தேடிச்சேனு பதிதனை அழைத்து ரெத்தன்
வரைப்படி கொலுமுன்பாக வந்தனம் மன்னாரே.

தூது. வச : அரசே ! உமது ஆஞ்சிருயின்படி சேனைத் தலை
வரை அழைத்து வந்தோம் அறிவிராக.

இராசன் ஆசிரிய விருத்தம்

சேனைகாவலனே உன்முகானந்தஞ்
சிதைங் தொளி மங்கல் தானேனே
திருப்பணி உடைகள் சிரிப்பினிற்கிலக்காய்ச்
சீர்கெடவந்ததுமேனு
தேனைமாவினந்தென் நிறைந்துண்ணும்பைந்தார்
திகழ்ந்திடும்மென் ஆலு யரசில்
தீமைவந்ததுவோ கேளையாற்றுயவோ
திரவியஞ் செலவிடக் குறைவோ
கானவேடுவர் போல் மாற்றமுற்றதுவேன்
காட்சி சேருங் திருமாட்சிக்
காரிகையெங்கே பாலர்கள் எங்கே
கவின்தார் பட்டையமெங்கே

ஆனவின் நிகழ்ச்சிக் காரியமென்னே
அணிகர்ப்பிரிந்த போதுனக்கு
அறிவியாதுன்னே இவையெல்லாமெனக்கு
அதியோடோதுவாய்தானே.

இரா. வச : எனக்கோர் மொழியும் புகலா பிறதேசம் சென்றதும் செந்தாமலை போன்ற உமது வதனம் இந்த விதமாய் கருகலானதும் நான் அறியும்படி சொல்லும் தளபதியே.

இராசன்-எஸ்தாக்கி. துரை (மாக்ருணைகர. எ. மெ.)

எல்தா . தேசோமயிர காசமகாழி.
கேருங்தேர் வேந்தர் கோனே—எனது
சிங்கதூயர் கெடவங்தலை செப்பட்டே
வேந்தே நாவஞ்சுக்குதே மெய்யாகவே

இரா : மாசில்லாவாசகனே யுனக்குற்ற
வருத்தம் விரித்துக்கரமே—இப்போதே
வாட்டத்தைப் போக்கி யீடேற்றத்தையாக்குஞ்
திரேஷ்டாய்க் கொள்வேனே பொன்னை

எஸ்தா : பொன்னர் நிதிமணி என்னர் திருஅணி
போக்குதே பேச்சேயின்றி ஓயோராகே
என்னரும் வேங்கதனே மேரின் மேலாஞ்செலவும்
போன்றே காட்டி குண்டி அரசீ

இரா : வாசோதய உத்தியோகங்கள் போனவின்
வாட்டமே தொண்டமே—உமது
மானுரும் பாலரும் ஈனுரும் வறுமைபால்
வருந்திடக் காலமாச்சீரா புமேலே

ஏஸ்தா : ஆகுலத்தரல் கப்பல் மேல் ஏறுப் போகவே
அங்கவர், குவியின்பால்—பொன்னுளை
ஆகடியஞ் செய்து மாகொடிய சிறை
அத்தினர் தீய வன்பால் அப்போது

இரா : தேவியானைச் சிறை வைத்துபின்னே யவர் செக்டீமல் புரிந்துதென்ன - உமக்கே பாவியாளருந்தன சேயர்க் குத்திவிளை சொறிந்கடக்கன்னை உறையாய் தப்பாடு

எல்தா : துட்டனம் மாதுமி நட்டினே செதுக்கண்ணே
விட்டானென்பால்ரோடே—பிறவூர்
அட்டச்சான்தா, ஒராற்றைத் தாண்ட அவர்க்
காச்சே மிருகக்கேடே அப்பொதே

இராசன்-எஸ்தாக்கி தீரு. (எந்தன் மதி...எ....மெ.)

இராகம் : நீலாம்புரி தாளம் : திரிபுதை

இரா: எந்தன் சேலு ஈயகமே—உனக் கிக்கேடோ வரச் செகமே

எல்தா : தங்கிரெதன் முடியார் கோனே—இந்தத் தாணி வாழ்வு மின்னல் தானே

நிராச : மெய்ப்பதற் விசித்தும் போச்சோ—உயர் மேன்னும் கீழ்மையாக வாட்சோ

எஸ்தா : காலகோலமிந்தச் சாலம்—என் முந்
கருத்துக்கடவுளை விந்தத் தாலம்

இராச : எம்பறனார் சித்தங் தன்னை—மீற எவராலாகுந் துயார்தா வென்னா

எல்தா : தாங்களிய துயர்கள் போமோ—சேகர
சாகரத்துக் களாவுண் டாமோ

இராசு: அஞ்சிடாதிரென் சகாயம்—உமக்கனவரதந்தரு வேந் நேயம். -

வசனம் : சேளினாயகனே நீர்மிகுந்த சீர்ச்சிறப்புடன் வாழ்ந்திருந்தும் இப்போது அவையெல்லாமிழுந்து தயரப்படத் தேவகித்த மாயிற்றே அன்பனே.

எஸ்தாக்கி கொச்சுகம்

பொன்னுர் கமல் அன்த்தினிற்கே போந்தனடையேயறிற்றுமுயர் மின்னருடன் வான் சுவர்க்கரத்தின் மேவும் பாலர் தமையிழுங்கே இன்னுரம் பூவாழுவெனக்கே இனி மேல்மனது கொள்ளுமதோ உன்னரான பின் தயயு ஒன்றை இரங்கும் வேறுன் பணியோதே

எஸ். வச : அரசே நான் அநீக கஷ்டங்களை அனுபவித்து விட்டேன். இனி எனக்கு இன்பமுந்துனபமுமேது தேவர்ருடைய சித்தப்படிநடக்கக்காத்திருக்கின்றேன். ஆகவேண்டியதைப் பணித்திருஞும் வேங்கே.

இராசன் சந்தத விருத்தம்

செங்கிரணப்பை தங்கு சரோருப
செயனேர் முகவிலாச
தீரங்குதிப விரப்பம் நேருக
தேர்வானுடையணியா
தங்கிர திறைமனர் முதலொடுரெத்தினங்
தந்தடிகழலேதொழு
சதுக்கை கெறுக்குறு துருக்கியென்திறைதாரா
தான்கெறுவற்றதினால்
பங்கமேஅவனுறங்கிங்கமே நிகரெனச்
படர்குடி ஆடவரை
பற்றியோர் பெற்றுமே முற்றியசேனையாய்
பாரது ஏங்கிடவே
அங்கவர் பெற்றிட உன்கையிற் பத்திரம்
அரசமுத்திறையதுவாய்
அடதுற ஈந்தனன் துரக்கியன் மாய்ந்திட
அடுசமர் தொடுவினரைவே

வசனம் : எகித்தரசனின் மகந்துவத்தை யடக்க வேண்டும் ஆனதால் எனது நாட்டெல்லைக்குட்பட்ட குடியானவர் களின் விட்டுக்கொவல்வோர் வாசிப்பை கட்டாயம்வரும் படியாய் இதோ உத்தரவுப் பத்திரங் தங்கேதன். இதை விளம்பரங்கு செப்பு சேனைகளைத் திரட்டிப் போருக்குப் புறப்பட்டு யெப்ததுடன் வந்து சேருவாய் தளபதியே

எஸ்தாக்கி எண்சீர் விருத்தம்

திசை முகந்த வெண்கவிகைத்
தேர் வேந்தனாருரைத்த திருவிலாச
இசை முகந்த பத்திரத்தை நீங்கள்
ஈர்நாலு திசைகளுளோ ரெவற்கு மீங்கே

பசைமுகந்த குடிதலைமை
ஆடவரை இன்று பகர் மூன்று நாளில்
தங்க முகந்த ரணகளாத்து
வீரராகத்தான் வரவே-சேவகரே சாற்றுவீரே

எஸ். வச : சேவகரே! எம்மரசனின் தூராச்சிய எல்லைக்குட்பட்ட
சகல இடங்களுக்கும் இப்பத்திரத்தைப் பிரசித்தனு
செய்து வைப்பீர்களாக.

சேவுகர் வச : அப்படியே செய்கிறோம் தளபதியே.

ஒப்பிஸ் விருத்தம்

சினிகரும் பாகிரசம் எல்லாங் கைக்க
தெனுயர்ந்த பாலுங்கு நெய்மோராலே
வானுயர்ந்த மாடமிழசை எண்ணேய வைத்து
மகிழ்வுடனே அவையூட்டி வளர்க்குங் தந்தாய
ஆனிதிருக் கடாட்சமது உச்சமேட்டம்
அவையருக்கண் மதிசேர வருங்கால் நீரே
மேனிக்கும் நின்சமுகம் அடியேன் தண்ணை
மேவிபழை காரியமென் விளம்புவீரே

ஓப். வச. என்னைத் தங்கள் சமுகம் அழைப்பித்த காரியம்
யாதெனத் தெரிவிக்க வேண்டும் பிதாவே.

இடையன் விருத்தம்

நெஞ்சமே நினைக்கக்கோர நெருப்பதாய் ஏரியுதையோ
விஞ்சலாம் புகழார்மன்னன் மேவுகட்டளையேயிட்டு
அஞ்சகா குடிக்கோராளாய் அமருக்கு அழைத்ததாலே
என்சொயா உபிர்வாழ்வனை இதற்குயான் என்னசெய்தேவன்

ஒப்பிஸ்-இடையன் தரு (மஞ்சார் சந்தன... எ.மெ.)

இராகம் : பியாரு

ஒப்பிஸ் : என்பிராண் ஆதரவாய் இருந்ததயா

பூபதியே கேள்வீர் ராகனே
இட்டநற் கட்டளைச் சட்டத்துப்பத்திரம்
அடியில்லாதெகக்-கட்டாயமெற்குத்தா ரீரே

இடைய: அன்பாரென் பாலக்னே அரசனுரை
சாமமழையிப்போ—எந்தன்
ஆருயிர் போகுதே கார்த்தயராகுதே
ஏரினின்மீதிலே சீர்தயா—நீர்த்தயை கூரீர்

ஒப்பிஸ்: மன்னனுரை கட்டளையை மலைமருந்தாப்
நிலைமைவைத்தல் நீதி—அத்தை
மாற்றினுவராசனே கூற்றுவனுய்வங்து
காற்று ப்பறக்கவே—தூற்றியெழுவிடு வானே

இடைய: ஆருயிரே பாலகனே சோருகுதே
இராசனுரையாலே—பூஸில்
அஞ்சாமறிவெல்லாம் பஞ்சாகப்போகுதே
நெஞ்சில்நெடுமூச்சு—மஞ்சமேலேகுதே மெய்யாய்
ஒப்பிஸ்: சஞ்சலமில்லாது இப்போ கொஞ்சிவிடும்
வெஞ்சமர் நான்செலவே—ராசன்.
தன் னுசை சென்னியில் உன்னதமாய்க் கொண்டு

ஒன்னாலர் தங்களை—இன்னிலம் வீழ்த்திடத்தானே
இடைய: தேவதிகுவுளமத்தை பாவியென்னுல்
விலக் விடலாமோ—உந்தன்
சிங்கபோற் சென்றுமீ வந்ததுருக்கரை
நின்தபெறச் செய்து விக்கையதாய் வருவாயே

வசனம்: பாலகா ! உன்னை அமர்களத்திற்கு விட எப்படி மனங்
அனிவேன். இராசகட்டளையானதால் மறக்கக் கூடாது.
தேவனுனைக் காப்பாற்றுவார். சென்றுக்கமே வாரும்
மகனே.

ஒப்பிஸ் தரு (குனற்றவளை சங்க...எ. மெ.)

இராகம்: மோகனம்
தாளம்: அடம்

1. வீரத்தலைவர் புதர் சிலத்தொருவனன
விரும்பும் இரும்புந்தானே கரும்பாயெந்தனைத்தானே
ஆரைத்தலை குலாவி பாரத்திடையின்மீதே
அந்தத்துருக்கன் மாள இந்தச்சனங்கு செய்வேனே

2. ஆளைபுலியாஞ்சிங்கம் எந்தனுரையைக் கேட்டால்
ஜீயோ யெமானுமென்றே வைய்மேல் நடுங்கிடுமே
எனத்துருக்கன் மோசம் எப்தக்கொடுமையாச்சோ
இரண்காத்திலின்றே அவனின் பெருமைபோக்சே
3. இமையமலையதனைக் கலை உதைத்திடுவேன்
எட்டுத்திசையுமேகை கட்டி வணங்கவைப்பேன்
சமயமென நினைத்தால் வானத்தமர்யாருஞ்
சட்டென் டிறங்கிடவேதிட்டஞ் செய்திடுவேனே
4. அப்பனரசனென்றால் செப்பலெதுவோதானே
அண்டமெனக்கேயிர் பிண்டம் புகையதாமே
செப்பின்துருக்கர் சேனை இப்பூதனிலெண்ணுலை
சிதைந்து அழிந்துபோமே பகைத்தோர்பலவீரரோ

ஒப்பிஸ் விருத்தம்

என்னுயிர் மீட்டோன் தன்பால் இன்பமாய் விடையேபெற்று
மன்னுயிர் அரசயுத்தம் மதிபெற ஆடவங்கேதன்
பொன்னுயர் முத்தார்தத்துப் புரவியிங் குறுததாலே
துன்னுயிர் நீழல்தங்கி வந்தபின் சொல்லுவேனே

ஓப். வச.: யான் அரச பகடைகளத்துக்குப் போவதற்கு
கப்பலின்னும் இவ்விடம் வராததால் இந்தச் சோலை
சிழலில் சிறிது இளைப்பாறி வந்தபின், எழுங்கு
செல்ல எனக்கு உதவியாயிருந்தருநும் தேவதாயே.

அகப்பிஸ் விருத்தம்

தந்தைபோல் எனமையே காத்த தருமகாருண்ய சீலா
சங்கிரக்குடைக் கீழிங்கத் தாரணி ஆரும்ராசன்
விக்கையாய் விடுத்தபத்ரம் மேவிதோகண்டு என்னை
அந்தநற் கட்டளைக்கே ஆர்வமாய் அனுப்புவீரே

அகப். வச.: என்னைத் துட்டமிருகத்தினிடமிருந்து மீட்டு.
அன்பாக வளர்த்துவங்த ஜூயனே, இப்போது அரசனால்
பிரசித்தஞ் செய்துள்ள இக்கட்டளையை நிறைவேற்றி
வைப்பதற்குத் தக்களினுத்தாரம் அடியெனுக்குக்
கொடுக்க வேண்டும் பிதாவே.

உழவன் விருத்தம்

கன்னவின் மொழிசேர்பாலா காவலனுரையைக் கேட்க சென்னி மீமல் மின்னி வீதிந்த தெளியிடி தானீதாச்சே மன்னமற்களத்திற்குண்ணை மகிபன் தானமூழ்க்கலாச்சோ பொன்னணிபுனையுமன்னை போகவிடடென்ரூப்பேவினை

உழு. வச : ஜியையோ மக்னி ஈதன்ன அங்கியாயமான கட்டளை. புத்திவில்தார சவுஞ்தர ரூபமுள்ள குமார அன உன்னை புத்தத்திற்கு அனுப்பிவைவ்பது நியாயமாகுமா?

அகப்பீஸ்-உடவன் தாந் (மெய்பற்றுவது...ஏ. மெ.)

இராகம் : எதுகுலகாம்போதி

தான்ம் : १५

அகப் : அன்னின்பொற்; பேசார் சற்குண்கரனே
வட்ட முதலியான்

அருமூயராசனின் வருபெருபத்திரம்

ஞனக்களித்தனரே இப்போதே மெய்யதாய்

உழவன் : நற்பின் மக்களே அப்பத்திரமேது

இப்போதே நிரந்தர்

நான் ரின் திடவிங்கு தீதில்லாதோதூதிடு

மாதநூற்றுமீதினிலே மெய்யாகவேந்தே

அகப் : உருக்கமில்லாமன துருக்கிய ராசனே
எம்ராட்சியதிறை

ஊரிலே மறுத்ததால் சிரிய ராசனர்

உத்தண்டங் கொண்டனரே வேககோபமாய்

உழவன் : பால்மணம் மாறுத சிலவாய்பாலகனே
இப்போதேயுங்களே

படையினிற் கலுப்பிடின் மடையனிற் கடையஞப்
பாரெமைத் தாழ்வுக்கும்போ நீசுவென்றுள்ள

அகப் : அஞ்சா தென்விடும் வெஞ்சமர்க்கேகவே
மின்முதல்வோயின் ஈ

ஆறுலட்சணரூபன் பேறே ரகிடைக்கும்போருக்
கேத்தயாவசிதா மெய்ந்தி நீடவே

உழவன் : தங்கோலப்பாலனே செங்கோலன் கட்டளைக்கிக் காம்மன்பதை

சருக்கரை விருப்பென அருட்பயன் தலையோரங்கே தான் வாழ்தல் சிலாக்கியமே சீமலானதாகிய

அகப் : பூவிற்புறங்கபேர்க்கு ஆவிதுரும்பதல்லே
ஒர்ம மெய்யினால்

பூச்சுக் கரமெல்லாம்கையில் ஒச்சலாம் பந்துபோலே
பொன்னுருமஞ்சிடவே என்னுறுமே இங்கு

வசனம் : கோவின் மேற்பட்ட குடிகளை இல்லை. நீரென்றையதுப்பிரிவிடும். தேவு ஒத்தாசையினால் சுகமேபோய் வந்து சேர்வேன் பிதாவே.

உழவன் : அப்படியே சென்றுவாரும் மகனே.

அதைப்பிள்ளை தாங் (ஆழிகடல்...எ. மெ.)

தாளம் : ஆடி

1. ஆதாந்திராது மூன்று மாறுபடாப் பொன்முடிசேர் ஆண்டகை ராசேந்திரானும் ஈண்டிபுவிமேலே விதுயரும் யுத்தாசனங்க் பேரினாற் சிரக்கியாதி மேன்னமக்கிலக் கானேர்வானிற் ரூஞுமுண்டோக்குறிர்
  2. அருமெதிர் த் தாலுவார் பேருமேயில்லாதுபஞ்சாய் அட்டதிசை சீருப் செய்வேன் கஷ்டமின்றியே இப்பேர் பாருலா அருபருந்தென் பேரினைக் கேட்டாலிறக்கும் பான்னமயால் துருக்கிராசன் மேன்னமை நிலையாக்கிமா
  3. அஞ்சகண்டங் கெஞ்சச் செய்வேன் அஞ்சா நெஞ்சர் அஞ்சச்செய்வேன் மஞ்சஅண்டர் வங்கதன்னாளும் டினே திடங்கீக்டபாரே பஞ்சகண்டம் முதலெலாம் அஞ்சகம் பெறவுதென்றால் கொஞ்சகிளி நானில்லாது துஞ்சிடுமோ மெய்யாம்
  4. சிங்கக் குட்டியின் பெயரும் சிங்கமென்றே யோதுவாரே தேருலாவுயரெழும்பான் மீனுய் வருந்தானே வங்ககடலாதிபனும் எங்கள் மகாராசனின்மூன் வட்டபிறைக் கொடியோனுங் கிட்டத்திற்பான்தானே

அகப்பில் பரணி

இனைத்தமணிப் பசந்தோட்டிற் சிதுவந்ராரோ
இனியவுமதான தங்கை எங்கும்றூரோ
களைத்தமுத் தோமீனமணி மணியோமாடம்
தானைதுகடற் கரைகண் அஞ்சலேதோ

ஒப்பில் பரணி

மழைத்துளிபோல் தேன்மாவில் அரம்பபசிந்தி
வழிந்தோடிச் சென்னல்வளர் வயலார்ரேமை
செழித்தமகான் தமக்குதலி யுத்தஞ்செய்ய
செப்புரையால் கப்பலுறத் திசைவக்தேனே

அகப்பில் ஒகபில் தரு (இகந்துள்ளோர்கள்...எ. மெ.)

இராகம் : முகாரி தாளம் : அடதாளம்

அகப். அன்னின்பிராணனே ஆனந்தசில ஆனஉல்காச
அருட்கணில்லாத துருக்கினைங்கவே சமரேசெய்திட
முன்பின் இல்லாத ஆசைதுண்டவே ராச்சேவை
முற்றுறவுக்தேன் பற்றுடிவே அன்பதாகவே

ஓப்பி. அன்புலாவிய என்பிராணனேர் மதுராகரனே
அரியலுங்செயல் பரிவின்தன்மையை அறியாதுமே
அன்புஷ்டவே துன்புஷ்டவே ஆசீர்மேவுவிலை
அறியக்கறுவீர் இருமைப்பூவிலே தயைநயம்பெற

அகப். இன்பனேசவுல் காசவன்பனே இரவிகாண்மலர்
என்னுஞ்சோபித பொன்னுர்மாமுகா மன்புவியினில்
இன்பராசேங்ர எங்கள்மன்னனே துருக்கிக்கதிராம்
இட்டமாய்விட்ட கட்டளைக்கானேன் யுத்தஞ்செய்யவே

ஓப்பி. அல்லிமுல்லைசீர் மலர்கள் வாசமே மகிழ்துவீசிதே
மண்டலத்தாது கண்டதேசமே மனைவுல்காசமே
சொல்லில்லிரு வாட்சியாட்சியே அமர்காவென
செப்பத்தள்ளியே யெப்பாம்மாட்சியே எந்தநாளுமே

அகப் : அலைக்குசுலைசங் ரெகியின்முத்தம் கரைமலைவர
அவற்றைச்சுமைகொள் சுவர்ணமாதர்பார்
அன்பாய்நேசனே

கலைக்கடல்கடங் திட்சிருளீ வதியும்பேருமையை

தானேசெல்லவே நானேவங்தே தனை ராசர்படசமாய்

ஐப்பி : வாரிமிதரு சீரியகப்பல் துறைமேல்வங்ததீத

வழிகொண்டேகவே அளவிலின்பகே மனதிற்றத்தே

காரணசரு வேஸ்ரன்நேசமீ மனங்கொண்டோர்க்கே

காட்டிமெய்ப்பாறைதழட்டும் மோட்சமே இதுமேய்யாகுமே

அகப்பில் எப்பில் தரு (மானே மறையாதே எ. மெ.)

இராகம் : தோடி தாளம் : சூபகம்
பல்லவி

ஏகுவோம் வாநேசா—ரணகளா

ஏகுவோம் வாநேசா

சரணம்

அகப் : ஏகுவோம் வாநேசா வீரசூரமாக
எதிர்ப்போரி னவியெமனின் பாலேயைக

யோகபிரதாப ராசன் மகிழ்வற
உற்றமான பராக்கிர மத்தோடே —ஏகு

ஐப்பி : பொன்னிற் சிறந்திடு வன்னப்பொருளாடு
பொங்குங் கடறுறு வங்கத்திலேற்றியே
வன்ன அழகார்நிதித் துறைகள்கண்டு
மாட்சிப்பிரதாப மனைகு ரொல்காசமாய்—ஏகு

அகப் : மாசில்லா மாதேயன் மன்னைந்து வெக்கணன்
மாட்சியாய் நல்லமதுரைப் பதியிலே

தேசார்மதா கவியென் னும் பட்டமே
சேர்ந்த சூசைப்பின்னோ சாந்தகவிபாடி —ஏகு

ஐப்பி : ஆசைப் பெருக்குடன் அவ்விடஞ்சென்றுமே

அந்தத் துருக்கர் அனைவரைவென்றுமே

சூசைப்பின்னோ கவிதன்னை நாம்பாடியே

சந்தரமாக அமரிடம் தேடியே —ஏகு

வசனம் : ரேமாபுரிச்சு நம்மை யேற்றிச் செல்லும் கப்பல் இதோ புறப்பட ஆயத்தஞ் செய்கிறது. காலதாம கஞ் செய்யாது நாம் அவ்விடஞ் சென்று கப்ப வேதுவோம் வாரும் தோழனே.

எல்தாக்கி விருத்தம்

கத்துக்கடல் சுற்றியுல கத்தையாரங்க
காவலர்கள் ஒருங்குறினுங் களத்திற்சென்னி
தக்திவிழு எத்துக்கத மெறிகொலீட்டி
தாவுக்கத குந்தமழு கரத்திற்ரூங்கிச்
சத்தமுகி ஓத்தமுவி முழவதாரப்பச்
சடசடென வெடியதிரக் கொடிகளாட
மத்தகரி ஒத்தவய வீரரேசீர்
வருகுவீர் எகித்துகர் மருவுவோமே

வசனம் : அதிபராக்கிரமம் பொருந்தியின்ன நமது சைனியங்களே ! நாமிங்கிருந்து கப்பல் மார்க்கமாக எகித்து கூரஞ் சென்று அந்தக் கெட்ட துருக்கியின் கர வத்தை அடக்கிவைக்க வேண்டும். சிகிரம் புறப்படு வீர்களாக.

எல்தாக்கி தரு (வீரரே ரண..... எ. மெ.)

இராகம் : மோகனம் தாளம் : நுபகம்

1. வாருஞ்சேரும் போறைநாடிடவே
கரா...யுத...மாக
நேரெகித்தினைத் தானேசாடிடவே
தப்பாதுசத்ரு
வஞ்செநஞ்சவ ரஞ்சியெங்கிடப்
பஞ்சதீயென இஞ்சகங்கெட
அஞ்சமாறிலா மஞ்சேசேரிட
வஞ்சிசூடியங் குயிர்பறித்திட
2. ஆறையெம்பிறை யானவீன்கொடியே
கீழி...யாகப்..பூவே
போறையாப்வெடி தீருமப்படியே
மின்னே ரிடி

அண்டரின்செவிமண்டிடும்படி
கொண்டமாவெடி எண்டிசாவர
அஞ்சிடாமலே தூர்க்கிகெஞ்சிட
விஞ்சஆயுதத நெஞ்சோடேகியே—வாரீர்

3. ஸ்டடிவில்லணி போட்டேகாட்டிவிரே
மகா அஸ்லா...வரை
நாட்டைவிட்டயல் காட்டுக்கோட்டிடுவீரே
இப்போதெங்கள் இந்துவெண்குடை
எங்கள்ராசன்ம கிழங்தலாவிட
வந்திடச்செய்யாயே
நடில்லாப்பல தேசம் போற்றவே
ஆடுவோம்யெயம் அம்பாலேற்றவே

4. சோகமிக்கிடமா யெகித்தினிலே
சடுவீ...ரின்னூள்...வெடி
ஏகம்ரெத்தம் தாக்கேவாடிடவே
செங்காய்நரி தொந்தறிணமதில்
வந்துநினமுண தங்கிடப்பல
பேய்கள்கணமென
அந்தஇல்லாமர் அழுகைநீடிவே
எங்கை.தேவரின் புகழைப்பாடவே

எல்தாக்கி சந்தத விருத்தம்

சீற்றரி யேற்றினின் மேற்படுமுக்ரம திண்டிறல்வீர்களே
திக்கு எகித்தினில் மிக்கதுருக்கர்கொடிப்படை தோனுகுதே
நாற்றிசை யெங்கனும் கூற்றுவன்னவே நல்லொளிவாள்கிறிச்
நத்தியாட்டிது வக்குப்படைக்கணி நாற்படைகுழ்வரவே
காற்றினின்வெகமாய்ச் சென்றுமேதூர்க்கறைகண்டமேதுண்டமுற
கடிதினில்வெட்டியே பிறைகொடியற்றிடக் காசினிமீதினிலே
ஏற்றணிகொண்டுமே நாற்றிசையெங்கிட எல்லாமல்லாவாய்
திருந்தவர் கரிங்கிடவிரத்தமர்புரிகுவீர் எம்கொடிமேறுவே
வசனம் : ஹீர்களே ! நாமிப்போது எகித்து தேசம் வந்துவிட
டோம். அதோ துருக்கியரசனின் பிள்ளைக் கொடி
கோட்டையின் உச்சமாடத்தில் அசைந்துகொண்டிருக்

கிறது பாருங்கள். தற்சமயம் கமது பேரிக்கையை முழங்கி எங்களெண்ணத்தை அவ்வசனுக்கு அறிவித்து யுத்தத்தைத் தொடக்குவோம் வீரரே.

இல்தானுபதி தோற்றும்

விஸ்தாரவீரரோடு பரவைதாண்டி.

விறவிபொருண் னெகித்துறல் வேந்தன் கெட்டு மஸ்தனார்போலமன மயக்கமுற்று

மந்திரரீரா உசாவிவிலை மதிக்கெட்டாத விஸ்தான பலவறைத் தினங்களோடு

வரிசையுறுதினைறயபைனைத்தும் வகையாயிந்து எஸ்தாக்கிக் கனித்திடுவாய் என்னலை

இல்தானுபதியேக வெளிப்பட்டானே

இல்தானுபதி தரு (நெஞ்சமேநி...எ. மெ.)

இராகம் : தோடு

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கப்பமே நான் கொண்டு செல்லேனே—இப்பொதுதானே கப்பமே நான்கொண்டு செல்லேனே

சரணம்

1. செப்பருந்தினைறயான் மன்னன் இப்போவிட்டசேனிகளைடு ஒப்பிலாநிதியேகொண்டு ஒங்கல்தினைறயாகவின்டு கற்பித இல்தானுபதி கட்டித்தினைறக்கானநிதி கட்டணப்பத்திரப்பெற்றி இட்டமாய்வாழுவேயுற்றீ (கப்ப)
2. பாரினிற்பிலாகிதென்ற பேரினைக்கேட்டுத்தானஞ்சிப் பாக்கியதுருக்கிராசன் ஏக்கமாகித்தானேகெஞ்சி சீரில்தினைறயானுக்குச்செய் பேரில்தினைறயெல்லாந்துக்கே சீக்கரமாய்ச் சொன்னபடி வாக்கே தப்பாமலிப்படி (கப்ப)
3. ஒப்பிலாராசேங்க்ரழுபன் கப்பம் தன்னையேற்பான்தானே உற்றதடைக் காலத்திற்காய் சுற்றுந்தயைபார்ப்பானே கப்பியெகாடுமைவாரா காரணமேழுரணமாய் காசினியிலாகவெஷ்டு மாசிலாமனத்தீராடின்று (கப்ப)

4. சேசீனபடைவரலாச்சே செல்லமனம் நாணிப்போச்சே ஆனாலை அல்லாவண்டு அரசனுதவியேகொண்டு வானளாமதில்கள்குழும் மாநகர்தீருமையானும் மாட்சித்தினைறயான்பதமே தாழ்ச்சியாய்த்தொழுத்தினமே(கப்ப)

வசனம் : நம்ம அல்லா குவத்த அல்லாவே சத்துருகள் கையால் நான் மீண்டுவரும்படி தயை செய்தருளும் சாமி.

இல்தானுபதி எஜெசீர் விருத்தம்

வெற்றியெனுங் துவசமொடு வாகையேங்கும் மேலான நாற்படையின் தலைவரேரே சுற்றுதினைறயாழிபுவி தன்னின்மீது சுடர்வாளால் ஜெயநாமம் சொலிக்கப்பெற்றேய் மற்றுமிழைக் கொடியோனும் துருக்கிராசன் வலிமைபெறும் உன்னாமங்கெட்டு ஏங்கி இற்றை என்பால் தினைறத்தீடுமக்கு ஈயச் செப்பினான் தாழ்மைமொழி இனிதாய்த்தானே

வசனம் : விசயகெம்பீர வீரசூர தளபதியே ! சரணமே சரணம். எசித்தரசன் தினைறப்பணங்கந்து என்னை இல்தானுபதி யாக அனுப்பிவைத்தான் அறிவீராக.

எஸ்தாக்கி விருத்தம்

இற்றைவரை உம்மரச னென்செய்தானே எம்முக்கோ தினைறகேரிக் கிடியதாச்சோ பற்றடனே இதைமுன்மே அனுப்பி வைத்தால் பாவிதுருக் கனுக்கிந்தப் பழிசாராதே கற்றுணர்ந்தே இனி மேலா யுங்கள்வெங்கைக் காலமுறை தப்பாது கப்பங்கட்டி பெற்றிடவே என்தயைவ விளம்பு முன்செய் பிழைபொறுத்தீன் உள்மகத்வப் பேரூய்த்தானே

வசனம் : இத் தினைறப்பணத்தை முன்னமே அனுப்பி வையாத காரணம் யாது ? அக்குற்றத்தைப் பொறுத்துக்

கொண்டேன். இவிமேல் உங்கள் அரசனை நேர்மையாம் நடக்கும்படி. சொல்லும் இஸ்தானுபதியே.

இஸ்தானுபதி : அப்படியே செய்கின்றேன் ஜயனே

இஸ்தானுபதி தரு (வேந்தனென..... எ. மெ.)

இராகம் : புன்னாகவராளி

தாளம் : ரூபகம்

1. வீசுகதிர் பருதியொளிர் தேசமெலாமேற்ற...குளிர் வெண்குடைரோமீனை இங்குசமாதானம்மேவச்சேய்தென— [போற்ற
2. பாரிலெம் வீரியகிரியின் சிரியதிபிகையே...நிதி படசமரசனில் நிட்சயமாய்வைத்துப் பறக்கச் செப்பேன்— [பகையே
3. இரணகள் தீர்மிலாகிது பேர் செய்ப்பானே... மாற்றுஞ் என்னுஞ் பின்வாங்கி அன்னேனிடியென ஏங்கச் செய் [வான்—தானே
4. உரியமனோகரியசுக அரியன்மை ஏற...தேவ உச்சிதனுசியே இச்செக்கீமல்வர உண்மை சொல்வேன்— [தேற

எஸ்தாக்கி விருத்தம்

கானஇதைக் குயில்பாட வெற்றிக்காளாம்
ககனமதில் மேலாகக் கணிந்துநீட
வானமிசை பிறைக்கொடியேன் துருக்கிவாடி
வைத்தமணிச் சொர்ணமதோ எண்ணில்கோடி
ஆனபெருஞ் சங்தோஷங் கொண்டோயிப்போ
அருக்கனே மேல்மறைந்தான் இரவேதங்கிப்
பானஇதைக் கூடாரங் தனிலேமேவிப்
பக்லாய பின்றேமை படக்குவோமே

வசனம் : பொழுது அஸ்தமனை நேரமாகிவிட்டது. ஆனதால் நாம் இவ்விடத்தில் கூடாரமிட்டு இரவு தங்கி, நாளை ரேமாபுரி செல்லுவோம் வீரரே.

வீரர் வசனம் : அப்படியே ஆகட்டும் ஜயா.

அகப்பீஸ் விருத்தம்

சர்விழிபொருளீஸ் யொன்றை இன்பமாய் நோக்கல் போலே நீர்விழி யுக்தஞ் சார்ந்தும் நேசமே காங்கமுற்றோம் பார்விழிபறிக்குங்கீதப் பண்பதார்மனை நாம் சென்றே ஏர்விழியுறக்சல்லாபம் இயம்பிப்பின் மீஞ்சுவோமே

வசனம் : அன்பனே! நாம் திதுவரையும் ஓர் சகோதரர் போல நேசம் மறவாதிருஞ்சே தாமல்லவா? இன்றையத்தினம் அதோ தெரிவின்ற மனையினிடமாகச் சென்று நேசபங்த னமாகச் சம்பாஷித்து இரவுதுயின்றுவருவோம் வாரு மன்பனே.

ஓப். வச.: அப்படியே வருகின்றேன் சினேகனே.

அகப்பீஸ் ஒப்பீஸ் தரு (எங்கெங்கும் கிடை...எ. மெ.)

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : அடம்

அகப்பீஸ் : எந்தனினுசையின் நேசனே ஞானத் திலங்கிய மனதுக்குல்காசனே—நல்ல சந்தன வில்லுக்குப் பாசனே தொன்றும் சமஸ்தானமெமக்கு உத்தானமே

ஒப்பீஸ் : சந்தரபாஸ்கரன் முன்னிலே—ஒளி தோன்றுமோ இல்லையோ பூவிலே சந்தனமார் நிறைகாவிலே—நன்மை சாற்றுவேன் மதுர நற்பாவிலே

அகப்பீஸ் : ஆரண பூரண நாயனே—அரு எானாந்த ஐங்கு நற்காயனே—மேலாம் சீரின்தர்மச் செயலாயனே—நன்மை செப்பின பத்துரைவாயனே

ஒப்பீஸ் : பட்சிகள் சேர்க்கையைச்சேருதே—மிர்கம் படுக்கையின் குகைகளைச் சாருதே—இப்போ இச்செயலைம் கண்ணில் நேருதே—துயில் எய்வதால் சோகம் மேலாகுதே

அகப்பீ : வான்றூடுலயித்துகள் மனையிலே—அவை
பக்லோடுக்டலொலி நிலவேல—என்றும்
வான்தொடுமாடங்கள் தோறுமே—இசை
மாட்சியென்னாலுமே கூடுமே

ஒப்பீஸ் : பொன்னுலையங்தோறும் பூசையே—வானம்
போக்கெசம்வார்செப ஒசையே—நல்ல
மின்னார்கள் செய்யும் நல்லையே—கற்பை
வேண்டியே காக்கும் பிரயாசையே

அகப்பீஸ் விருத்தம்

சிதம்ராரோமுகுஞ் தேனே மானே
திரைகடல்நி பிறங்குயர்ந்த சிரேஷ்டங்கானே
மாதுருவாய் நீர் வதிந்த இந்நிவாசம்
மல்லிகைரோசாக்கண்டே மகிழ்ந்தானமே
வேதவனமீதெனவே மனமேற்கொண்டே
பேரின்னேமிவ்விரசில் துயில்நீத்தேதுப
பாதுகையாயிங்கிருக்க இடமேதாரும்
தங்கிடுகில்பரசுக மும்பாதாமே

வசனம் : நாங்கள் உமது மனையில் இன்று இரவு துயின்து
செல்லுவதற்கு தங்களின் னுமதியை எமக்குக் கொடுத்
தருங்கு தாயே.

விதவை இன்னிசை

புத்திமா சித்தமுற பூரணமாவிரியரே
எத்திசையா அன்சுகந்தம் எய்துமாக்தமாமனையில்
பத்திரமாய் நீர்வதிந்து பரிந்துசுக்கமெய்துதற்கு
உத்தரவேன் சந்துண்டே உகப்பாக வாழ்விரே

வசனம் : பின்னோதான் உங்களிஷ்டம்போல அந்தச் சாலையி
னிடமாகச் சென்றுதங்கி, விடுந்தமின் எழுந்து சௌல்லு
வீர்களாக.

ஒப்பீஸ் வசனம் : அப்படியே செய்கின்றோம் விதவை அம்மா.

அகப்பீஸ் விருத்தம்

பாலுடன்நற்பழும்போல இன்பநேசம்
பாலிக்கவாழ்ந்திருக்கோம் படைசேர்நாளாய்
நாலுடனே பொருள்மனியா மெம்வளப்பம்
நுட்பதிட்பமாயறி யெராம் முன்னீர்சொன்னின்
ஆலுபர்ந்தகொடையுடையோர் வெற்றிச்சின்னம்
அமங்களங்களாகும் விடடேசீங்கி
காலுடனேனமுந்தகடல் மேலாமெங்கன்
காத்தயயில்தாரமதாய்க் கழறுவேனே

வசனம் : சிகேகனே ! நாமிதுவரையும் ஒருவரையொருவர்
சிகேகேத்து வந்தோமானுஹும் நாம் யாவரென இன்னு
மறிந்துகொள்ளவில்லை. ஆனதால் உமது பேரூர் ஆகிய
வற்றை முன்னதாகச் சொல்லுவிரானால், எனது வர
லாறு ஆகியவற்றையும் நீரறிந்துகொள்ளும்படி சொல்லு
வேன் நண்பனே.

ஒப்பீஸ் வசனம் : அப்படியே தெரிவிக்கிறேன் தோழனே.

ஓப்பீஸ் கொச்சகத்தரு

கொச்சகம்

பொன்னுன்மாடம் வாலுந்தும் பொலிவின் கூடம் ரெத்னமயம்
மின்னுங்காயிறோடுதிங்கள் மெவிங்கேத உரைஞ்சார் கோபுரமும்
மன்னுங்கமலத் திப்பிமுத்தை மகிழ்ந்தே கருவாய் அனங்காக்கும்

தரு (மெய்ப்பற்றுவது... எ. மெ)

இராகம் : எதுகுலகாம்போதி தாளம் : அதி

கொன்னஞ்சேர் ரேமே மன்னேர்
காத்திர ஆன்கோத்திர
புனிதசேநுபதி ஆனதுரெந்திர புத்திரன்
நான்ல்லவோ இப்பாரின்மீதிலே

கோச்சகம்

என்சோதரபேர் மணியுமுண்டு என்தாய்தங்கை வறுமைகொண்டு
மின்சார்பணதி வகைமாடம் மேலாமிவைகளழிவுகண்டு
மின்சாய் இரவின்போதினிலே பிறவூர்செல்லக் கப்பறுற்றே

தரு

தன்சார்வொடு சென்றேந் மன்சார்
பிறகடே கப்பலாதிபன்
தருகடற்கலன்து உறுசெயற்குயர் தாயர்
தனமயமறித்தைமை விடுத்தார் கோரமாகவே

கோச்சகம்

அந்தத்துயரோ டெனதுதங்கை அமுதுபுலம்பி யெங்களையே
சிங்கை வருந்திக் கூட்டவரச் சேரும்வழியோ ராறுறவே
விங்கைப்பறவே எனைக்கொண்டே மேவக்கரமேற் சேர்ந்தவுடன்

தரு

சிந்தின்நடுவிடை எந்தன்பிதாவேக
அப்போதுதானுமே திரைமுகஇரையொடு
விரைவுடலூரு ஒநாய் கரைநின்ற
எனைப்பற்றியே கொண்டுலடவே

கெச்சகம்

விங்கைப்பறுமா விடையர்வக்கால் விலங்கைக்கொன்றே எனைட்டே
சிங்கைதமகிழ்வாய் வைத்தனரே திகழும்பிதாப் பேரெல்தாக்கி
சங்கிரமுகத்தாய் தேயொப்பீஸ்த் தாகும்தழையன் அகப்பீஸ்தே

தரு

சங்கோதாஷவர் ஒப்பீஸ்தெனு
நாமம் தானெனக்காகும்
சுகிமுகத்தாயரென் உசிதுபிதாவண்ணன்
தம்மவரெங்குற்றுரோ ஈதென்சரிதையே

வசனம் : இதுதான் எனது வரலாறு அறிந்து கொள்ளும் நன்
பனே !

அகப்பீஸ் கோச்சகம்

என்னுசைச் சோதரக்கனியே இன்பே நான் தான் உன்தழையன்
உன்னுசைச் சொல்லதனுலென் உளமானந்தம் வான்பெருக்கே
இன்னுசெய் யோகாய்க்குவாய் இவைவாய் நின்றே எமைட்ட
மின்னுசெய் இஸ்பிரித்தவரை மேலாம்புகழ் கொண்டேற்றுவமே

வசனம் : ஆ ! என் உடன்பிறப்பே ! நான் தான் உனது தழை
யன் என்பதை உனக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கு
முன், என் தேகழும் மனமும் கட்டிலடங்காத
மகிழ்ச்சியினால் மெய்மறந்து சோர்வடைகின்றதே
தம்பி.

அகப்பீஸ் ஒப்பீஸ் தரு (கலைநீடும்...எ. மெ.)

இராகம் : ஆனந்தபைரவி

தாளம் : ஆதி

அகப்பீஸ் : தங்கம் போல் அங்கமானதம்பியே—யேசு

தன்னருளாச்சே பாரும் நம்பியே
பொங்குமா துன்பு இன்பாய்வங்கதே—மனம்
தூயதென்றவின் நயந்தங்கதே

ஒப்பீஸ் : அப்பரைக்கானே னண்டேண்டுவிலே—உரை
அறையவே தடதடப்பென் நாவிலே
எப்படிச்சொல்வே னினைதப்பாவிலே—எல்லாம்
எய்தித்றே தேவன் தழைக்குவிலே

அகப்பீஸ் : உன்போலே அப்பரைக் கைவிட்டேனே—யானும்
உற்றகுவாய் வசப்பட்டேனே
முன்போலே தம்பியுளைக்கண்டேனே சே முத்தமே
செய்தானந்தங் கொண்டேனே

ஒப்பீஸ் : ஆசை அண்ண நீர் மீண்ட அந்த விதத்தையே இப்போ
அறைகுவீர் மனத்திலுற்ற இத்தத்தையே
தாசன்தான் தேவதுதிபாடவே மேலும்
தாமரைப்பாதஞ் சென்னி சூடவே.

அகப்பீ : உழவனுர் வந்தேபாதுகாத்தெனை பின்னர் ஒங்கல் சொல்லால் விடுத்தார் பட்டமீன் அளவில்லான் கிருபயாவிப்போவுன்னைக் காண ஆச்சுதே போக்குதெந்தன்பழவினை

இப்பீ : அப்பருந்தாயார்வச முற்றுரோ அன்றி அகதிபோல் ஈன்தொழில் கற்றுரோ இப்பெருந்தன்றியொன்றே சேரவே செய்த யேசுவேதமையுரிந்தார் கூரவே

அகப்பீ : அன்னையார் சோககிறை வாசமோ பொல்லா அவர்விடப்போனுரோ எம்தேசமோ இன்னலாம் இருந்தீர்க்கொல்க்கூட இங்குற்றுங் எங்கட்கேசந் தோழுமே டுப்பில் பரணி

மின்னுஞும் வான்முதலாம் புவிபாதாளம் மேவசராசர மெலாமிசைத்த தேவே பென்னுஞும் மார்பண்ணன் தனையேகாணப் புரிந்ததலைக் கணந்த முறை போற்றிதானே.

அகப்பீஸ் பரணி

இன்னுட் போல் பொன்னுடர் எம் தாய்தக்கை இருவருமே என்மக்காணப் புரியுங்காலம் அன்னை பூலோக மேட்சமாமே அத்தகையே சுத்யபரா அருளுவிரே

அக. வச : ஒசர்வசிவதயாபர சர்வேவஸ்பரணே ! இப்போது எம் இருவரையும் ஓர் இடத்திற் சேர்த்தருளியது போல எம் தா... தங்கையரையும் நாம் கண்டடையும் படி அனுக்கிரகம் செத்தருளுஞ் கவாமி.

தெயோப்பீஸ் இன்னிசை

இங்கிவர்கள் பேசுபவை என்காதி லென்னுதறப் பொங்குதவப் பாலர்கள்போல் புந்தமிசை தோணுகுதே சுந்தரவாவ் வாவிப்பறைத் தோகைக்கைத் கேட்பேனே தங்கைதயிர் வையாரே தனையருக்குத் தீங்குறவே

தெயோப்பீஸ் தநூ (ஊளைனைய... எ. மெ.)

தாளம் : ஏகம்

இராகம் : நீலாம்புரி

1. வாபைபரபரபரமே வந்தோரென்புத்திர இன்டோ நானே யொன்றுமறிகிலனே—இந்த நாளிலத்தின் மீதே—வந்து தானிரங்கிப் போதே
2. ஸெமந்தஸை மிர்கங்கள்துக்க வையார் பிதா உயிரே ஏங்க மானாங்கிலை எய்தி டுவார்—மனமூ யான கண்ணீர் பெய்தே தனை ஈனமாக வைகீதே
3. என் னுயிர் நடுங்குகுதே என்னை என்னை ஒடுங்குகுதே அந்த விபத்தடியேன் கண்டால்—எந்தன் ஆருயிரும் போடை மனம் கோரதீயதாமே

வசனம் : ஒபரிசத்த தேவதாயே இவர்கள் பேசிய வார்த்தைதகள் ஒவ்வொன்றும் என் நெங்கு தடுமாற்றங் கொண்டு இவர்கள்தான் என் புத்திரரோ வென்று சங்கே தகிக்கும் படியாயிருக்கிறது. இவர்களிடஞ் சென்று வார்த்தை யாடி உண்மைபைத் தெரிந்துகொள்வதென்றால் என் மனம் அதுக்கிறது ஆனதால் இப்போதே என்னை ஆதரித்துவந்த விதவையிடஞ் சென்று உத்தரவு பெற முடியும் கொண்டு இவர்கள் போகவிருக்குங் கப்பலில் முக் கொண்டு இவர்கள் சென்றால் என்புருஷ புத்திரரை நாலும் ரேமாபுரி சென்றால் என்புருஷ புத்திரரை ஒரு சமயம் கண்டடைந்து கொள்ளலாம் என்கின்ற ஆசை துண்டுகின்றது இதற்கு என் செய்வேன்தாயே.

தெயோப்பீஸ் கோச்சகம்

பைந்தார் கிள்ளைக்குணவருத்தும் படிபோலெனக்கு உணவளித்த என்தாய் போன்ற விதவையும்மா இருமாநிதிசேர் ரேமையெறும் என்தாய் போன்ற விதவையும்மா இருமாநிதிசேர் ரேமையெறும் சிந்தாருநற் பொன்னாருயருநகர் சீர்க்கே எந்தன்பதிபாலர் அந்தாதறவில் வாழ்வதற்கே தருவாயுன்துத் தாரமதே

வசனம் : என்னை அன்புடன் காப்பாற்றிவரும் விதவையம்மா !
எனது பிராணேசரும் பிள்ளைகளும் எங்கெங்கே அலை
கின்றார்களோ அல்லது தங்கள் சொந்தலூர் சேர்ந்துவிட
டார்களோ தெரியவில்லை ஆனதால் நான் அந்தத்
தேசம் போய் அவர்களைக்கண்டதையும்படி எனக்கு
உத்தராய் கொடுக்களம்மா.

விதவை - தேயோப் - தரு (இந்தப்பார்...எ. மெ.)

இராகம் : முகாரி தாளம் : ஏகம்
விதவை : அன்பின்கேர் அருகிருமகளையென்
இன்பஞ்சார் என்மனைச்செல்லியே
ஆயிரிவேலைபொன் ஆபரணமேசீமலாம்
ஆசிர்நேச தெசேரமய

தோயா : முத்தின்நேர் முறுவல்சேர் அரிவையே
அத்தன்பால் தெரிவைசொல்லத்திடிரோ
முதல்மைக்குரியபிராண தலைவன் சேயரைக் காண
முன்னுத்தாரம் அன்னேதாரும்

விதவை : பத்திக்கே உரிப சப்பாக்கிய சித்திக்கே
பெரியவன் மனமின்றே
பாரின்மேற்பிராணநேசன் பேரிலும் புத்ரர்மிதும்
படர்ந்ததேனு தொடர்ந்தநேசம்

தோயா : எந்தன் வேதனையிக்கவாகுதே
சொந்தலூர் பேசுகமெய் யாகுதே
எந்தாயினும் விசேஷம் உன்னுத்தாரஞ் சங்தோஷம்
இப்போதாரும் இனிதேக்காரும்

விதவை : ஆசிரே பரமானுஸங்கத் நானும்
தேசிராம் பெரியபாக்கியஞ். சூழும்
அரியமகள்பொல்மானே பிரயமாயேகித்தானே
ஆனயேசே வானதாக

தேயோ : உன்போலே ஆருளர் பார்மிசை
பொன்போலே உன்புகழ் சீர்திசை
உற்றங்களைத்தும் மற்றுமலை தீபம்போல்
ஒங்கிவாழ்வீர் மாங்குபிலே

விதவை கொச்சகம்

அன்னமெனு மாங்கைசேர் ஆயினமூயே இற்றைவரை
உன்னமூத சொன்னுயிரால் ஒங்குபுக மோடிருக்கேன்
இன்னிலமேல் நீர்சிரியில் ஏதுசெய்வே னானும்
மன்னுலகி துண்பிரிய மாகவேநீர் செல்வீரே

வசனம் : நான் உன்னைப்பிரிந்தபின் எவ்விதமான சங்தோஷத்
தையும் அனுபவிக்கப் போவதில்லை. உனது நாய
கன் பிள்ளைகளுடைய கலை பெரிதாயிருக்கிறமையால்
நான் தடிப்பது நீதியல்ல. உன் இஷ்டப்போல்
போய் வாரும்மா.

தேயோ. அப்படயே சென்று வருகின்றேன் தாயே.

தேயேயப்பீஸ் தரு (செப்பரிய...எ. மெ.)

இராகம் : லாவனி தாளம் : ரூபகம்

1. ஆருமிலாப் பாவிகானே தேவே உந்தன்
அடைக்கலமே தரத்திரி தந்தவாவரமே
பாரிதுந்தன் நாமெமந்தன் நாவே அதைப்
பன்னுவதே மதுரகவிப்பாவே.

2. ஆதிப்தாவின் மதுரச்சேயே
ஏக னனவரைப் பெற்ற மரியாயே
தூயவில்பிரித் சாந்துநீசிநீயே போகும்
துணியெனக்காய்த்தயை புரிகுவாயே

3. பாலர்பத்தா தனைப்பிரிந்தேன் பாவி இனிப்
பாக்கியமேன் சுகமெனக்கேன் ஆகி
வாலபாலர்கண்முன் நிற்கிறீர் அவர்
மதுரநாமம் எந்தன்நாவின் சிரே

4. தால்சிலப் பிராணநேசரெங்கே அவர்
தம்மைக்காணின் ஞானுகரப் பக்கே
வாணிருக்கும் பரம்பொருளேவாரும் எந்தன்
மனத்துயரைப் போக்கியகுள் தாரும்

தேயோப்பிஸ் இன்னிசை

உச்சிதத்து ரெத்தினமாடி ஒங்கியரோமாவரசன்
இச்சகத்து நாற்படையின் இந்திரனேர் ஆகிபனை
விச்சிதறே மாபுரிசீர் மேவிலெனைக் கொண்டுசென்றால்
சச்சிதா நந்தனது தயவுமக்கு நாளுமுன்டே

வசனம் : பூமண்டலாதிபர்கள் துதிபுரியும் பொருண்டேறே!
என்னையும் ரேமாபுரிக்குக் கூட்டிச் செல்லுவீரானால்
உமக்கு தேவகிருபாகடாட்சம் கிடைக்கும் ஐயனே.

எஸ்தாக்கி ஆசிரிய விருத்தம்

மாதரார் மானே பங்கயத் திருவே
மல்கிரு நிதியினின் விளக்கே
வளமுடை பாஞ்ச சன்னிய அழுதே
மாட்சிசே ரம்பையர் வட்டிவே
ஆதரப்புவியே உந்தனை நிகரார்
அல்லியார் மூல்லைரோசாவும்
அழகிய பொன்மேல் சாம்புனதத்தமுதும்
ஆகிய இவையெலாமிடோ
தாதரூச் செந்தாமரை மலர்த்திருவே
தாரகா கணத்திடைமதியே
தாரணியனது சீர்முகவடிவால்
தயங்கிறேன் மயங்கிறேன் நியார்.
நீதாப் நிகழும் நின்பெயரேது
இன்சன சுற்றமாரவரோ
இக்கெனக் கிலைந் பங்கமில்லாது
இன்பமாய் ஒதுவாய்தானே

வசனம் : கேளும் அம்மா! உம்முகேரது பேரேது! நீர்ரேமா
புரிக்குச் செல்லுவதன் காரணமென்ன? அங்கேயாரா
வது உறவினருண்டா? என்பதை நான்றியும் படி
சொல்லும் பெண்ணரசே!

தேயோப்பிஸ் தாளிசை

போன்னுலாவுமுடி மின்னதாய்ச் சிரசில்
பூண்டுரேமை தலைபாண்டிடும்

புரவலன் திறையை மறுவில் நாமகுண
பூசிதன் சேனையாதிபன்

மின்னுலாமெனது தாலி நேர்த்துறை

மினிருநாயக வெல்தாக்கிமன்
மிக்கசெல்வமறிவுக்குளானமையின்
வேறுஏரை மனிசேயரோ

உன்னுலாவிவரு கப்பலேறியெம

நற்றகூவிதர விற்றதால்
உரியவென்னையவர் சிறையில்லைவத்துமிக
உற்றபாலர்பதி யேங்கவே

பன்னுலாவுதுயர் நீங்கவேர்விதவை
பாரில்யானு மகடந்துமே

பரிந்தபுத்திரபதி துரந்தஆசுகொள
பாரில்லேறுமை மனத்துற்றனே

வசனம் : இதுதான் எனது வரலாது அறிந்து கொள்ளுங்கள்
ஜியா.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

அன்பார்த்தேனே இன்பச்சைவெயே ஆ என் நேசரீத்தினமே
இன்பெநானே உன்நாதன் ஏக்கம்தீ கொண்டலைந்தாயோ
என்பார்த்தசையெல் லாமளித்தீதொன் இசையால் உரையின்
வண்ணமதாய்
அன்பேஷகை மோட்சமதே அரும்புவாழ்வு சஞ்சலமே

எஸ்தாக்கி தேயோப்பிஸ் தரு (என்பிராணனே எ. மெ.)

இராகம் : முகாரி தாளம் : அடதாளம்

எஸ் : அஞ்ச கானத்துரு பமானீயென் ஆயிழையேநிர்.

அன்பின்மேலே யிலங்கிடுமெந்தன்

பொன்புரைதன்னை இன்பமாய்க்கொண்டு

ஆஹுலட்சணன் பாதம்போற்றுவீர் நாளுந்தானே

தெய்யா. மஞ்சார்வாகன யேசுபாதமே போற்றுவோர்க்கே
மாசேசோதித் தேசமீதிலே
வாசதற்பதே சோமயற்படில்
வந்திடும்மேரட்சம் சின்தைக்காவே அன்பதாகவே

எல்தா : மாதுஞ்சக்கரம் இன்பேதுங்பதாய் அல்லுமெல்லையும்
வச்சிரதேக ரச்சணம் பிரிந்
திச்சணம்போவர் நிட்சயமறி
மாடகூடமெல்லாமே சங்தையே இதையேனன்னே

தெய்யா : அன்பின்பிராணானேர் நாதசேகரா ஆஸைமேழும்
ஆர்ஷபரி பூரணனந்த
காரணந்தன்னைந் தாரணிகாண
ஆசில்லாப்பரன் பேசேசேயதாரே அன்பதாகவே

எல்தா : தேனெழுகும் சொல்லனரம்பையே இன்புலாவும்
சித்திரத்திலே வைத்தகவகாளி
அத்தமியாத உத்தயாளே
தேசன்போலாரோ பாவைழுவிலே இருப்பரோதான்

தெய்யா : யானைண்டினை வீழ்த்தும்மாரனே மதங்கள்பாய
இந்திரானந்த சுந்தரானந்தன்
விந்தமாமனம் நிந்தமேந்தியே
என்றும்வாழ்வோமே இன்பதாகவே தேவனுலே

எல்தா : மானமுள்ளபோற் பானபாவையே பூஷின்வாழ்வது
வானமேமின்ன வானதாங்கள்.
தானதாமதுமி வானதாமிதை
மதித்துத்தைவ துதித்தல்வன்றதே நானுந்தானே

சனம் : கேளும் பிராணாயகியே ! உலக நாழ்வென்லாம்
துக்க துயரமென்றும், துக்க துயரமெல்லாம் பரலோக
பாக்கியமென்றும், இசைபாஸ் தீர்க்கதறிசி மொழிந்தபடி
இப்போது நாமிருபேரும் கைமெய்யாபக் கண்டுகொண்
டோம் ஆனதால் உலக வாழ்வில் கவலைகொள்வது
கரி அல்ல பெண்ணரே.

தெய்யாப்பிள் கொச்சகம்

தேசாரு மாநாவென் சிரமாரு ரெத்தினமே
பூசாநய பலத்தால் பூதேவி பெற்ற சுந்ரா
ஆசாரம் ராசர்புரி அன்பார் விசயநயா
கேசாவென் மைந்தரெங்கே நினைவுதடி மாதுகுதே.

வகனம் : என்னாருயிர்க் காதலேரே ! என் குழந்தைகளைக்
காட்டேனும். அவர்கள் இப்பொது எங்கே இருக்கின்றூர்
கள் அவர்களுமேல் வாஞ்சை எனக் கதிகரிக்கின்றது.
சீக்கிரஞ் சொல்லுங்கள் நாதா.

எஸ்தாக்கி கொச்சகம்

சொல்லத் தானென்னுவனதோ சொர்னைப்பாணத் துயர்வடிவாம்
செலவக்குமாரர் தம்சரிதை செவிக்கே ஜீயோதீயாமே
அல்லார்பிறை சேர்முகமானே அருமைப்பாலர் தமைக்கொடிப
மல்லார்க்குவா யோநாபே வல்விக்கொன் பேராடினதறியே
வசனம் : ஜீயையோ ! குழந்தைகளை ஒநாய் கடுவாய்க்கு
இரை கொடுத்த பாவியானேன் தெவியே !

தெய்யாப்பிள் கொச்சகம்

அன்பாரெங் தன்பாலகரே அய்யோகடுவாய் ஒநாய்க்கோ
வன்பாரிரையாய்ப் போகவுமை வருந்திப்பெற்றே வளர் ததேதே
என்பார்பாவ மிதுவாச்சோ இதயத்தாசை பஞ்சாச்சீர்
பொன்பார்மோட் சானந்தாவென் புரைதீர்த்தருளே புரிகுவையே

தரு (செலவேனே... எ. மெ.)

இராகம் : நீலம்புரி.

தாளம் : திரிபுடை

பல்லவி

புத்திரரே எந்தன்தவப்—புத்திரரே

சரணம்

1. அத்தமியா மகாவிசித்திரமாகிய ஆயிரமாகச்
சலஞ்சலஞ்சு சூழந்திடும் உத்தமமானநற் பஞ்சசைனியம்
நிறை உச்சிதவானேரும் இச்சைகொள்ளும்நயா
உற்றுவாரே உங்கள்மேன்மை கற்றிடுவாரே

2. சந்தனகுங்குமவாசங்வாசமே தாமரைச் செந்தாயின் அன்பின்விசேஷமீம் எந்தாலுங்கொண்ட உங்களைக் கானகத் துற்றமிருக்கங்கப்பற்றிப்படித்திட உள்ளங் கொந்தீரோ ஆக்கசோக வெள்ளாம் வந்திரோ
3. என்தவமாபாலர் காணேனவரெங்கே என்பிராண் நாதனே சீவாவென் பங்கெங்கே பொன்னும் மணிமுத்தம் இன்னு மெனக்கீட்டினே டுண்டாலுங்கோதிகள் வேண்டும் மன்னாக பூசிதரெத்தன தமன்யபொ ருந்துமகோத்தம்
- வசனம் : ஐயையோ என்னருந் தவக்குமுந்தைகாள் நீங்கள் என்னைப் பிரிந்து சென்ல மனமற்றவர்களாயிருந்த போது உங்கள் பசி வருத்தத்தை நினைந்து என்தலைவ நேரு கூடுத் சென்றுக்களேன்று அனுப்பிவைவத்தேனே இப்போது உக்களை ஒநாய், கடுவாய்க்கு இரைகொடுத் .. (தேயோப்பிள் மயக்க முற்று விழுதல்.)
- எஸ். வச.: கலங்காதே எழுந்திரும் தேவியே!

தேயோப்பிள் கொச்சகம்

அடலுஞ் செபவினையால் ஆக்குபவம் போக்குதற்கே பட்டரும் மகாசோதிப் பாலொளியாய் வந்தவரீ இடராணென் மாரிகையில் இருவர்வங்கதம் பழையக்கை உருவாகச் சொன்னார்போல் உற்றேறன்யான் கேட்டறிவிர் வசனம் : பிராண் நாயகீரே ! நான் புத்திர சோகத்தால் மறந்துவிட்டேன் இரவு நானிருந்த விதலை விட்டில் உமது போர்வீர் இருவர் வந்து, தம் தம் பேர் ஊர் கேட்டறிந்து தாமிருவரும் ஒரே சகோதரர் என்றும், தம்மை ஒநாய், கடுவாய் பிடித்து மறுபடி ரெட்சிக்கப் பெற்றேம் என்றும் பேசி உறவாடினர்கள். ஆனதால் அவர்களை இங்குவரவழைத்து விசாரணை செய்துபாருங் கள் நாதா.

எஸ். வச.: அப்படியே செய்கிறேன் தேவியே

ஏஸ்தாக்கி விருத்தம்

இருமணிக் கோருதரத் துதித்தாக எய்தியநற் சுகதுக்கம் மதிப்பதாக அருமணியாமோர்விதலை வீட்டிலின்றே ஆர்ந்தப்படைச்சேவகருள் அமர்ந்தே அங்காள் கருமணியா முடனண்ணன் தம்பியென்ற கருத்தமைத்து விதலைமனை கழற்றோகள் வருமணியாம் மாற்றமின்றி எந்தன்முன்னே வந்தே தம் சரித்ததனை வழுத்துவிரே

வசனம் : சென்றஇரவு விதலை வீட்டில் நித்திரை செப்புவங்த வாலிபர் யாவரென்று நான் அறியும்படி தெரிவிப்பிரீகளாக.

அகப்பீஸ் ஓப்பீஸ் விருத்தம்

அகப்பீஸ் : பாட்டினிலே அடங்காதசிரின் மேன்மை பகலவனா திரிதினைசமேல் பரிவற்றூயின் நாட்டினையாள் சிலேஷ்டமங்னன் படையின்சேலு நாயகனே தூயகுனை நம்மன்னற்கே

ஒப்பீஸ் : ஈட்டுபெருஞ் சேஜையாடு வந்துசேர்ந்து ஏற்றபணி ஆற்றியயின் விதலைவாழும் வீட்டினிலே நித்திரைக்காய் நேற்றிராவில் மேவுதுயில் நீத்துவங்த வீரநாமே

வசனம் : மகா கீர்த்திப்பிரதாபம் பொருந்திய தளபதியே சென்ற இசவு விதலை வீட்டில் துயில் கொண்டு எழுந்து வந்தவர்கள் நாம் தாம் ஐயனே.

ஏஸ்தாக்கி விருத்தம்

ஒவிடத்துப் பாஞ்ச சன்னிய மணிகள்போலே ஒவியிடத்துச் சுவர்ன்னகுண ஒளியே விசித் தேவிடத்து வேண்டல் செய்து என்கிழங்கேலை தினங்புரியும் வாலிபரே நீவிர்யாரோ

பாவிடத்திலின்பமே மதுறப்பாவாம் பரிவது போலும் மூர்பேர் தங்கை தாய்பேர் சிரிடத்து நாவிடத்து அன்பேமேவ செப்புவீர் உண்மைமொழி சிறக்கத்தானே

வசனம் : அன்பானவர்களே! உங்களுரோது பேரேது உங்கள் தாய்தந்தையரின் நாமதேயத்மன்ன? நீங்கள் நமது பகடையில் சேர்க்கப்பட்ட விதம் யாது? யாவும் நான்றி யும்படி சொல்லுவிர்களாக.

அகப். வச : அப்படியே சொல்லுகின்றோம் எசமானே

அகப்பீஸ் ஓப்பீஸ் அகவல்

அகப் : உரைசெய்யுமென்ன உவங்குதமைக்கேட்ட துறைகிகாமணியே சொல்லிடக்கேஞ்சும்

ஒப் : நற்குலந்தனிலே நாங்களுமுதித்தோம் உற்றிருப்பரும் ஓர் சகோதரரே

அகப் : எங்கள் செல்வங்கள் எல்லாமழிந்துமே பக்கமுற்றதனால் பரதவித்திட்டோம்

ஒப் : தங்கைதாய்மிக்க சஞ்சலத்துடனே சின்தையாப்பிற்றுவர் சென்றிடனின்கே

அகப் : எம்மையுங்கட்டி நடந்தாறப்போது வெம்மைசூர்வனமொடு வெகுமலைதாண்டி

ஒப் : கடலினையுடுக்தோர் கப்பலின்திபதி யுடையவுத்தாரம் பெற்றதிற்சென்றோம்

அகப் : எகித்துமாநகராம் இக்கைரசேர்க்குதின் சகிக்கரிதான் சஞ்சலமைடைக்கேதாம்

ஒப் : ஏதெனிற்கேஞ்சும் இசைந்தவங்காதிபன் வாதொடுக்கலியை வைத்துப்போவேன்றுன்

அகப் : வகையொன்றுமின்றி மயக்கியேபெற்றேர் மிகவிரங்கிடகும் விடமாட்டோமென்றார்

ஒப் : மன்னனைக்குவி வாங்குமட்டாக அன்னையைமறிப்பில் அன்னியர்வைத்தார்

அகப் : என்னசெய்திடலாம் இச்சதியாலே மன்னவன்திகைத்தே மறுபடிதேறி

ஒப் : எங்கேதனுஞ்சென்றே இந்தவர்க்காலியை சுங்கையாய்க்கொடுத்தே தாயரைமீட்க

அகப் : என்னியேதங்கத எம்மையுமீங்கிக் கண்ணீருமீடாக் கடிதுன்நடந்தார்

ஒப் : நடந்திடும்வழியில் நண்ணியவாற்றைக் கடந்திடப்பயங்கு காவலன்திகைத்தார்

அகப் : என்னையோர்க்கரையில் இருத்தியேதம்பி தன்னையேதாக்கித் தாண்டினார்கடலை

ஒப் : மிகவருத்தமதோடு வேந்தனக்கரைபொய் மகவெனைவிட்டு மறுபடிமீண்டார்

அகப் : மீண்டுமெநடுக்கடல் மேவிடும்போது ஆண்டவாலானாய் அருங்குவாயும்

ஒப் : அடியரைத்துக்கி அடவியாற்கெல்ல இடையரோடுமூவர் எம்மையீம்பீட்டார்

அகப் : மீட்டெமைவளர்க்க மேவியநாமவர் வீட்டினில்வசித்தோம் வேந்தனும்போர்க்காய்

ஒப் : எங்களையழைத்தார் இவ்விடம்வங்கேதாம் உங்கள்தனதயவால் உறவுதொண்டாடிய

அகப் : ஒருவரைபாருவர் உண்மையாயறிந்தோம் விரவிடுமெம்பதி விளங்குரோமாபுரி

ஒப் : தங்கைதயெல்தாக்கி தாயர்தேயொப்பில் மைந்தனென்பெயர்தான் வழங்குமொப்பில்தாம்

அகப் : அண்ணலேனன்னை அகப்பேன்துவன்பார் மண்ணினிலிந்த வகுத்தங்களடைக்கேதாம்

ஒப் : தங்கைதாயெவ்விதம் தவித்தலைந்தாரோ சின்தநொந்துரைத்தேர்ம் செம்மலேயறிவீரே

வசனம் : இதுதா எனக்கள் வரலாறு அறிந்துகொள்ளுக்கள் ஜயனே.

எல்தாக்கி தெயோப்பீஸ் பரணி

எல்தா : ஆதியங்கத மில்லாத பரகடாட்சம் ஆமன்ய வீட்சன்யம் புவிமீஸ் மோட்சம் சோதிசிக்கும் ஞானமுகா எந்தன் பாலா சோபனமே தேவனுக்குச் சொல்லுவோமே

தேயோ : வேதமறை ஒதுக்கின்ற சினுமேசே
மேந்தகையோன் சொற்றவரு நடந்தீர்சீரே
ஆவவேனே என்னுதரக் கணியார்பாலா
ஜூயையா மிருகமதால் தப்பஸ்தே

நால்வருந் தரு (சொல்வரும்...எ. மெ.)

இராகம் : முகாரி தாளம் : அடதாளசாப்பு

அகப்பீ : அன்னையேதங்கையே உம்மையேய
கண்டதானந்தமே—பூவில்
அன்புடைபேருக்கு என்றும்
பெற்றீருங்யஞ் சொந்தமே

எல்தா : சொழிதலங்கார பால்ரே
உமைமிருகத்தினுல்—மீட்ட
நூய்பரனுக்குத்
தோத்திரமானந்தஞ் செப்பினுல்

ஒப்பீஸ் : இடையரே ஒநாயரால் எந்தனை
மீட்டாரென்தங்கையே—நன்மை
எய்திடுங் காலத்தில் யேசே
தயைசெய்வார் சிந்தையே

தேயோ : நான் பெற்ற மக்களே
உங்களைக்கண்டதே பாக்கியம்—மோட்ச
நன்மையைக் கொள்ள
வழிதேவேயேதே யோக்கியம்

அகப்பீ : ஈனத்துரோகியாம்
மாலுமியாசின்தத்தோஷமே—வந்தும்
ஏபரானுரெல்லாரையுஞ்
சேர்த்தார் சந்தோஷமே

எல்தா : சாலும் புவியிலும்
பாவத்திற் காக்கினை சாருமே அன்றி
மாலுமியால் மைந்தா
நோந்த தில்லைத்தீமை—தாருமே

ஒப்பீஸ் : அம்புசி மீதினில்
இன்பதுன்பஞ் சுழற்சில்லதே—அதை
ஆய்க்கோர்க்கே எம்பெருமானுடை
பாடுகள் நல்லதே

தேயோ : நோயினைத் தீர்ப்பது
மாகசப் பானமருந்துதே—அதை
நோக்கித்தந்தார்பாரன்
துன்பம் விலக்கும் விருந்ததே

எஸ்தாக்கி விருந்தும்
நீரின்றி வாடுபயிர் மழையைக் கண்டே
நிமிர்க்கு செழித்தே தழைக்கும் வாறுபோலும்
வாரின்றிக் குவிந்தகோ கனகம்மிக்க
மாத்தாண்டன் வரவுகண்டு மலர்ந்தாற்போலும்
நேரின்றிச் சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்தவர்க்கு
நிலையுடைய ஓர்மிதலை நேர்ந்தாற்போலும்
நாரோன்று பாலக்கே உம்மைக்கண்டு
சந்தோஷமுறத்தேவன் தயை செய்தாரே

வசனம் : நாங்கள் மனம் மகிழ்ச்சி அடையும்படியாக ஓரிடத்திற்
கூட்டுச் சேர்த்து வைத்த சுருடுவெஸ்பரனாது இரக்
கத்தை எவ்விதமென்று சொல்லுவேன் மக்காள்.

நால்வருந் தரு (தாயெனவே விண்ட... எ. மெ.)
இராகம் : மோகனம் தாளம் : ரூபகம்

அகப் : நற்றவம் செய்துமைப் பெற்றட்ட அன்னையே
நாமும் பிதாவும்வாத—துயர்மேவி
எற்றுத் திரைக்கப்பல் உற்றுசிறைக்கிக்
எப்படி இங்குவங்தீர் என்தாயே

தே : நம்பினேபர்களுக் கெம்பரன் பாத்தீம
நானுஞ் சகாயமதே—என்மக்காள்
சம்பிரம மாலுமி வெம்புங் குணம்நிங்கி
தானெனை விட்டனனேன் இரக்கமாய்

ஒப் : கண்ணின்மணி மேலாய் எண்ணித்தினுமெம்மைக் காத்தவெம் மாசைத்தாயே—இனி தாக பண்ணினிசையது விண்ணிலின் நாடகத் தாங்கா யடைந்தவிதஞ் சொல்லம்மா

தே : உடுங்குலச்சென்னி அடைக்கலத் தாய்தயை உற்றே அடைக்கதேனே—விதவைபால் இடுக்கனும்போக அடுத்தவுன் சொற்களால் இங்குற்றேன் தேவதுக்கே துதிகூற

அகப் : சிந்தக்கினிதான் எந்தயாற்றங்கரை சேர்மிருகங்களை துயர்மீவ சந்தாப ஆழிபால் எவ்வாறு தப்பினீர் சாற்றுந்தயவுடனே இப்போதே

எஸ் : சங்கம் பதுபங் நிதிகளையென்னுயிர் தன்னிற் சிறந்தமக்காள் அப்போது உங்களையங்கு மிருகங்கள் கொண்டோட ஓலமிட்டேயலைக்கேதன் துயரினால்

ஐப்பி : வீரந்தசெறிய முதாரவும் மார்பும் விதனத்தீயாலெரிய உமக்குப காரங்கல் நீராலவித்துத்தயைபெற்ற காரணஞ் சொல்லுவிசேப்தாவே

எஸ் : உற்றேன் பிரைபயடைந்துபின் மன்னால் உச்சப்பிரக்யாதி பெற்றே இப்போ தற்பரனுரின் கடாசசத்தாற் சேர்ந்தேனே சங்தோஷம் மேவிடவே மகனே

வசனம் : கேளும் தேவிபாலகர்களே ! நாம் கடவுள் இரக் கத்தால் நால்வரும் முன்போல் ஒன்று சேர்ந்தோம். இவ்விதம் எங்களை ஒன்று சேர்த்துவைத்த கருணைத் தடங் கடலாகிய சுருட்செரணை எங்கள் கெஞ்சிலிருந்தி நமது சைவியங்களோடு கப்பல் மார்க்கமாக ஞேமா புரி செல்வோம் வருவிர்களாக.

விள். வச. : அப்படியே வருகிறோம் ஏதாவே

நால்வருந் தரு (ஆகமமாய்... எ. மெ.)
இராகம் : ஜஹாந்தராவி தாளம் : தீர்புடை

எஸ் : அங்கை ரங்கித வழவாகிய
ஆராபிரதானங்க ஏப்பாரிடே
பஞ்சரெத்திலா ஸ்திரமான்னீ
பரிசுத்தமு ஞேமா செல்வோம்

தேவா : தஞ்சமங்கல காயமுமூயர் யேசு
காாராந் ப்ராணங்க முங்கீடையென்றும்
கெஞ்சுந்துயர் கொள்ளாதீர் நானிப்போ
கேசாவும்சீமாடே வாறேன்

எஸ் : மாசிலாசி ருயரெங்கள் முதன்மைசீர்
மகத்துவ அகப்பேல்துப் பால்னே
ஆசிலாத யேசு பராபரன்
அளித்தார் நாம்களிக்க நன்றே

அகப் : ஆச்சியப்பரே யுங்கள் செபதபம்
ஆயிரங்காலப் பலனும் செயம்
இப்புவிமே னும்மருட் தனையின்றி
இருப்போமோ விருப்பமாக

எஸ் : கண்ணேருமீன் கண்மணிசீய யெந்தன்
கற்பகமே பொற்பரு மருந்தே
விண்மணியாம் எம்பராபரனுர்
விதித்ததை இதத்தே கொள்ளே

ஒப் : முன்னர் தங்கைத்தாயர் செய்செபதபம்
முற்றியதால் பற்று யெம்பரமே
இன்னிலமேல் புண்ணிய நால்திசை
இன்றே டொன் ஆகினீரே

இராசன் ஆசிரிய விருத்தம்
ஜங்கமே ஒடுங்க மஞ்சதாய்த் துருக்கர்
அவணியிற் புகை யெனப்போக
ஆற்தாய் வீரப்பேரிகை முழக்கி
அகிலங்க னெங்கனும் வைத்தாய்

ஒங்குமே யேழு மஹிடமில்லா
நாட்டமெய்க் கோட்டை கொத்தளங்கள்
நான்றிடக் கொடிகள் நான்றிடஞ்சிளிகள்
நானிலஞ்சு செய்தையென் றறிந்தென்
விந்தைசேர் திறையும் தந்தனர்பாதம்
வேண்டி யென்வீரக் கழல்பணிக்தே
விட்டதா வலர்மேல் நட்டமேசெய்யா
இருப்பையே அரிச்சனை புரிவேன்
உந்துமா பரியாய்சந்த நாற்கவியோர்
இதுமா புகழனு யுன்பால்
உற்றபைங் தொடி யார் மற்புயபாலர்யார்
இதுவாய்யான் அறிந்திடவே

வசனம் : கேஞ்சு தளபதியே ! சீர் எகித்து தேசஞ்சு சென்று
துருக்கியரசனிடங் திறைப் பணம் வாங்கிய விதமும்
இதே உழது பக்கலில் நிற்கின்ற பைங்தொடியும்
வாலிப்பரும் யாவ்வென்றும் நான் அறியும்படி சொல்லு
வீராக.

எஸ்தாக்கி ஆசிரிய விருத்தம்

குரியன் முன்னே பனியது நிக்ரோ
சௌல்லு முன்திருப் பெயர்முன்னே
துருக்கியர் தமதுபிறைக் கொடிஇமத்தித்
தூயனின் பாத சாஷ்டாங்கம்
வீரிய தமதுதேவர் முன்னுமையே
வேண்டியே பின்ன ரல்லாவை
விளாம்பியே திறைகள் வளம்பெறு மலைமேல்
விருப்புடன் பணிக்தன ரிவரோ
காரியனானது கற்பருங் ததியான்
கீலைக்கிரு மனிகளாம் புதல்வர்
கருதுமுன் னூளில்பிரிவினை யடைந்தும்
கர்த்துனின் கடாட்சமா யடைந்தார்

பாரிலோ தனிக்கோலோச் சிடுமரசே
பாக்கிய சலாக்கிய வரதா
பரிமளரோசா மலர்முக வசீகர
பக்கயா இங்கிவை யறியே

இராசன்—எஸ்தாக்கி தரு (கலை நீடும்... எ. மெ.)

இராகம் : பைரவி தாளம் : ஆதி

இரா : கவநிடும் சதிரா சேனைச்சீரதியே—துயர்
நாடுங்கால் சொல்லாதே கல்நிதியோ
அகநிடும் சோகம் நீக்கவங்திரோ—ராச
ஆண்மைக்காம் பிரியத்தைத் தந்திரோ

எஸ் : பவநிடும் இவ்வுடலம் இன்மையே—செல்வ
பாக்கிய வாழ்க்கையெல்லாங் தின்மையே
செபகூட ஆன்மாசம் முத்தியே—அதைச்
சிந்திப்போர்க் காகும் மேலாஞ் சித்தியே

இரா : பாஸ்கரன் சோதியாக வங்கிரோ—வீர
பங்கய மனமலருக் தந்திரோ
சாஸ்திரானந்தா யுத்தா சூரனே—வெற்றித்
தாமனும் கணனன் கொடைத்தாரனே

எஸ் : தாமஸங் கோலாதித்தத் தேசமே—வாழ்வோர்
சாட்சாதி ஏகன் மேவில்வாசமே
அருமைசீர் உம்கடாட்சம் பெற்றேருமே—மிக
ஆன்த செல்வ வாழ்க்கையுற்றேருமே

இரா : தேசமுத் யோகம்பிட்டுப் போனீரோ—பாலர்,
தேம்பிடக்கண்டு சோகமானீரோ
ராசவில்வாசீர் பொன்னின்மாடமே—வாழத்
தந்தேதனே நவமனிகள் கூடமே

அங்கரம் மேஹும் புகழ்கொண்டேனே—உந்தன்
ஆதாரம் வானின்மேலாய்க் கண்டோமே
சங்கரம் நீட்ப்பணி செய்வேனே—பூவில்
தோன்றிடும் தியோர் சிறங்கொய்வேனே

மங்களம் (ஓன்றுகிரண்டாகி... எ. மெ.)

1. சோருமேக தீர்த்துவ தேவத்தே மங்களம்—உயர் சத்துசித்தானந்த ஏபரானார்க்கே மங்களம்
2. சென்மாசில்லாத தேவதாய் மரியைக்கும் மங்களம்—ஞான செல்வமடியோர்க்கு எல்லையிலாதிந்தாள் மங்களம்
3. வாசமஸர்க்கொடு சூசைமுனியோர்க்கும் மங்களம்—உந்தன மாநாமம் பூவினில் தெனுமமாகிட மங்களம்
4. அர்ச்சியசிட்டோர் மற்றென்பாஞ் சபையோர்க்கே மங்களம்—உயர் ஆகியசந்தப் பாப்பான அரசர்க்கும் மங்களம்
5. பத்தாகும்பழி நின்ற எஸ்தாக்கியாருக்கும் மங்களம்—அவர் பங்கயப்பாதமே எங்கும் நிலவிட மங்களம்
6. பேரார் பேமற்றிறுணி கு நுப்பிரசாதர்க்கும் மங்களம்—கந்தின் பேறுள்ள சன்யாசர் கண்ணியாஸ்திரிமாருக்கும் மங்களம்
7. ஆங்கில செங்கோண்மை கோடாது ஒங்கிட மங்களம்—மாரி ஆனது மாதம்மூன் ரூகப்பொழியவே மங்களம்
8. நாடகரங்கத்தோர் சற்சபாமண்டத்தே தார்வாழ்கவாழ்க்காட்டுதை நடிப்பித்தோர் நடித்தோர் பதிப்பித்தோர் சகலர்க்கும்—சுபமங்களம்
9. என்குருவாம் சுவவாக்கியம் பிள்ளைக்கும் மங்களம்—அவர் இனையடிசிரங் கொண்டேன் இசைபாவின் பிழைபொதும்

மங்களாமோ

முற்றும்.

யாழிப்பாணம் 32, கண்டி வீதியில் உள்ள
ஆசீர்வாதம் அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

